

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Θεσμοφοριάζουσαι - Thesmophoriazusae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ARISTOPHANIS
THESMOPHORIASUSAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ Ο ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΗΔΕΣΤΗΣ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΗΡΤΞ.
ΓΥΝΗ ΤΙΣ,
ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΩΣ ΗΛΕΝΗ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΤΟΞΟΤΗΣ, Ο ΚΑΙ ΣΚΥΘΗΣ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΠΕΡΣΕΥΣ.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΩΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΗΧΩ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΓΡΑΤΣ.

DRAMATIS
PERSONAE.

MNESILOCHUS SOCER EURIPIDIS.
EURIPIDES.
AGATHONIS FAMULUS.
AGATHON.
CHORUS.
PRAECO.
MULIER QUAE DAM.
ALIA MULIER.
ALIA MULIER.
CLISTHENES.
SEMICHORUS MULIERUM.
MNESILOCHUS UT HELENA.
EURIPIDES UT MENELAUS.
PRYTANIS.
LICTOR, vel SCYTHA.
EURIPIDES UT PERSEUS.
MNESILOCHUS UT ANDROMEDA.
EURIPIDES UT ECHO.
EURIPIDES UT ANUS.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Προλογίζῃ Μνησίλοχος, κινεσθῆς Εὐεπίδῃ.

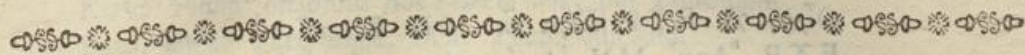

N. ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἄρα ποτε Φανήσεθ;
 Ἄπολεί μ' ἀλοῶν ἄθροον ἐξ ἑαθίνῃ.
 Οἶόν τε, πρὶν τ' σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐμβαλεῖν,
 Παρὰ σὺ πύθειλθ', ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐεπίδῃ;
 5 ΕΥΡ. Ἄλλ' οὐκ ἀκύνει δει σε πάνθ', ὅς αὐτίκα
 Ὅψι παρεσῶς. ΜΝ. Πῶς λέγεις; αὐθις Φεάσον
 Οὐ δεῖ μ' ἀκύνει; ΕΥΡ. Οὐχ, ἄγ' ἀν' μέλλεις ὄραν.
 ΜΝ. Οὐδ' ἄρ' ὄραν δεῖ μ'; ΕΥΡ. Οὐχ ἄ γ' ἀν' ἀκύνει δει.
 ΜΝ. Πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
 10 Οὐ φῆς σὺ ληθῆναι μ' ἔτ' ἀκύνει, ἔθ' ὄραν;
 Χωεῖς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρω ἔτιν ἡ Φύσις,
 Τῷ μήτ' ἀκύνει, μήθ' ὄραν; ΕΥΡ. Εὐ ἴδ' ὄν.
 ΜΝ. Πῶς χωεῖς; ΕΥΡ. Οὕτω ταῦτα διεκείθη τότε.
 Αἰθῆς γῶ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
 15 Καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ζυμετέκνε κινάμνα.
 ὦ, μὴ βλέπειν ληθῆ, πρῶτ' ἐμμηχανήσατο,
 Ὅφθαλμὸν ἀντίμιμον ἦλιν προχά.
 Ἄκοῦν δὲ χάτης ὄρα διετετρήσατο.
 ΜΝ. Διὰ τ' χάτης ἐν μήτ' ἀκύνω, μήθ' ὄρα.
 20 Νῆ τ' Δι', ἠδὲ μὲν γῶ τῶτι πρῶτα.
 Οἶόν τε πῶ ἔτιν αἰ σοφαὶ ζυμωσῶν.
 ΕΥΡ. Πόλλ' ἀν' μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμῶ. ΜΝ. Πῶς ἀν' ἐν;
ΕΥΡ.

vf. 1. Χελιδὼν ἄρα ποτε Φανήσεθ;] Similem huic locum, ut notavit Cl. Kusterus, citat Harpocratio v. ἄπια & Eustathius ad Iliad. A. p. 148. Edit. Rom. etiam ex Aristophane: πύθει χελιδὼν πνικ' ἄπια φανήσεθ.
 vf. 2. Ἄλοῶν] Legendum potius ἄλων, ut & aliis placet: i. e. oberrare faciens: vagari in secum cogens.
 vf. 3. Τὸν σπλῆνα] Qui citato gradu eunt, lienis dolorem sentiunt, & anhelat.
 vf. 7. Οὐχ, ἄγ' ἀν' ἀκύνει δει] Euripides in Oreste
 vf. 81. τί σοι λέγοιμ' ἀν, ἄρα παρῶσ' ὄρας.
 vf. 9. Πῶς μοι παραινεῖς;] Ita pro παραινεῖς Editio

Farrei, Brubachii, ut & Bifetus volebat: vertendum: quomodo mones? Equidem sapienter dicis. Nempe sapienter eum putat loqui, licet non intelligat. In Ranis vf. 1484. ad eundem Euripidem: πῶς; ἢ μανθάνω. ἀμαθιστέρον πως εἶπῃ, καὶ σαφίστερον. Saep̄ autem δεξιῶς est doctus, eruditus, sapiens: ut in Nubibus vf. 832. de Philoſophis: ἀνδρας δεξιῶς καὶ νῦν ἔχοντας. & alibi.
 vf. 11. Χωεῖς] Haec Euripidi potius tribuenda sine interrogatione, cuius nota in Ed. Farrei non est.
 vf. 14. & 15. Αἰθῆς γὰρ ἔτε — διεχωρίζετο, καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ζυμωσῶν] Ridet Euripidem tanquam Philoſophum, dum

ARISTOPHANIS THESMOPHORIAZUSAE.

MNESILOCHUS, EURIPIDES.

Prologum agit Mnesilochus, affinis Euripidis.

- N. O Jupiter! Hirundo quando tandem apparebit?
Perdet me homo, oberrans (*per urbem*) inde a tempore matutino.
Licetne vero, priusquam lienem penitus (*ex visceribus*) ejciam,
Ex te audire, quo me ducas, ô Euripides?
- 5 EUR. Sed non audire te oportet omnia, qui statim
Videbis praefens. MN. Quid ais? Iterum dic.
Non oportet me audire? EUR. Non ea, quae quidem visurus es.
MN. Neque videre me oportet? EUR. Non ea, quae audienda sunt.
MN. Quî me doceas recte, haec dicens?
- 10 Annon dicis, me oportere neque audire, neque videre?
Ergo absque utroque horum (*salva*) est natura,
Absque audiendo scilicet, & videndo. EUR. Scias licet.
MN. Quomodo absque (*his*)? EUR. Ita haec secreta fuerunt tunc.
Aether enim, cum primum separari coepit,
15 Et animalia in se generavit moventia, (*motu praedita*):
Quo quidem cernere oportet, primum fabricavit
Oculum, aemulum Solaris rotae;
Auditus vero infundibula aures perforavit.
MN. Propter infundibulum ergo neque audio, neque video.
- 20 Per Jovem, gaudeo me haec addidicisse.
Quantum est, cum Sapientibus conversari.
EUR. Multa talia discere possis a me. MN. Quaenam quaeso?

EUR.

dum eum haec facit loqui: erat enim revera φιλότητος
ἐπὶ σκηνῆς quod cum aliunde apparet, cum ex loco
huic Comici loco simill, in Menalippe sapiente inter
Fragmenta: Ὁ δὲ κρανὸς τε γαῖα τ' ἢ μορφή μιᾶ. Ἐπὶ δ'
ἘΞΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ἀλλήλων δόξα, ΤΙΚΤΟΥΣΙ πάντα
κρίνιδουκαί τις φάσι. Τὰ δὲ δένδρα, πῖννα, θύρα. — Ut coe-
lum & terra una forma fuerit. Postquam autem separata
fuerunt scorsim, Pepererunt omnia, & ediderunt in lucem,
Arbores, volucres, feras. Illud μορφή μιᾶ videtur ex-
pressisse Ovidius: Unus erat toto naturae vultus in orbe.

Aetherem autem dicit genuisse animalia, quia Euripi-
des tanquam Socraticus Philosophus Aetherem pro sum-
mo deo habebat. Hinc etiam in Ranis v. 919. facit
eum precari: Αἰθὴρ ἐμὸν βέλομαι. ubi vide Notam &
porro locum, quo lector remittitur.

v. 18. Ἀκούω χροῶν] Crederem cum Biseto hypallagen
esse, pro χροῶν ἀκούω. Est autem χροῶν forma fusoria, in
qua metalia funduntur: aurem ita vocavit per metapho-
ram propter cavitatem, & quia in eam sonus infunditur.
Sectatur autem obscuritatem imitatione Philosophorum.

- ΕΥΡ. Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τέτοιον ἐξέβροίμ', ὅπως
 "Ἐὶ θεσμάθοις, μὴ χαλὸς εἶναι τὸ σκέλη.
 25 Βάδιζε δθεὶ ἢ παρῶσεχε τ' ἔαν. ΜΝ. Ἰδθ.
 ΕΥΡ. Ὁρᾶς τὸ θύειον τῆτο. ΜΝ. Νῆ τ' Ἡρακλῆα,
 Οἰμὴ γὰ. ΕΥΡ. Σίγα νῦν. ΜΝ. Σιωπῶ τὸ θύειον.
 ΕΥΡ. "Ακν'. ΜΝ. Ἀκύσω ἢ σιωπῶ τὸ θύειον
 ΕΥΡ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνη,
 30 Ὁ τραγωδοποιός. ΜΝ. Ποῖθ' ἔτθ' Ἀγάθων;
 Ἐπιν πῖς Ἀγάθων; μὴθ' ὁ μέλας, ὁ κερτερός;
 ΕΥΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἕτερός πῖς. ἔχ' ἑώρακας πῶποτε;
 ΜΝ. Μῶν ὁ δασυπόγων; ΕΥΡ. Οὐχ ἑώρακας πῶποτε;
 ΜΝ. Μὰ τ' Δί' ἔτοι γ', ὅτε καμὲ γ' εἶδ' ἴμαι.
 35 ΕΥΡ. Καὶ μὴ βεβίηκας σί γ'. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ἴσως.
 Ἄλλ' ἐκποδῶν πῆξωμην, ὡς ἐξέρχθ'
 Θεράπει πῖς αὐτῶ, πῦς ἔχων ἢ μωρῖνας.
 Προθυσοῦμην ἔοικα τ' ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΓΑΘΩΝΟΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- ΕΡ. Εὐφημῶ πᾶς ἔγω λεῶς
 40 Στόμα συγκλείσας ὀπίδημει γῶ
 Θίασθ' Μυσῶν ἔνδον μελάθρων
 Ταῦν δεσποσίνων μελοποιῶν.
 Ἐχέτω δὲ πνοιὰς νῆνεμθ' αἰθῆς.
 Κύμα δὲ πόντε μὴ κελαδείτω
 45 Γλαυκόν.
 ΜΝ. Βομβάξ.
 ΕΥΡ. Σίγα, πὶ λέγεις;
 ΘΕΡ. Πτίων τε γένη κατακοιμάσθω,
 Θηρῶν τ' ἀγέων πόδες ὑλοδρόμων
 50 Μὴ λυέδων.
 ΜΝ. Βομβαλοβομβάξ.
 ΘΕΡ. Μέλμθ γῶ ὁ καλλιεπιῖς Ἀγάθων,

Πράμθ

vf. 24. Προσμάθοι] Ita Editio Farrei; vulgo male προσμάθοι, quod & Kusterus vidit.
 Ibid. Μὴ χαλὸς εἶναι] Quasi etiam rectos possit face-
 re, quia claudos libenter facit in suis Tragoediis Eu-
 ripides, unde etiam χαλοποιῶν eum vocat in Ramis vf. 870.

vf. 30. Ἀγάθων] „Metri gratia scribendum est ἀγά-
 θων. Kusterus.“
 vf. 33. ἑώρακας πῶποτε] Scribe & hic versus gratia
 ἑώρακας ποτι. Idem.
 vf. 38. Προθυσοῦμην τῆς ποιήσεως] „Similis locus oc-
 „ currit

- EUR. Praeter bona haec, excogitare insuper queam, qua ratione
Adhuc addiscas, non esse claudum cruribus.
- 25 Vade huc, & adhibe mentem. MN. Ecce me.
EUR. Viden' ostiolum hoc? MN. Sic, per Herculem,
Puto. EUR. Tace nunc. MN. Taceo ostiolum.
EUR. Audi. MN. Audiam & tacebo ostiolum.
EUR. Hic Agatho inclytus ille habitat,
30 Poëta Tragicus. MN. Quis hic Agatho?
Estne quis Agatho? Num niger ille, & fortis?
EUR. Non, sed alius quis. Nunquamne vidisti?
MN. An barbatus ille? EUR. Nunquamne vidisti?
- MN. Haud fanè per Jovem, quod quidem sciam.
- 35 EUR. Utique subegisti tu (*eum aliquando*;) sed non nosti forsan.
At continuo hinc abeuntes nos occultemus: nam egreditur
Servus quidam ejus, ignem habens & ramos myrteos.
Sacrificaturus videtur pro (*felici*) carminum elaboratione.

SERVUS AGATHONIS, MNESILOCHUS, EURIPIDES.

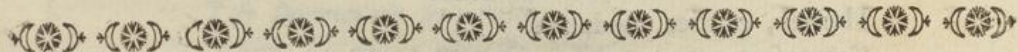
- 40 **S**ERV. Faveat omnis populus
Ore clauso. (*linguis silentibus*.) Adest enim
Coetus sacer Musarum intra aedes
Heriles, cantica modulans.
Compescat autem ventos tranquillus aether:
Fluctusque maris non refonet
- 45 Coeruleus.
MN. Bombax.
EUR. Tace: quid ais?
SERV. Volucrum genus omne somno quiescat,
Ferarumque agrestium pedes, (&?) per sylvas vagantium,
50 Ne solvantur (*discurrant*.)
MN. Bombalobombax.
SERV. Nam constituit suaviloquus Agatho,

Antistes

3, currit in Rants vs. 896. ἵππος ἀν' ἔξωμαι πρὸ τῶν σο-
"ρισμάτων. Idem."
vs. 39. & 40. Εὐρημὸς πῶς ἴστω λῆος ἑβμα συχλίστας]
In Equitibus vs. 1310. εὐρημὸν χροὶ καὶ ἑβμα κλίση.

vs. 43. Νῆπιμὸς αἰθέρ] In Avibus vs. 779. νῆπιμὸς
αἰθέρ.
vs. 50. Αὐισθῶν] Pro λίσθωσαν. ut χῆσθω in Nubi-
bus vs. 438.

- Πράμῳ ἡμέτερον,
(MN. Μῶν βινείας;
55 ΘΕΡ. Τίς ὁ Φωνήσας.
MN. Νύεμῳ αἰθῆς)
Δρυόχως πθέται δράματῳ δρυάσ.
Κάμπη δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν
Τὰ δὲ πορνύβη· τὰ δὲ κολλομελεῖ,
60 Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
Καὶ κροχυτεῖ, ἔ γογγυλίζει,
Καὶ χρανύβη.
MN. Καὶ λαυχάζει.
ΘΕΡ. Τίς ἀγριώτας πελάθῃ θειγχοῖς;
65 MN. Ὅς ἐτοιμῳ σὲ, ἔ τε ποιητῆ
Τῆ καλλιπῆς ἔ θειγχῆ,
Γογγυλίσας, ἔ συφρέφας
Τῆτι τὸ πέῳ χρανέυσαι.
ΘΕΡ. Ἦπε νέῳ ἄγαν ἦδ' ὑβριτής, ὦ γέρον.
70 ΕΥΡ. ὦ δαιμόνιε, τῆτον μ' ἔα χαίρειν· σὺ δὲ
Ἀθάνα μαι δεῦρ' ἐκχάλεσον πάση τέχνῃ.
ΘΕΡ. Μηδὲν ἰκέτθ', αὐτὸς γ' ἔξεισον τάχα·
Καὶ γ' μελοποιεῖν ἀρχεται. χειμῶνῳ ἐν
ὄντῳ κατακάμπειν τὰς στροφὰς ἐ ῥάδιον,
75 Ἦν μὴ περὶ θύραζε περὶ τ' ἡλιασ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

MN. Τί ἐν ἐγὼ δρωῶ; ΕΥΡ. Περίμην', ὡς ἐξέσχε].
ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι ἀγαθοῖ με τήμερον;
MN. Νῆ τὰς θεὰς ἐγὼ πυθέαλ βύλομαι,

Τί

vf. 60. Κἀντονομάζει] „Potest locus hic intelligi de
„ anitbetis, quibus Agathon frequenter usus fuit, ut
„ testatur Aelianus V. H. Lib XIV. cap. XIII. Patet id
„ etiam ex fragmentis quibusdam Agathonis hostie ad-
„ huc extantibus; ut eo, quod legitur apud Athenaeum
„ Lib. V. c. 1. Τὸ μὴ παρέχειν ἔργον ὡς ποιήματα, τὸ δ'
„ ἔργον ὡς πᾶσι γὰρ ἰκπονομήτα. Item eodem Lib. c. XIII.
„ P. 211. Εἰ μὴ φράσαι πάλῃ τις ἔχει σ' εἰρημῶ. Εἰ δ' εὐ-
„ φραδῶ τί σ', ἔχει τῶνθε φράσα. Praeterea Aristot. Lib. V.
„ Eudemiorum Cap. V. haec Agathonis sententiam alle-
„ gat: Τίχην τὴν ἐστῆ, καὶ τὴν τὴν τίχην. Vides in
„ omnibus his locis (quorum duo posteriora attulit

„ etiam doctiss. Kuhnus ad Aelianum dicto libro & ca-
„ pite) manifesta *Antitheta*: ob quorum usum nimis
„ crebrum cum ab aliis olim rifus fuit Agatho, tum
„ etiam a Platone, ut testis est Athenaeus Lib. V. cap.
„ 2. Kusterus.” — πελάθῃ θειγχοῖς;] Euripides in Ione
„ vf. 64. Τίς — πελάθῃ θειγχοῖς;] Euripides in Ione
„ vf. 156. ἀθά μαι δεῦρ' ἐκχάλεσον τῆμερον· Edico ne appropinque-
„ tis sepis.
„ vf. 65. Σὲ, τῆτε ποιητῆ] Non apparet unde pendeant
„ isti genitivi; neque enim ad πέῳ referre licet: nam
„ de suo loquitur. Forte ἔνεκα subintelligitur.
„ vf. 66. seqq. Τὲ καλλιπῆ;] Repetit voces quasdam
„ ex

- Antistes noster,
(M^N. An subigi?)
- 55 SERV. Quis vocem misit?
M^N. Tranquillus aether.)
Trabalia ponere fabulae principia. (*fundamenta.*)
Curvat vero novos arcus carminum:
Et alia quidem tornat; alia conglutinat membratim,
- 60 Sententiisque insignit, & antonomasiis ornat,
Ceraeque in modum liquat, & rotundat,
Et in forma fundit.
M^N. Et impudice se gerit.
SERV. Quis rusticus appropinquat ad septa? (*domus?*)
- 65 M^N. Qui paratus est tuum, & poetae illius
Elegantis (*per*) septum,
Rotundans & contorquens, (*rotundatum & contortum*)
Hunc penem infundibuli instar inferere.
SERV. Utique juvenis cum esses, valde fuisti petulans (*& protervus*),
ô fenex.
- 70 EUR. ô bone, hunc quidem jube valere: tu vero
Agathonem mihi huc evoca omni studio.
SERV. Non est, quod me roges: nam ipse egredietur statim;
Quippe qui carmina modulari incipit. Hyeme enim
Flectere strophas (*& modos carminum*) non est facile,
- 75 Nisi (*quis*) progrediatur foras ad solem.

MNESILOCHUS, EURIPIDES.

M^N. Quid igitur faciam? EUR. Mane: nam egreditur.
ô Jupiter, quo (*malo*) afficere me cogitas hodie?
M^N. Per Jovem, percontabor hominem, Quid

ex antecedentibus; istud καλλιπῆς ex v. 52. Ἐργῶν
autem ex v. 64. γογγυλίας ex v. 61. χαίρειναι ex
v. 62. ex his temere coacervatis oratio emergit ob-
scura. Tamen apparet ad quid paratum se dicat Mne-
silochns; est autem id, quod eum Euripides dicebat ante-
hac etiam commississe in Agathonem supra v. 35. καὶ
μὴν βελήνας, σὺ γὰρ.
v. 67. Γογγυλίας καὶ συρτήλας] In Lystrata v. 976.
Ἐσυρτήλας καὶ ἔγγυγγυλίας.
v. 70. Τόρον μὴν ἴα χαίρειν] Jube valere, Fac eum mis-
seri. In Pluto v. 1188. Χαίρειν ἴατος τὸν Δία.
v. 71. Ἐκάλειτο πάση τέλει] In Ecclesiāz. v. 367.

Ἄντισθῆναι τις καλεῖται πᾶσι τέλει.
v. 74. Κατακλιπῆν τὰς στροφὰς ἢ ῥάδιον] Quasi scilicet
materia stropharum sit congelata. Strophae & antistro-
phae sunt carmina, quae chorus cantat, modo huc;
modo illuc se convertens, unde etiam nomen habent
παρὰ τὸ σπρίσθαι. Iste autem loquitur tanquam de vir-
gine, quae contorquentur in modum funis; quod con-
gigis, quae contorquentur in modum funis; quod con-
mode sit, si virides adhuc calefiant in furno: at iste
strophas in sole vult facere.
v. 75. Θύραξ] Ita Ed. Farrei. Brub. autem & Nu-
pera θύρασι. non recte. Ceterum ut hic θύραξ πρὸς τὸν
ἄλιον, Ita in Nub. v. 632. θύραξ πρὸς τὸ φᾶς.
L. I. I. I. I. 3

- Τί τὸ ᾠραῖγμα τῆς; τί πένεις; τί δυσφορεῖς;
 80 Οὐ λῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμὸν.
 ΕΥΡ. Ἐπὶ κακὸν μοι μέγα πὶ ᾠραῖμα φεραμένο.
 ΜΝ. Ποῖόν π; ΕΥΡ. Τῆδε θ' ἡμέρα κελθίσει,
 εἴτ' ἔσ' ἐπὶ ζῶν, εἴτ' ἀπὸ λῶν Εὐελπίδης.
 ΜΝ. Καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' ἔτε τὰ δικαστήρια
 85 Μέλλει δικάζειν, ἔτε Βυλῆς ἑσθ' ἕδρα,
 Ἐπεὶ τρίτη ἴσθι Θεσμοφορέων ἡ μέση.
 ΕΥΡ. Τῆτ' αὐτὸ γὰρ τοὶ κάπολεῖν με ᾠραδοκῶ.
 Αἱ γὰρ γυναῖκες ἔπιβεβυλδύχασί μοι,
 Κὰν Θεσμοφόροι μὲλλουσι ᾠεῖ μὲ τήμερον
 90 Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝ. Τί τὴ δὴ;
 ΕΥΡ. Ὅπῃ τραγῶδ' ἔχ' κακῶς αὐτὰς λέγω.
 ΜΝ. Νὴ τὴ Ποσειδῶ, ἔχ' δίκαιά γ' ἀνὰ πάοις.
 Ἄτὰρ πῶς ἐκ ταύτης σὺ μηχανίῳ ἔχεις;
 ΕΥΡ. Ἀγάθωνά πεῖσαι τὴ τραγωδοδιδάσκαλον
 95 Ἐς Θεσμοφορεῖ ἔλθειν. ΜΝ. Τί δράσουτ', εἴπε μοι;
 ΕΥΡ. Ἐκκλησιάζουσ' ἐν ταῖς γυναῖξιν, κὰν δὲν,
 Λέξουσ' ὑπὲρ ἐμῶ. ΜΝ. Πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;
 ΕΥΡ. Λάθρα, πολλῶν γυναικῶς ἡμφισμῆϊον.
 ΜΝ. Τὸ ᾠραῖγμα κομψόν, ἔχ' σφόδρ' ἐκ τῶ σὺ πρόπυ.
 100 Τῆ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερον ὁ πυραμῆς.
 ΕΥΡ. Σίγα. ΜΝ. Τί δ' ἔστιν; ΕΥΡ. Ἀγάθων ἐξέρχεται.
 ΜΝ. Καὶ ποῖον ἐστὶν ἔστιν; ΕΥΡ. Οὐκ κλυκλέμενον.
 ΜΝ. Ἄλλ' ἢ τυφλὸς μὲ εἶμι· ἐγὼ γὰρ ἔχ' ὄρω
 Ἄνδρ' ἔδέν' εὐθὰδ' ὄντα· Κυρήνῳ δ' ὄρω.
 105 ΕΥΡ. Σίγα, μελωδεῖν αὐτῶν ᾠραδοκῶ.
 ΜΝ. Μύμηκ' ἀτραπῆς, ἢ τί ἀγαμυνεῖς;

vf. 81. Προπυραμῆϊον] In Avibus vf. 463.

vf. 86. Τρίτη ἴσθι Θεσμοφορέων ἡ μέση] Nempe quinque dies durabat Athenis festum Thesmophoriorum. Athenæus p. 307. ἀνδρες φίλοι μὴ καὶ ἡμεῖς πρὸς ἀγρομένους Θεσμοφορέων τὴν μέσην. O amici an & nos Nesteam medium Thesmophoriorum diem celebramus, qui instar mugilum sic jejunemus? Est autem Nestea dies jejunii. Vide infra vf. 958.

vf. 91. Καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω] Erat certe Euripides osor mulierum maximus, quod ubique satis ostendit in fabulis suis. Unum adducam ex Hippolyto vf. 664.

Ὅμοιοι μισῶν δ' ἔστιν ἡμετέροισι γυναῖκα, εἴδ' εἰ φρεῖ τις μὲ ἀπὸ λῶν. Ἄσθι γὰρ ἐν πάοι εἰσι κακῆσαι κακαί· Περαιτί. Nunquam enim satior odio mulierum, neque si quis dicat me hoc semper dicere. Nam & illac semper sunt malae.

vf. 92. Δίκαιά γ' ἀνὰ πάοις] Merito id tibi eveniret.

vf. 93. Ἐκ ταύτης] Mallem ex τούτων, i. e. Postquam haec ita sunt comparata.

vf. 100. Ἡμέτερον ὁ πυραμῆς] Hoc dicit Mnestichus, non quasi & ipse sit tam vaser, ut in ea re palam ferat; sed quia Euripidi favet, & ab ejus partibus stat. Sic in Equitibus vf. 277. cum Chorus favoret

- Quid hoc rei sit? Quid gemis? Quid te male habet?
- 80 Non oportebat te celare (*hoc me,*) qui es affinis meus.
 EUR. Est malum mihi magnum praeparatum.
 MN. Quodnam? EUR. Hodie iudicabitur,
 Sitne victurus adhuc, an perierit Euripides.
 MN. Et quomodo? siquidem nunc neque iudices
- 85 Jus dicturi sunt; neque Senatus erit confessus:
 Quia tertius est Thesmophoriorum dies, (*qui scilicet*) medius.
 EUR. Hoc ipsum nimirum perditurum me esse timeo.
 Mulieres enim mihi insidiantur,
 Et in (*aede Dearum*) Thesmophorarum (i. e. *Cereris & Proserpinae*) con-
 stituerunt de me hodie
- 90 Concilium habere, in perniciem (*meam.*) MN. Quam ob causam?
 EUR. Quia Tragoediis eas infector, maleque de illis loquor.
 MN. Per Neptunum, merito hoc tibi accidisse putem.
 Sed quam contra hoc machinam adhibebis?
 EUR. Agathon persuadere (*conabor,*) poetae Tragico,
- 95 Ut Thesmophoria adeat. MN. Quid factururus, quaeso?
 EUR. Ut intersit concilio mulierum, & si opus fuerit,
 Causam meam defendat. MN. Utrum palam, an clam?
 EUR. Clam, stola muliebri indutus.
 MN. Res est lepida, & digna moribus tuis.
- 100 Technarum nimirum (*& fallaciarum*) nobis debetur placenta, (*i. e. palma.*)
 EUR. Tace. MN. Quid rei est? EUR. Agatho egreditur.
 MN. Et quisnam est iste (*Agatho?*) EUR. Ille qui cum insolito apparatu prodit.
 MN. Sed an coecus sum? Non enim video
 Virum ullum hic praesentem: at Cyrenen video.
- 105 EUR. Tace. Carmina enim modulari statim incipiet.
 MN. Formicarum semitas, an aliud quid gracili & exili voce cantillabit?

ret Partori dicit: *Si aduersarium tuum superaueris impudentia, nostrum est brabeum:* ἢ ἀναδύει παράθυρον, ἢ μὲν τὴν ὁ πύραυλος ubi vide Notam.
 vs. 102. Οὐκ ἀκκλιεῖται] *Εὐκκλιεῖσθαι* proprie est in machina Theatrali ostendi, deinde absolute apparere, prodire. Vide ad Acharn. vs. 407. Etiam sine isto respectu ἀκκλιεῖν de itione usurpatur, ut ἀκκλιεῖν βέλτον, ἀκκλιεῖν πίδα, ἀκκλιεῖσθαι. Vide in Avibus ad vs. 1379.
 vs. 104. Κυρήνη δ' ἔρα] Haec erat meretrix, cuius mentio in Ranis vs. 1362. Quia autem Agathon effoeminatus erat & comulus, hunc videns putat eum esse

mulierem, uti in Ecclesiast. vs. 167. cum quaedam reprehendens alteram, quod viros appellaret mulieres, dixisset: *γυναῖκας αὐτὴ λέγει τὰς ἀνδρας λέγει:* illa inquit: *μὰ Δὴ ἀλλ' Ἐπιχρόν γ' ἴκνεται ἐπὶ οὐρανῶν γὰρ ἰκνίται πρὸς γυναῖκας ἄμυν λέγειν.*
 vs. 105. Μελωδῶν ἢ παρασκευάζεται] In Avibus vs. 226. ὅμοιος μελωδῶν ἢ παρασκευάζεται. Ita etiam hic lego. Edd. εν.
 vs. 106. Μόγμου ἀτραπίς] Videtur proverbii speciem habere de rebus minutis & exilibus. Simile est ἢ οἶδ' αὐτὴ φέλλων ἔχει in Nubibus vs. 832.

Α Γ Α Θ Ω Ν, Χ Ο Ρ Ο Σ.

- Α** Γ. Ἴερα'ν χθονίαις δεξάμναι
 Λαμπάδα κῆραι ξυῶ ἐλθθήρα
 Πατέδι χρβύσαδ βοάν.
110 ΧΟΡ. Τίνι δαιμόναν ὁ κᾶμ; λέγε νῦν.
 Εὐπίτως δὲ τῶν
 Δαίμονας ἔχεις σείσαι.
Α Γ. Ἄγε νῦν ὀπλιζε, Μῆσα,
 Χρυσέων ρύτρεα τόξων
115 Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο γέρας
 Γύαλα Σιμωντίδι γὰ.
 ΧΟΡ. Χαῖρε, χαλλίγαις αἰοδαῖς,
 Φοῖβ', ἐν ἑμίσοισι τιμαῖς
 Γέρας ἱερὸν περφέρων.
120 Α Γ. Τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι-
 σι κόραυ ἀείσατ' Ἄγ-
 τεμιν Ἄγροτέραν.
 ΧΟΡ. Ἐπομα κληίζεσα σεμνόν
 Γόνον ὀλβίζεσα Λατῆς
125 Ἄγτεμιν ἀπειρολεχῆ.
Α Γ. Λατώ τε, κρέματ' Ἄσιād
 Ποδὶ πῶδ' ἄρυθμ' ἄρυθμα φρυγίων
 Διαθίματ' Χαρίτων.
 ΧΟΡ. Σέβομα Λατώ τ' ἀνασαν,
130 Κιθαεῖν τε ματέρ' ὕμνων,
 Ἄγσει βοᾶ δοκίμω.
 Τᾶ φῶς ἔοσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
 Ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίῃ ὀπός.
 Ὄν χείεν ἀνακτ' ἀλλὰ Φοῖβον τιμᾶ.
135 Χαῖρ' ὀλβιε παῖ Λατῆς.
 Ὀλολίσεις γέρων.

Μ Ν Η.

v. 108. Λαμπάδα] Quia Ceres facibus incensis quae-
 sivit Proserpinam. Ex Notis Bifeti.
 v. 109. Βοᾶ] Forte βοᾶ, ut infra v. 131. ἀγσει βοᾶ
 δοκίμω. Potest tamen ferri etiam βοᾶν· ut sit elliptis
 praep. κατά, sed tunc est sensus: cum libera patria
 stipudiate ad clamorem. Et ita accipit Bifetus.
 v. 115. Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο] Apollo enim Trojae
 moenia condidit, una cum Neptuno.
 v. 118. Ἐν ἑμίσοισι τιμαῖς γέρας ἱερὸν] In versio-
 ne alia lectio est expressa, nempe: ἐν ἑμίσοισι, τι-

μαῖς γέρας ἱερῶ προδέρων. Ita enim haec vult distingui &
 emendari Kusterus.

v. 122. Ἄγτεμιν Ἄγροτίαν] In Lyfistrata v. 1267.
 v. 126. Ἄσιād κρέματα] Ex versione cognosci-
 tur subaudiri hic vocem κιθάρας. Etymologus & Sui-
 das de hoc ipso ut videtur loco: Ἄσιād κρέματα,
 τῆς κιθάρας. ἔτος Ἄριστοφάνη. Ita enim dicebatur ci-
 thara, quia in Asia esset inventa. Hesychius: Ἄσιās
 ἡ κιθάρα, διὰ τὸ ἐν Ἀσίᾳ εὑρισθαι. Schol. Apollon.
 Rhodii Lib. II. v. 779. καὶ ἡ κιθάρα Ἀσιαῖς λέγεται,
 ἵππ.

A G A T H O, C H O R U S.

- A** G. Sacram Infernis (*Deabus*) accipientes
 Facem, puellae, cum libero
 (*Et*) patrio choros agitate clamore.
- 110 **CH.** Cuiam Deorum comus hic (*cantus lascivus cum tripudio*), dic age, (*in-*
 Fideliter autem, meo exemplo, [stucitur?
 Deos nosti colere.
- A** G. Age nunc, instrue Musa
 Aureorum praesidem arcuum
- 115 **Phoebum**, qui condidit regionis, (*urbis Trojae*)
 Moenia (*in*) terra Simoëntide. (*Phrygia, vel Trojana.*)
- CH.** Salve, ob pulcherrimas cantilenas,
 Phoebæ, inter artis Musicae peritos, honoribus
 Praemii sacri (*praemiorum sacrorum*) excellens.
- 120 **A** G. Et (*degentem*) in montibus nemoro-
 sis virginem laudate Di-
 anam sylvestrem.
- CH.** Sequor celebrans venerandam
 Prolem, beatam quam praedico, Latonae,
- 125 **Dianam**, lecti conjugalis expertem.
- A** G. Latonamque; & pulsus (*sonos*) Asiaticae (*citharae*),
 A pede (*nunc*) discrepantes, (*nunc*) ei respondententes rythmo, Phrygiis
 Annuentibus Gratiis.
- CH.** Coloque Latonam reginam,
 130 **Citharamque** matrem hymnorum,
 Masculo clamore (*& Musicis*) probato:
 Per quem lux emicat divinis (*ex*) oculis,
 Et per nostram subitam vocem.
 Quorum gratia Regem (*quilibet*) Phoebum honorat.
- 135 **Salve**, beate fili Latonae.
Clamorem tollit senex.

MNE-

110 *ἴσθι ἐν Ἀσσίᾳ πρῶτον αἰσῆθι.* Eurip. in Cyclope v. 442.
 115 — *Ἀσσίᾳ ἐκ ἀν ἰδίων ψῆφον Κιθάρας κλύουσαν.* *Asia-*
ticae non libentius strepitum audiremus citharae. Haec
 ex Notis Kusteri. Apparet autem ex ipso contex-
 tu nihil aliud subintelligi debere; cum enim Agatho
 iussisset Chorum celebrare *Λατοῖ τε κρήματα τ' Ἀσσίᾳ*,
 Chorus statim ei morem gerens dicit, *σὺ βουῖς Λατοῖ τ'*
ἀσασσῶν, ΚΙΘΑΡΙΝΤΕ. Nam sic & in antecedenti-
 bus, quæ Agatho jubebat, ea Chorus dicebat se fa-
 cturum.

v. 134. *Ἀλλὰ*] Ita Ed. Farrei. Brubachii autem &
 Nupera *ἀλλῃ.* mox *τιμᾶ* sine jota eadem: unde puto
τιμᾶ in imperativo.
 v. 136. *Ὀλολόζου γῆρον*] Haec non pertinent ad
 seriem fabulae, sed est *παροπτιζομένη*, qua significatur
 Mnesiochum; audito cantico Agathonis. prae volupta-
 te & laetitia clamorem edidisse. Quare scribendam
 erit *ἰσολόζου γῆρον.* Sic infra v. 283. *ἰσολόζου γῆ-*
ραυδῆ. Kusterus. Est autem *ἰσολόζου* plerumque cla-
 mor faustus. Vide ad Equites v. 613.
 M m m m m

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ, ΑΓΑΘΩΝ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- ΜΝ. Ὡς ἴδὼ τὸ μέλι, ὦ πότνια Γενετυλλίδες,
 Καὶ Φηλυδαῖδες, ἢ καταγλωτισμένον,
 Καὶ μαυδαλωτὸν ὡτ' ἐμῷ γ' ἀκροαμένον.
 140 Ὑπὸ τίῳ ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλον.
 Καὶ σ', ὦ νεαίχ', ὅστις εἶ, κατ' Διοχύλου,
 Ἐκ τῆς Λυκεργίας ἔρεα βέλομαι.
 Ποδαπὸς ὁ γύναι; τίς πάτρα, τίς ἢ φυλή;
 Τίς ἢ πείραξις ἔβιον; τί βάρβιτον.
 145 Λαλεῖ κροατῶ; τί δὲ λύρα κεκουφάλω;
 Τί λήκωθ' ἢ φρόφιον, ὡς ἔξυμφορον;
 Τίς δαὶ κατόπιε ἢ ξίφους κοινονία;
 Τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πόπρον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
 Καὶ πῶ πέθ', πῶ χλαῖνα, πῶ Λακωνικαί;
 150 Ἄμ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα πῶ τὰ πτθία;
 Τί φῆς; τί σιγάς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τῆς μέλεος
 Ζητῶ σ', ἐπεὶ γ' αὐτὸς ἔβγλε Φερέσαι.
 ΑΓ. Ὡς ἀρέσβυ, ἀρέσβυ, ἔφθόνε μ' ἔψορον
 Ἦκυσσα, τί δ' ἄλγισον ἔπαροχόμιον.
 155 Ἐγὼ δὲ τί δ' ἰδῆθ' ἄμα γνώμη Φορῶ.
 Χρὴ τ' ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 Ἄ δ' αὖ ποιῆν, πρὸς ταῦτα τὸς τρέπεις ἔχειν.
 Αὐτίκα γυναικεῖ ἦν ποιῆ τις δράματα,
 Μετεσίαι δ' αὖ τ' τρέπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
 160 ΜΝ. Οὐκ ἔν κεληπίσεις, ὅταν Φαίδρα ποιῆς;
 ΑΓ. Ἀνδρεία δ' αὖ ποιῆ τις, ὅτι τῶ σῶματι
 Ἐνεῶ ὑπάργον τῆθ'· ἂ δ' ἔκ κελήμεθα,

Μί-

vf. 137. Γενετυλλίδες] Deae quaedam affines Veneri.
 vf. 138. Καταγλωτισμένον] Unde καταγλωτισμάτι, o-
 scula inficitiora & delicata: in Nubibus vf. 51. καταγλωτι-
 σμένων — Γενετυλλίδων.

vf. 139. Μαυδαλωτὸν] In Acharnensibus vf. 1199. Φη-
 λυδατὸν μὲ μαυδαλωτὸν, ὡς χροσίου, τὸ πικρῶτατον κατ' ἐπιμαυδα-
 λωτὸν αἶν.

vf. 141. Ὅστις] Ita Ed. Farrei. Brubachii ἢ τις. nu-
 pera ἦ τις.

vf. 142. Ἐκ τῆς Λυκεργίας] Aeschylus scripsit Ly-
 curgum Fabulam. Ad cuius verba in sequentibus sine
 dubio alludit, ubi Agathonem alloquitur Semivirum.

vf. 147. Τίς δαὶ κατόπιε καὶ ξίφους κοινονία;] Hic jam

alludit ad illud Epicharmi apud Stobaeum Serm. 89. τίς
 γὰρ κατόπιε καὶ τυροῦ κοινονία; Quosnam speculo & coe-
 co intercedit communio?

vf. 151. Ἐκ τῆς μέλεος ζητῶ σε] Quia nimirum ejus
 carmen est Φηλυδαῖδες, ut paulo ante dicebat; hinc &
 ipsum talem esse vult conjicere: & quia ipse talis
 est, ejus carmina etiam sunt talia; ὁμοία γὰρ ποιῆν
 αἰσῶμαι τῆ φέου, ut ipse infra dicit.

vf. 154. Τὸν δ' ἄλγισον ἔπαροχόμιον] Potest etiam ver-
 ti: Dolorem nullum ostendi & prae me tuli; nempe quem
 perceperim ex tua oratione. Et ita exponit Suidas,
 nempe per ἐκ ἰσχυρῶν, Dolore affectus non sum, in
 Ἄλγιστε.

MNESILOCHUS, AGATHO, EURIPIDES.

- M**N. Quam dulce melos, ô venerandae Genetyllides,
Et effoeminatum, & delicatum,
Et osculi instar molle: adeo ut, dum (*ipsum cantantem*) audiebam;
140 Podicem ipsum subierit titillatio.
Et te, adolescens, quinam sis, secundum Aeschylum,
Ex Lycurgia interrogare volo:
Cujas est effoeminatus iste? quae patria? quae stola?
Quae confusio vitae? quid barbato
145 Rei est cum crocota? quid lyrae cum redimiculo?
Quid ampulla, & strophium, quam non convenient?
Quaenam est speculi & ensis societas?
Quisnam vero ipse es, adolescens? Num ut vir aleris? (*Num vir es?*)
At ubi penis? ubi lacna? ubi Laconicae? (*calcei viriles.*)
150 An vero ut foemina? Ubi igitur mammae?
Quid ais? quid taces? sed utique ex cantu
Te conabor deprehendere; siquidem ipse non vis dicere.
A.G. ô Senex, senex! malignum tuum opprobrium
Audiui; quamvis nullum dolorem (*nullam injuriam unquam tibi*) praebuerim.
155 Ego autem vestem hanc simul cum mente gero.
Oportet enim poetam fabulis,
Quas facere decet, mores convenientes habere.
Illico (*enim*) muliebres quando quis facit fabulas,
Particeps oportet esse morum illorum corpus.
160 M.N. Igitur equum singularem agitas, cum Phaedram (*fabulam*) facis?
A.G. Viriles vero cum quis facit (*fabulas,*) corpori
Inest hoc ipsum: quae vero non habemus,

Imi-

vl. 155. *Ἄμα γυνή*] *Confusio*. Aliquando omittitur
ἄμα. Ut apud Xenophontem de Athen. Polit. circa
finem: *οἱ δὲ τὸ τοῦ γυνή πρῶτος* ubi praecesserat: *δοκῶ
σιν ἐκ ὀφθαλμοῦ φερόμενοι*. Idem autem est *ἄμα γυνή*, quod
ἔστιν ἡ, quod est in Nubibus vl. 580. & *ἄμα* ante *γυνή*
ponitur pro *σὺν*, ne fiat confusio cum *συνγυνή*.
vl. 158. *Ἀντίκα*] Potest quandoque, ut hic, Latine
verti: *Principio*.

vl. 160. *Φαίδρα*] Propudiosa libidinis mulier, quae
appetivit concubitum privigni: de qua & Euripides fe-
cit Tragoedias. Apud nostrum in Raris vl. 1069.
Aeschylus interrogat ab Euripide, quales ipse fece-
rit Fabulas, dicit: *μά Δ' ἢ Φαίδρας ἔπειμα πρόνας*. Pro-

fecto non Phaedras faciebam meretricis, sicut tu. Dicit
itaque Mnesilochus ad Agathonem; Cum ergo Phaedram
facis, more meretricis equum agitas? sensu obsceno;
ut in Vespiis vl. 497. *καὶ γ' ἢ πρόμα γὰρ εἰσιδέσθαι* —
ὅτι κληρίδας κέλευσεν, — *ἦντι δὲ τὴν Ἰατρίαν καθίσταμαι*
τυραννίδα. Res flagitiosa, quae reticenda, inquit Glos-
sator Petronii.

vl. 162. & 163. *Ἄ δ' ἢ κληρίδα μίμνημι* — *σοφιστικῶς*]
Euripides in Aeolo in fragm. *ἢ δὲ πλουτοῦτος ἢ κλη-
ρικῶτα*. *Τῶτοι πῶτος χερῶντο φησὶ μίμνημι*. Quae vero divi-
tes non habemus, pauperibus amentes acquirimus. Quo in
loco *φησὶ μίμνημι* scripti pro vulgato *μίμνημι*, quia illud
aptius.

M m m m m 2

- Μίμνσις ἤδη ταῦτα συνθηθῆε].
 MN. Ὅτ' ἂν Σατύρης τοίνυ ποιῆς, χαλεῖν ἐμέ,
 165 Ἴνα συμπιαῖ σ' ἐπιπῶει ἐτυκῶς ἐγώ.
 ΑΓ. Ἄλλως τ' ἀμυσόν ἐτι ποιητῆν ἰδεῖν
 Ἄρχειον ὄντα καὶ δασυῖ. σκέψαι δ' ὄν
 Ἴτυκός ἐκείνῳ, καὶ Ἀνακρέαν ὁ Γῆν,
 Κ' Ἀλκαῖῳ, οἷα ἄρμονίαν ἐχρῆσαν,
 170 Ἐμπροφόρην τε καὶ διεκινῶν Ἴωνικας.
 Καὶ Φρύγιχῳ (τῶτον γὰρ ἐν ἀκήκοα)
 Αὐτὸς τε χαλὸς ἦν, καὶ χαλῶς ἡμπεχέτο.
 Διὰ τῶτ' ἄρ' αὐτῶ καλ' ἦν τὰ δράματα.
 Ὅμοια γὰρ ποιῶν ἀνάγκη τῇ φύσει.
 175 MN. Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς ἀρχρὸς ὦν ἀρχρῶς ποιεῖ.
 Ὅ δ' αὖ Ξενοκλῆς ὦν κακὸς κακῶς ποιεῖ.
 Ὅ δ' αὖ Θέογνης ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ.
 ΑΓ. Ἄπασ' ἀνάγκη ταῦτα γὰρ τοι γνῆς ἐγώ
 Ἐμαυτὸν ἐθεράπθουσα. MN. Πῶς πρὸς τ' θεῶν;
 180 ΑΓ. Παῦσαι βαύζαν, καὶ γὰρ ἐγὼ τοιῦτος ἦν,
 Ὄν τιλικῆτῳ, κικ' ἠεχόμεν ποιῶν.
 MN. Μὰ τ' Δι' ἐζηλῶ σε τ' παιδῶσεως.
 ΕΥΡ. Ἄλλ' ὦταρ ἐνεκ' ἦλθον, ἕα μ' εἰπεῖν. ΑΓ. Λέγε.
 ΕΥΡ. Ἀγάθων, σφῆ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς τις οἰ βραχέι
 185 Πολλὸς χαλῶς οἷός τε συπτεμνῶν λόγους.
 Ἐγὼ δὲ κεινῆ συμφορᾷ πεπληγμένῳ
 Ἰκέτης ἀφιγμένῳ πρὸς σέ. ΑΓ. Τὴ λείαν ἔχων;
 ΕΥΡ. Μέλνισί μ' αἰ γυναῖκες διπλεῖν τήμερον,
 Τοῖς Θεομοφοεῖσις, ὄν κακῶς αὐταῖς λέγω.
 190 ΑΓ. Τίς ἐν παρ' ἡμῶν ἐστιν ἀφέλειά σοι;
 ΕΥΡ. Ἡ πᾶσ'. εἰάν γ' ἐγκαθεζόμεν λάθρα

'Εν

-ini

vf. 164. Σατύρης] Faciunt enim Tragici Poëtae, qualis erat Agathon, Satyrica dramata, quorum unicum tantum hodie extat exemplum, nempe Euripidis Cyclops. Dicit autem hoc, quia Satyri sunt καταγεγῆς.
 vf. 165. Ἐτυκῶς] A συμαί. Ut is a iergo adjuvum arvigens. Nempe vult Satyrum agere; ad quam rem se ἴταρ dicebat & supra vf. 64.
 vf. 169. Ἐχόμεν] Metaphora a coquois, qui temperant saporos ciborum, τὰς χυμῶς.
 vf. 170. Ἐμπροφόρην τε καὶ διεκινῶν Ἴωνικῶν] Particula τε in hoc versu redundat. Pro διεκινῶν autem valefius ad Harpocracionem v. Ἴωνικῶν (ubi hic locus citatur) legit διεκινῶν (i. e. διεκινῶν) quod non displicet. Ex Notis Kusteri. Merito autem placet Viro Doctissimo illud διεκινῶν nam & alibi Co-

micus in passiva voce extulit hoc verbum de re, ut viderur, eadem; in Vespis vf. 685. εἰσέλθον μισθῶν σοι καταπύρον, καί τις ἴδε, ἀπὸ δακτύλου διεκινῶν τῶ σῶματι, καὶ τρυφαιθῆς. Ἴωνικῶς autem est molliter & lascive; propter molliem sonum, quae notior est, quam ut explicari debeat; de qua etiam in Ecclesiāz.

vf. 174. Ὅμοια γὰρ ποιῶν ἀνάγκη τῇ φύσει] Per φύσιν hic forma potius intelligitur. In eadem re Pindarus voce μορῆ plus est, Nemeorum III. ὦν καλῆς ἐρδων τ' ἐκείντα μορῆ. In isto autem, etiam simili loco, ingenium intelligitur voce φύσει, qui est ex Alcmaeone Euripidis: Ἡ παῖ Κρίσθῳ, ὡς ἀλκίος ἦν ἄρα Ἐσθλῶν ἐπ' ἀδρῶν ἰσθλὰ γήμοθαί τινα, κακῶν δ' ὍΜΟΙΑ ΤΗ ΦΥΣΕΙ τῇ τῷ πατρὸς. Fili Creontis, o quam verum erat ergo Fortes creati fortibus, ignavis autem similes ingenio

- Imitatio tunc illa studet assequi.
 MN. Cum igitur Satyros facis, voca me,
 165 Ut opera mea te adjuvem a tergo stans arrepto veretro.
 AG. Praeterea illepidum est poetam videre,
 Agrestis qui sit & hirsutus. Considera porro,
 Ibycum illum, & Anacreontem Teium,
 Et Alcaeam, qui harmoniam rite temperarunt,
 170 Mitras muliebres gestasse, & se movisse (*saltaſſe*) Ionice.
 Phrynichus quoque (de hoc enim certe audivisti)
 Et ipse formosus erat, & eleganter vestitus incedebat.
 Ob eam causam utique & pulchra erant ejus dramata.
 Non possumus enim non similia facere naturae, (*ingenio.*)
 175 MN. Ob hanc igitur causam Philocles, qui turpis est, turpia (*dramata*) facit:
 Et vicissim Xenocles, qui malus est, mala facit:
 Itemque Theognis, qui frigidus est, frigida facit.
 AG. Fieri utique aliter non potest. Quare cum illud (*probe*) noſsem,
 Curavi (*diligenter*) corpus meum. MN. Quomodo, obsecro?
 180 EUR. Desine latrare. Nam & ego talis eram,
 Cum ejus essem aetatis, & inciperem (*fabulas*) facere.
 MN. Non, per Jovem, invideo tibi educationem tuam.
 EUR. Sed cujus gratia veni, sine me dicere. MN. Dic.
 EUR. Agatho, sapientis est viri, qui paucis
 185 Longae bene potest summam comprehendere orationis: (*qui paucis ver-*
bis multa complecti potest.)
 Ego enim nova calamitate percussus (*affectus*)
 Supplex venio ad te. AG. Qua re indigens?
 EUR. Constituerunt mulieres me perdere hodie,
 In festo Thesmophoriorum, quod ipsis maledicam.
 190 AG. Quodnam igitur a nobis potest esse auxilium tibi?
 EUR. Maximum. Si enim fallens sedeas

Inter

ingenio patris.

vf. 175. Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὄν] Forte in eo consistebat deformitas ejus, quia erat ἀξυκάλωτος, unde vulgo κερδὸς dicebatur, ut ait Comicus in Avibus vf. 1295. ubi vide Notam.

vf. 176. Ζεφυκλῆς] Infra vf. 447.

vf. 177. Θέογνης ψυχρὸς ὄν] Hujus ψυχρότητα facete tangit in Acharn. vf. 138. κατῆνθε γίβι τῆν Θράκην ἔλθῃ, καὶ πᾶς ποταμὸς ἔπηξῃ ἢ αὐτὸν τὸν χεῖρον, ἢ ἰνθαδὶ Θεόγνης ἠγασίζετο. Tam frigidae fuerunt ejus Tragoediae, ut nivis illius, & glaciæ videantur fuisse causa.

vf. 180. Παῖδας] In Versione ista commodius personis distribuuntur; ut sensus loci manifesto ostendit. Ibid. Παῖδας βαδίζων] Infra vf. 921. βαδίζε, τῶμαν σὺ.

μα θάλλουσα ψέζω. Est autem proprie canum, unde ab Hesychio exponitur, ὑλακίαι. Simile est latinum *Baubare*, quod de Canibus Lucretius usurpavit: aut cum deferti *baubantur* in aedibus.

vf. 183. ΑΓ.] Ita Ed. Farrei & Brub. Nupera vero MN. vf. 184. & 185. Σοφὸν πρὸς ἀνδρῶς, ὅτι ἐν ἀρχῇ πολλὰς καλᾶς &c.] Euripidem facit loqui illis verbis, quae is scripserat in Aeolo: Παῖδας, σοφὸν πρὸς ἀνδρῶς, ὅτι ἐν ἀρχῇ Πόλλας λόγους εἶδὸς τε συντίμῳ καλᾶς. Extant apud Stobaeum Sermon 35. περὶ βραχυλογίας.

vf. 186. Καὶν] Edd. Farrei & Brubachi καὶν.
 Ibid. Συμμορὰ ποτληγμένη] Euripides in Alceſtide vf. 856. καὶ περὶ βαρῖα συμμορὰ ποτληγμένη.
 vf. 189. Ὅτι κακὸς αὐτὸς λόγῳ] Supra vf. 90.
 M m m m m 3

- Ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,
 Ὑπερποκρίνη μὲ σαφῶς, σώσεις ἐμέ.
 Μόνῳ γὰρ ἂν λέξειαι ἀξίως ἐμοῦ.
- 195 ΑΓ. Ἐπειτα πῶς ἴσῃ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
 ΕΥΡ. Ἐγὼ φράσω σοι· φράσα μὲ γινώσκουμα.
 Ἐπειτα πολὺς εἰμι, καὶ πῶγων ἔχω.
 Σὺ δ' ἄποφρασεπῶ, λθικὸς, ἐξυρημνῶ,
 Γυναικόφωπῶ, ἀπαλὸς, ἀποφραπέτις ἰδεῖν.
- 200 ΑΓ. Εὐειπίδη. ΕΥΡ. Τί ἐστιν; ΑΓ. Ἐποίησάς ποτε;
 Χαίρεις ὄρων φῶς· πατέρα δ' ἔχει χαίρειν δοκίμ;
 ΕΥΡ. Ἐγὼ γε. ΑΓ. Μὴ νῦν ἐλπίσης τὸ σὸν χακόν
 Ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἂν.
 Ἄλλ' αὐτὸς, ὅγε σὸν ἐστιν, οἰκείας φέρε.
- 205 Τὰς συμφορὰς γὰρ ἔχει τοῖς γενάγμασι
 φέρεν δίχαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
 ΜΝ. Καὶ μὴ σὶ γ', ὡ καταπύχον, βύρωφωκῶ εἶ,
 Οὐ τοῖς λόγισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
 ΕΥΡ. Τί δ' ἐστὶν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
- 210 ΑΓ. Κάκιον ἀπλοῖμω ἂν, ἢ σὺ. ΕΥΡ. Πῶς; ΑΓ. Ὅπως;
 Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσα
 κλέπειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύρην.
 ΜΝ. Ἰδὲ γε κλέπειν· νῆ Δία βιβεῖσθαι μὲ ἐν.
 ΑΓ. Ἀτὰρ ἢ ἀφρασίς γε νῆ Δί' εἰκότως ἔχῃ.
- 215 ΕΥΡ. Τί ἐν ποιήσεις ταῦτα; ΑΓ. Μὴ δόκη γε σὺ.
 ΕΥΡ. Ὡς τελοκακόδαμον, ὡς ἀπόλαλ' Εὐειπίδης.
 ΜΝ. Ὡς φίλτατ', ὡ κηδεστὴ, μὴ σαυτὸν ἀφρασε.
 ΕΥΡ. Πῶς ἐν ποιήσω δῆλα; ΜΝ. Τιστον μὲ μακρὰ
 κλάειν κέλευθ'· ἐμοὶ δ' ὅ, π βύλη γὰρ λαβῶν.
- 220 ΕΥΡ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ἔπιδίδως ἐμοὶ,
 Ἀπόδου τι δοιμάτιον. ΜΝ. Καὶ δὴ χαμῆ.
 Ἀτὰρ τί μέλει δρᾶν μ'; ΕΥΡ. Ἀποξυρεῖν ταδί.

Τὰ

vf. 198. seq. Αἰνός — ἄποφρασε] In Ecclesiast. vf. 428.
 ἄποφρασε ποτὶς λυκός σὺ.

vf. 201. Χαίρεις ὄρων φῶς] In Nicestide fecit hunc ver-
 sum Euripides vf. 691. indicavit autem Kusterus. Lo-
 quitur ibi Pheres, qui noluerat pro filio suo mori. Istud
 Agathon in Euripidem retorquet, qui vult ut alius ipius
 causa periculum subeat. Sic suismet verbis capitur Eu-
 ripides in Rant Comici vf. 1519. ubi vide Notam.

vf. 205. Συναγμάσι] Ita Edd. Farrei & Brub. aliae
 συναγμάσι male. Vertendum: Calamitates non sunt feren-
 das ingomiscendos, sed patiendos. Nimirum ut in Oedipo

Coloneo Sophocles Oedipus dicit vf. 1365. Οὐ κλυτὰ
 δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἴσῃ ταῦτα — Non deploranda au-
 tem haec sunt, sed ferenda mihi: & Euripides in Electra
 vf. 195. quamvis paulo aliter: ἔτοι ΣΤΟΝΑΧΑΓΙΣ,
 ἀλλ' οὐχὶς θεὸς σὺνέξῃς ἔξῃς κλημνίαν, ὡ παῖ. Non per
 gemitus, sed votis deos venerans, habebis serenas vitae
 dies, o filia. Dicit autem Agathon illa, quia animad-
 vertebat Euripidem identidem ingomiscere; quod cum
 animadverteret etiam Mnestochus, in antecedentibus,
 dicebat ad eum vf. 78. τί ΣΤΕΝΕΙΣ, τί διοσορεῖς;
 Cl. tamen Kusterus edidit συναγμάσι ex Suida: quod
 etiam

- Inter mulieres, ita ut mulier esse videaris,
 Causamque meam defendas, certo me servabis.
 Solus enim dicere queas digne pro me.
- 195 AG. Quidni vero ipse causam tuam dicis praesens?
 EUR. Ego dicam tibi. Primum quidem, noscor:
 Deinde canus sum, & barbam habeo:
 Tu vero formosa es facie, candidus, rufus,
 Muliebri voce, mollis, specie decora.
- 200 AG. Euripides. EUR. Quid est? AG. Fecistine aliquando hunc versum?
 Jucundum tibi est lucem intueri, (*vivere*;) patri vero id non jucundum putas?
 EUR. Ego utique. AG. Ne igitur speres, tuum malum
 Nos laturos esse: nam insaniremus utique:
 Sed ipse, quod tuum est, eo, quo par est, modo feras.
- 205 Calamitates enim non technis (*& dolis*)
 Ferre nos aequum est, sed patiando.
 MN. Et tu, ô impudice, latum habes culum, (*cinaedus es,*)
 Non verbis, sed (*muliebria*) patiando.
 EUR. Quid vero causae est, cur timeas ire illuc?
- 210 AG. Pejus periturus essem, quam tu. EUR. Quâ sic? AG. Quâ?
 Si viderer mulierum opera nocturna
 Furtim observare, & surripere muliebrem Venerem, (*clam foeminas permolare.*)
 EUR. Quasi vero furtim observare: imo, per Jovem, subigi.
 Sed praetextus, per Jovem, speciosus est.
- 215 AG. Quid igitur facies hac in re? EUR. Quid tibi videtur?
 AG. ô Te infelicissimum! quam periit Euripides?
 MN. ô Amicissime, ô affinis, ne te ipsum prodas. (*ne tibi desis.*)
 EUR. Quid igitur faciam? MN. Hanc quidem longum
 Flere jube: me vero, ad quodcumque vis, utere, (*meam operam ad omnia
 tibi paratam esse scias.*)
- 220 EUR. Age igitur, quoniam te ipsum tradis mihi,
 Exue hanc vestem. MN. Ecce, humi (*posui.*)
 Sed quid me facere constituisti? EUR. Radere has partes:

In-

etiam adferri potest; intelligerentur enim per *τεχνά-
 σματα* doli & technae Euripidis, quibus ille peri-
 culum sibi a mulieribus imminens amoliri vult, dum
 Agathonî persuadere conatur, ut muliebri veste indu-
 tus, ipsum in concilio mulierum defendat. Addo etiam,
 hanc vocem apte de Euripide dici, ad quem in an-
 tecedentibus vs. 178. Mnesilochus, cui suum consilium
 tunc aperuerat, dicit: *τὸ πρῶτον κερύειν, καὶ σπέρειν
 ἐν τῷ σὺ πρῶτον τῷ γὰρ ΤΕΧΝΑΣΤΕΙΝ, ἡμῶντις ὁ παραμύθε-
 ον.* vs. 208. *Τοῖς καθήμασι*] Hic jam alia *καθήματα* intel-
 liguntur; nempe, unde Patrici dicuntur.

vs. 213. MN.] Ita Edd. Farrei & Brub. aliae ET.
 Ibid. *Εὐριπίδης*] Edd. Farrei & Brub. *κνήσθας*. quod
 eandem admittit significationem.
 vs. 214. AT. *Ἄρα*] Ita Ed. Farrei & Brub. Aliae
 ista etiam Euripidi tribuunt.
 vs. 215. ET. *Τί ἐστι*] Ita Ed. Farrei. Brub. autem
 MN. Nupera vero AT. quod ferri nulla ratione potest.
 Ibid. AT. *Μὰ δῶκε*] Ita Ed. l. Farrei & Brub. Nu-
 pera ET. male.
 vs. 216. ET. *Ἦ*] Ita Farr. & Brub. Nupera AT. *Ἦ*.
 vs. 222. *Ταῖς*] Nempe barbam.

- Τὰ κέτω δ' ἀφθύν. MN. Ἄλλὰ φράτ', εἴ σοι δοκεῖ.
 Ἡ μὴ δίδοναι γ' αὐτὸν ὠφελὸν ποτε.
 225 EYP. Ἀγάθων, σὺ μὲντοι ξυροφορεῖς ἐχάσποτε.
 Χρησὸν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. Αὐτὸς λάμβανε
 Ἐντεῦθεν ἐκ. ἔξυροδόκῃς. EYP. Γενναῖοι εἶ.
 Κάθιζε, Φύσα τίω γνάθων τίω δεξιάν.
 MN. Ὡμοι. EYP. Τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοὶ πάτλαλον,
 230 Ἡν μὴ σιωπᾶς. MN. Ἄτλα), ἄτλα).
 EYP. Οὐτὸ σὺ ποὶ θεῖς; MN. Εἰς τὸ ἔξυρομένων θεῶν.
 Οὐ γὰρ μὰ τίω Δήμητρα γ' ἐταυθοῖ μὲν
 Τεμνόμενον. EYP. Οὐκ ἐν κἀγάλατ' ἔστ',
 Τίω ἡμικρασαν τίω ἑτέραν ψιλῶ ἔχον.
 235 MN. Ὀλίγον μέλεθ μοι. EYP. Μηδαμῶς, ὡς ἔξυρομένων θεῶν,
 Προδῶς με. χρεὶ δέυρο. MN. Κακοδαίμων ἐγώ.
 EYP. Ἐχ' ἀπέμα σαυτὸν, κἀνάκωπε ποὶ σφέφ;
 MN. Μῦ. μῦ. EYP. Τί μῦζεις; πᾶντα πεποῖν) κελῶς.
 MN. Οἴμοι κακοδαίμων, φίλος αὐτὸν τραθίσουμα.
 240 EYP. Μὴ φροντίσης ὡς βίωρεπῆς Φαιὶ πάνυ.
 Βέλεθ θεάσασθαι σαυτὸν; MN. Εἰ δοκεῖ, Φέρε.
 EYP. Ὅρας σαυτὸν; MN. Οὐ μὰ Δι', ἀλλὰ Κλειθέλιον.
 EYP. Ἀνίστασ' ἢ ἀφθύνω σε, κἀγκύφας ἔχε.
 MN. Οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γνήσουμα.
 245 EYP. Ἐνεγκάτω πῖς ἐνδοθεν δαδ' ἢ λύχρον.
 Ἐπίκωπε τίω κέχρον φυλάτῃς νῦν ἄκραν.
 MN. Ἐμοὶ μελήσῃ νῆ Δία· πλιῶ γ' ὅπι κέομα.
 Οἴμοι τάλας ὕδαρ, ὕδαρ, ὦ γείτονας,
 Πελὶν ἀνπλαβέσθαι τόν γε φρακλὸν ἔξυρομένων.
 250 EYP. Θάρρα. MN. Τί θάρρα καταπευροπολημένον;
 EYP. Ἄμ' ὅδε ἔτ' ἔδεν φράγμα σοὶ τὰ πλεῖστα γὰρ
 Ἀποπεπύνηκας. MN. Φεῦ ἰὸν ἔξυρομένων.

Αἰθὼς

vf. 223. Τὸ κέτω δ' ἀφθύν] In Ecclesiast. vf. 13. κέτω δ' ἀφθύν τὴν ἐπαύσαν τρίχα.
 vf. 224. Διδόναι αὐτόν] „ Versus supplendi gratia scribendum est δίδοναι γ' ἑμαυτόν. Kusterus. Ed. Farrei non habet αὐτόν.”
 vf. 226. Χρησὸν γε.] Edd. Farrei & Brub. Χρησὸν τι non male.
 vf. 228. Κάθιζε] Ad Mnesilochum, ut eum tondeat.
 vf. 229. Ἐμβαλῶ σοὶ πάτλαλον] In os, inquam, ut coqui solent porcis. In Equitibus vf. 374. ἐμβαλόντες αὐτὸν πάτλαλον μαζιρικῶς εἰς τὸ στόμα, τὴν γλωττίαν ἐξείρασαν αὐτῶ. Ne quis hic aliquid obsceni cogitet.
 vf. 230. Ἄτλαται] Ut in Equitibus vf. 1.
 vf. 231. Οὐτὸ σὺ ποὶ θεῖς;] Ut in Vespis vf. 360.
 Ibid. Εἰς τὸ πᾶν σιμῶν θεῶν] Illuc confugiebant in maximis malis supplices. In Equitibus vf. 1309. καθή-

σθαι μοι δοκῶ εἰς τὸ Θεσπίον πελάσσει, ἢ πρὸ τῶν σιμῶν θεῶν.
 vf. 233. Τεμνόμενον] Apparet malum fuisse ionforem Euripidem.

vf. 234. Τὴν ἡμικρασαν τὴν ἑτέραν ψιλῶ] Est quidem dimidia capitis pars, sed hoc loco, quia barbam ei radit, intelligenda est, ut & Kusterus monet; *maxilla altera*: & potest, nam Hesychius vocem ἡμικρασαν, quae idem significat, quod ἡμικρασα, exponit: ἡμικρασαν, σιαγόν) τὸ ἡμισυ. Ceterum, *Si*, ut Horatius dicit, *curtatis inaequali ionfore capillos Occurro, rides*; quanto magis ridebis, si tibi occurrat aliquis ἡμικρασαν) *semiton-* *sus*, ut iste; & Diogenes apud Laertium.

vf. 238. Μῦ. μῦ. τί μῦζεις;] Μῦ est plorantis, ut in Equit. vf. 10. a quo μῦζην, ut ait Suidas hunc locum citans, id est, μῦ dicere: ut a φῶ. φῶζην apud Aeschylum in Agamemnone vf. 1316. φῶ φῶ. *heu, heu!* deinde alter: τί τῶτ' ἐμῆς;
 Cas

Inferiora autem (*partium inferiorum pilos*) adurere. MN. Igitur fac, si tibi videtur:

Vel tradere me ipsum (*tibi*) non debebam unquam.

225 EUR. Agatho, tu quidem novaculam geris tecum semper:

Commoda igitur nobis novaculam. AG. Ipse accipe

Ex hac theca. EUR. Egregius (*vir*) es.

Sede: infla buccam dextram.

MN. Heu mihi! EUR. Quid clamas? Injiciam (*intrudam*) tibi paxillum,

230 Nisi taceas. MN. Attatae, attatae!

EUR. Heus tu, quo curris? MN. Ad (*templum*) venerandarum Dearum, Non enim, per Cererem, hic manebo, (*Eumenidum.*)

(*Quippe*) qui secor. EUR. Atqui ridiculus eris, (*risum movebis aliis,*)

Dimidiam tantum capitis partem rasam habens.

235 MN. Parum id curo. EUR. Neutiquam, per Deos,

Prodideris me: vade huc. MN. ô Me infelicem!

EUR. Immotus sede, & suspice. Quo te vertis?

MN. My, my. EUR. Quid miffitas? Omnia facta sunt bene.

MN. ô Me infelicem! Ergo rarus (*vel, leviter armatus*) militabo.

240 EUR. Ne sis follicitus: nam elegans apparebis omnino.

Visne spectare ipse te? MN. Si tibi videtur, age.

EUR. Viden' te ipsum. MN. Non per Jovem, sed Clithenem.

EUR. Surge, ut pilos tibi aduram, & inclina te.

MN. Heu me infelicem! porcellus fiam, (*i. e. depilabor totus.*)

245 EUR. Afferat aliquis ex aedibus facem, vel lucernam.

Inclina te. Caudae cave nunc extremae.

MN. Mihi id curae erit. At vero uror.

Heu me miserum! Aquam, aquam, vicini!

Priusquam corripiat podicem flamma.

250 EUR. Bono animo esto. MN. Quis bono sim animo, igne ambustus?

EUR. Sed non amplius ulla molestia tibi restat: plurimus enim

Labor tibi exantlatus est. MN. Heu, heu, fuliginem!

Ambusta

Cur sic deus clamas. Ita enim ibi vertendum. Istud μωζην occurrit & in Aeschyl. Eumenidibus vs. 189. μωζην εὐχισμένον lamentantur miserabile. Hinc etiam μωζην, apud eundem in Prometheus vs. 742. σὺ δ' αὖ κίερα, καὶ κάταμωζίζης. At tu rursus vociferaris & lamentaris. Ubi Scholia ad κάταμωζίζης, πῶς φωνεῖ, καὶ στυγερῶς αὐτῷ. Aliud etiam est μωζην, quod significat fugere: aliud etiam μωζίζην, τὸ μωζιζίζην, χλωδίζην. Ibid. Πάρτα] Ed. Nupera hoc hemistichium tribuit MN. non recte. Farrer autem & Brub. EY. vs. 239. MN. Οἶμαι] Ita Farr. & Brub. Ibid. Ψυδὸς ἀδ' ἑρατοσομαι] „Jocus laet in ambiguitate vocis ψυδὸς, quae tam rasum, quam leviter armatum apud Graecos significat.” Kusterus. vs. 241. Βόλν] Dat ei speculum.

vs. 242. Κλωδίζην] Quia erat tonsus Mnesiochus, dicit se in speculo non se ipsum videre, sed Clithenem, qui habebat ψυδὸς τὰς γνάβας, ut de eo loquitur infra vs. 592.

vs. 246. Τὴν κίερον] Caudamque salacem Horat. vs. 249. Πρὶν ἀντιδρῶσθαι τῆς προκίτης τῆς φλογὸς] Vertendum: Antequam pedem operi ferat ad flammam, extinguendam. Dicere vult: Antequam pedendo flammam extinguat; ut ille in Raris vs. 1123. ὄπισθ' ἔστην φουεῖν τὴν λαμπάδα. Aut etiam: Antequam caecum praesens dolo, atque sic flamma extinguitur. Est autem Metonymia consequentis pro antecedente. Sic in Pace vs. 176. cum Trygaeus vellet dicere: Praes timore caecus; dicit, Χορτάδα τὸν κάρθρον, Satiabo scarabaeum, qui est ἀκατοράζων.

N u n n a

- Αἰθὸς γαγέτημα πάντα τὰ ἀεὶ τιτὶ τράμιν.
 ΕΥΡ. Μὴ φρονήσης· ἐπεὶ γὰρ αὐτὰ σποησιεῖ.
 255 ΜΝ. Οἰμάζετ' ἄρ', εἰ τ' ἐμὸν ἀρακλὸν πλυνεῖ.
 ΕΥΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἔπιθεναι φθοιεῖς,
 Ἄλλ' ἰμάτιόν γ' ἐν χεῖρσιν ἡμῖν τετοῖ,
 Καὶ πρόφιον· εἰ γὰρ ταῦτά γ' ὡς ὄσκα ἔστ' ἐρεῖς.
 ΑΓ. Λαμβάνετε, καὶ χεῖρσιν, καὶ φθονῶ. ΕΥΡ. Τί ἐν λάβω;
 260 ΑΓ. Ὁ, π; τ' κροκωτὸν ἀρώτων οἰδύς λαβῶν.
 ΕΥΡ. Νῆ τιτὶ Ἀφροδίτῃ ἡδύ γ' ὄζει ποδίε.
 ΑΓ. Σύζωσον ἀνύσας. ἀρε νῦν πρόφιον. ΕΥΡ. Ἰδύ.
 ΜΝ. Ἴθι νῦν κατὰσειλὸν με τὰ ἀεὶ τὰ σκέλη.
 ΕΥΡ. Κεκρυφάλε δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓ. Ἢδὲ μὲ ἐν
 265 Κεφαλῇ ἀεὶθετος, ἢ ἐγὼ νύκλας φορῶ.
 ΕΥΡ. Νῆ τ' Δί' ἀλλὰ κάπιτηδέα πάνυ.
 ΜΝ. Ἄρ' ἀγμῶσέ μοι; ΑΓ. Νῆ Δί' ἄλλ' ἀεὶτ' ἔχει.
 ΕΥΡ. Φέρ' ἐγκυκλον. ΑΓ. Τετὶ λάμβαν' ἀπὸ τ' κλινίδου.
 ΕΥΡ. Ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. Τὰμα ταυτὶ λάμβανε.
 270 ΜΝ. Ἄρ' ἀγμῶσέ μοι; ΑΓ. Χαλαρὰ γ' εἰ χαίρεις φορᾶν;
 Σὺ τετο γίνωσκε· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὦν δέξ.
 ΜΝ. Εἶσω πῆ ὡς τὰ χεῖρά μ' εἰσुकλησάτω.
 ΕΥΡ. Ἀνὴρ μὲν ἡμῖν ἔτοσι, καὶ δὴ γυνή
 Τό γ' εἶδ'· ἢ λαλῆς δ', ὅπως τὰ φέγγμαλι
 275 Γυναικίαις εἶ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. Πειράσομαι.
 ΕΥΡ. Βάδιζε τοίνυ. ΜΝ. Μὰ τ' Ἀπόλλω ὄσκα, ἢ γε μὴ
 Ὀμῶσης ἐμοί. ΕΥΡ. Τί χεῖμα; ΜΝ. Συναώσωσιν ἐμὲ
 Πάσαις τέχουσι, ἢν μοί τι ἀεὶπίπῃ χαλόν.
 ΕΥΡ. Ὀμνυμι τοίνυ Αἰθέρ' οἴκησιν Διός.
 280 ΜΝ. Τί μάλλον, ἢ τ' Ἰπποκράτης ζυνοικίαι.
 ΕΥΡ. Ὀμνυμι τοίνυ πάντας ἀεθλίω τῆς θεῆς.
 ΜΝ. Μέμνησο τοίνυ ταῦτ', ἢ ἢ φελέω ἄμοσιν,
 Ἢ γλωῦτα δ' ἔχει ὀμῶμοι, εἰδ' ὄρεωσ' ἐγὼ.

vf. 255. Εἰ τὸν ἐμὸν] Obscenum est quod intelligitur.
 vf. 257. Τετοῖ] Ita Edd. Farrei & Brub. Nupera
 σκετοῖ, quasi ad vestem digitum intenderet: quod non
 placet.

vf. 259. Λαμβάνετε καὶ χεῖρσιν, καὶ φθονῶ] Euripides in
 Hercule Furiente vf. 333. Κορμίσθ' ἴσα μολόγτες, καὶ φθονῶ
 πίπλων· Orneniui, intro ingressi, non invidio vobis vestes.

vf. 265. Κεφαλῇ περιθετοῖ] Loci huius meminit
 Pollux Lib. II. Sect. 35. Eustath. ad Hom. p. 1280.

Ed. Rom. & Suid. v. περιθετοῖ. Kistleri. Ceterum
 in Ed. Farrei est κεφαλῇ περιθετοῖ. Sed κεφαλῇ rectum
 est, ut patet ex auctoribus citatis.

vf. 268. Ἐγκυκλον] Vestimentū muliebris genus.

vf. 270. Χαλαρὰ γ' εἰ χαίρεις φορᾶν] Lucianus.

vf. 272. ΜΝ. Εἶσω] Istud Agathon potius tribuen-
 dum, nam in machina intro aufertur. sicut exibat ἐν-
 κυκλιμῶν vf. 102. Mnesilochus autem adhuc manet.

Ibid. Εἰσुकλησάτω] Supra vf. 102. ἐκुकλησάτω, ubi
 vide Notam.

vf. 279. Ὀμνυμι τοίνυ Αἰθέρ' οἴκησιν Διός] Hunc versum
 Scholiastes ad Ranas vf. 100. ad haec verba Comici:
 Αἰθέρα Διὸς διαμάτιον, dicit esse ἐκ Μελανίσπητος Σοφοκλέους,
 & sic exhibet: Ὀμνυμι δ' ἰπὲρ Ἀἰθέρα οἴκησιν Διός. Ubi
 ego Scholla corrigenda esse puto sic: ἐκ Μελανίσπητος
 σοφῆ. Constat enim Euripidem scripsisse Tragoediam
 hoc nomine, non Sophoclem: praeterea ibi non
 Sophoclem perfringit Comicus, sed Euripidem.

vf. 280. Τὴν Ἰπποκράτης ζυνοικίαι] Vertendum hic po-
 tius.

Ὀλο-

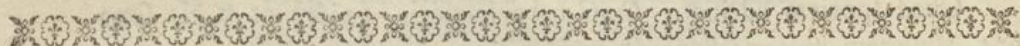
- Ambusta mihi omnia sunt circa podicem.
 EUR. Ne sollicitus sis; alius enim ea sponsia absterget.
 255 MN. Flebit nimirum, si quis podicem meum abluerit.
 EUR. Agatho: quandoquidem te ipsum (*mibi*) tradere maligne recusas:
 At saltem pallium commoda nobis hoc,
 Et strophium, (*teres cingulum.*) Non enim dices, haec te non habere.
 AG. Accipite, & utimini: non negabo (*ea vobis.*) EUR. Quid ergo accipiam?
 260 AG. Quid? Crocotam primum sume, & indue.
 EUR. Per Venerem, suavem spirat odorem mentulae.
 AG. Quin succingere te properas. Age, tolle strophium, (*teretem zonam.*)
 MN. Age nunc, indue ornamenta cruribus meis. [EUR. Ecce.
 EUR. Reticulo (*nobis*) opus est, & mitra. AG. En galericulum,
 265 Quod ego noctu gesto.
 EUR. Per Jovem, quin & aptum est valde.
 MN. Num aptum est mihi? AG. Per Jovem: Imo optime habet.
 EUR. Cedo encyclum. AG. Hoc fume e lectulo.
 EUR. Calceis opus est. AG. Meos hos accipe.
 270 MN. An apti mihi erunt? AG. Laxos gestare non amas?
 Sed tu hoc vide. Atqui habes nunc, quibus tibi opus est.
 MN. Intro aliquis quam citissime me ducat.
 EUR. Vir hic nobis (*est,*) & simul foemina,
 Quod speciem adtinet. Cum vero loqueris, (*vide*) ut vocis sono
 275 Mulierem imiteris bene & verisimiliter. MN. Conabor.
 EUR. Vade igitur. MN. Non per Jovem, nisi
 Juraveris mihi. EUR. Quam rem? MN. Te servaturum esse me
 Omnibus modis, si quod malum mihi accidat.
 EUR. Juro igitur per aetherem, domicilium Jovis.
 280 MN. Quid potius (*per Jovis domicilium juras,*) quam per insulam urbanam
 EUR. Juro igitur per omnes funditus Deos. Hippocratis?
 MN. Memento igitur horum; mentem jurasse,
 Linguam vero non jurasse; neque me jurejurando te obstrinxisse.

tus puto: Hippocratis contubernium: ut apud Aeschylum in Eumenidibus vs. 920. *δίζουσι Παλλὰς ἑυακίαν* Accipiam Palladis contubernium. In contubernio autem Hippocratis sunt ejus filii, *διακαλλέμενοι εἰς δαδία*, ut de his loquitur Scholiastes ad Nubes vs. 997. ad haec Comici verba: *τοῖς Ἰατροπόδοις οὐσίαν ἔχουσι, καὶ οἱ καλέουσι ἐπιτομήμας*. Est autem δαδία porcina quaedam immunditia. Eosdem Hippocratis filios tanquam stolidos notavit Eupolis: vide ad illum in Nub. locum notata.
 vs. 277. *Τὶ γῆμα*] Vide locum ex Eurip. adductum ad vs. 281.
 vs. 281. *Ὅμνυμι τοῖσιν πάντα ὄρνυ τὰς θεάς*] Euripides in Medea vs. 746. *Ὅμνυ τιδὸν γῆς, πατέρα θ'* Hic πα-

Clau-
τὰς θεάς, θεῶντα συντιθεὶς ἄρας γῆς. ubi alter, *τὶ γῆμα δαδία*; Jura solum terrae & solem patrem patris mei, & totum simul genus Deorum; alter: quam rem facturum? Vide Nostrum supra vs. 277.
 vs. 282. & 283. *Ὅτι ἢ φῶν ἄμωσον Ἡ γλῶττα δ' ἔχ' ἑμὸν μῦθον*] Hoc propterea dicit, ne postea forte Euripides, jurejurando neglecto, dicat, quemadmodum apud ipsum Hippolytus dicit in cognomini dramate vs. 612. *Ἡ γλῶσσα δ' ἑμὸν μῦθον, ἢ δὲ φῶν ἄμωσον.* Lingua juravit, mens vero manet infurata. quo alludit Comicus etiam Ranis vs. 1512. & alibi. Et Lucianus perquam facete in Vitarum Autione de simulata ἀναλογία Stoica: *Ἡ φῶν σοι ἀλάγησιν, ἢ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀλάγησιν.* Animus tibi desiebit, lingua autem nullum dolorem satebitur.
 N n n n n 2

* Ὀλολύξαι γυναῖκες. ἱερὸν ἀθεῖται.

- ΕΥΡ. Ἐκοπευθε ταχέως· ὡς τὸ τ' ἐκκλησίας
 285 Σημεῖον εἰ τὰς Θεσμοφοσίω φαίνε].
 Ἐγὼ δ' ἀπειμι. ΜΝ. Δεῦρο νῦν, ὦ Θραῦτ', ἔπε.
 Ὡς Θραῦτ' ἰδέασαι· χαοιδύων τ' λαμπάδων
 Ὅσοι τὸ χεῖμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τ' λιγνύσθ.
 Ἄλλ' ὦ παλαιᾷ Θεσμοφόρω, δέξαοδέ με
 290 Ἀγαθὴ πύχη, ἣ δεῦρο πάλιν οἴκαδε.
 Ὡς Θραῦτ' ἄ κίστιν καθέλε· κατ' ἔξελε
 Τὸ πύπανον ὅπως λαβῶσα θυσο ταῖν θεῶν.
 Δέσποινα πολυτίμητε Δήμητρε Φίλη,
 Καὶ Περγέφατ' ἄ, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 295 Θύειν ἔχουσαι· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
 Καὶ τ' θυγατέρα χεῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
 Πλευτένθ, ἄλλως τ' ἠλιθίως κάβελτερε,
 Καὶ παρὲς θάλληκοι νῦν ἔχων μοι ἣ Φρένας.
 Πῶ πῶ χαθίζωμ' εἰ καλῶ, τ' ῥητόρων
 300 Ἴν' ἐξακῶ. σὺ δ' ἀπίθ', ὦ Θραῦτ', ἐμποδῶν.
 Δύλοις γ' ὅσα ἔξειτ' ἀκχεῖν τ' λόγων.

ΚΗΡΤΕ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

- ΚΗΡ. Εὐφημί' ἔγω·
 Εὐφημί' ἔγω·
 Εὐχεσθε ταῖν Θεσμοφόροι,
 305 Τῇ Δήμητρε, ἣ τῇ Κόρη,
 Καὶ τῷ Πλύτῳ, ἣ τῇ Καλλιγενείᾳ,
 Καὶ τῇ κροτοφόρῳ τῇ Γῆ,

Καὶ

* Ὀλολύξαι γυναῖκες. ἱερὸν ἀθεῖται.] In Versione non exprimitur illud ἱερὸν ἀθεῖται· id autem est: *Vidua propeclitur*. Quae cum videatur esse parepigrapha, ut vocant, qua moneatur lector, quid agatur in scena; non satis intelligibilis est hoc loco; itaque videndum, an forte aliter scriptum fuerit. Editio Farrei hic habet: Ὀλολύξαι γὰρ ἱερὸν ἀθεῖται· quod etiam est vitiosum, sed parva mutatione meliorem exhibet sensum: Ὀλολύξαι. ἱερὸν ἀθεῖται· Orantes clamant. Senex iruditor. Cum quo apte convenit, quod Euripides dicit: ἔκοπευθε ταχέως, *propere ocyus exire*.

¶ 285. Σημεῖον.] De signo, ad quod conveniebat, in Vespsis v. 697.

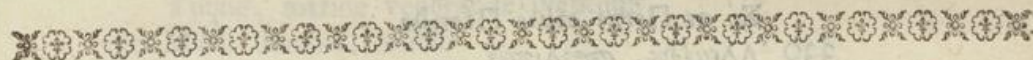
¶ 286. Ὡς Θραῦτ' ἔπε.] Thratta nomen ancillae a gente. In Acharn. v. 272. in Vespsis v. 834. In Pace v. 1139.

¶ 294. & 295. Πολλὰ πολλάκις μέ σοι θυεῖν.] In Precibus videntur infinitivo, ut in Electra Euripidis v. 805. Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις μέ λυθουτῶν, καὶ τὴν κατ' εἶκος Τυδαρίδα δόξατ' εἶναι, πρόσοντας ὡς νῦν, τὰς δ' ἡμέτερας ἔχουσαι καυῶς. O Nymphas Saxicolae, (date) ut ego saepe boves vobis mactem, & uxor mea Tyndari F. quae domi est, in eo, quo nunc sumus rerum status; intinētis autem rerum status infans. Et apud Comicum in Ravis v. 907. Δήμητρε ἢ θεῖσασα τὰν ἑμῶν φῖλα εἶσαι με τὰν ἐπὶ ἀγῶνι μεσηρίων.

v. 296.

Clamorem inter sacra tollunt mulieres.

- EUR. Festina cito: nam concionis
 285 Signum in Thesmophorio (*templo Cereris & Proserpinae*) apparet.
 Ego vero abibo. MN. Huc age, Thratta (*ancilla,*) sequere.
 ô Thratta, vide, ardentibus facibus
 Quanta ascendat fuligo.
 Sed ô, perpulchrae Thesmophorae (*Deae, Ceres & Proserpina,*) recipite me:
 290 Bonis avibus, & huc rursus domum (*salvum dimittite.*)
 ô Thratta, cistam de capite depone, & deinde exime
 Placentam, ut eam sumtam libem Deabus.
 Domina valde honorata Ceres chara,
 Et Proserpina, (*precor*) ut multa saepe tibi
 295 Libare queam: sin minus, at nunc saltem ut lateam,
 Et filia mea nubilus virum nanciscatur
 Divitem, (*quamvis*) alioqui stolidum & insipientem:
 Et ad faccum (*crumenam*) mentem animumque attentum habeat.
 Ubi, ubi sedere potero loco commodo, oratores
 300 Ut audiam. Tu vero abi, ô Thratta, hinc a me.
 Servis enim non licet audire (*nostros*) sermones.

PRAECO, CHORUS, MULIER QUaedam, ALIA MULIER.

P. R. Favete linguis,
 Favete linguis:

Vota facite Thesmophoris (*Deabus,*)

- 305 Cereri, & Proserpinae,
 Et Pluto, & Calligeniae,
 Et juvenum altrici Terrae,

Et

vf. 296. Kai τὴν θυγατέρα] Potius kai τὴν θυγατέρα
 cum Scaligero & Kuffero.

Ibid. Kai τὴν θυγατέρα] „ Nullus hic est sensus. Kai
 enim de partibus genitalibus foeminarum, non
 virorum dicitur. Quare cum Scaligero in Excerptis
 scriberetur potius videtur: kai τὴν θυγατέρα. Kai
 ὁδὸς μοι τῶν κειμένων. Kufferus.

vf. 297. Πλευρῶν, ἄλλως ἰδίως] Eubulus Comicus
 apud Athenaeum p. 236. ἐπιπέδων κατὰ τὴν ἀνδρῶν ἰδίως,
 πλευρῶν δὲ, ἠδὲ περὶ τῶν κειμένων. Si locupletem ac stultum
 quendam consiciam, statim circa illum sum.

vf. 298. Ὀδύσσει] Lego φάλαγγα, quo manuducit Editio
 Farrei, quae habet φάλαγγας, quod in illo loco

versus stare non potest. Haec emendatio venerat in
 mentem Viri Doctis, licet non vidissent Editionem
 Farrei. Vertendum itaque: Et ut ad pensam mentem ani-
 mumque intentum habeat. φάλας & φάλας est proprie pe-
 nis artificialis, qui in sacris Bacchi gestabatur ostenta-
 tionis gratia; ut videmus in Acharn. vf. 259. & 261.
 deinde accipitur ut paulo ante interpretabamur, quod
 patet ex Lysistrata vf. 774. ubi: ἀποχρησται δὲ φάλα-
 γας.

vf. 306. Kai τὴν Πλούτῳ] In Pluto vf. 133. εὐχόμενοι
 Πλούτῳ. ubi vide Notam.

vf. 307. Καροτέρῳ] Vide Ezech. Spanhem. ad Calli-
 machum p. 301. Kufferus.

- Καὶ τῶ Ἐρμῆ, καὶ Χάρισιν·
Ἐκκλησίαι τίνδε, καὶ σύνοδον τῆ νῦν,
310 Κάλλις καὶ ἄλλα ποιῆσαι·
Πολυφελῶς μὲ πόλι τῆ Ἀθηναίων,
Τυχρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς·
Καὶ τῆ δρῶσαν, τῆ ἀγερβύσαν
Τὰ βέλπετα αὖ τῆ δῆμον τῆ Ἀθηναίων,
315 Καὶ τῆ γυναικῶν,
Ταίτιν νικᾶν.
Ταῦτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τὰ γαθά.
Ἴη παιῶν. ἰη παιῶν. ἰη παιῶν. χαίρωμεν.
ΧΟΡ. Εὐχόμεθα, καὶ θεῶν γένεθ·
320 Διτόμεθα ταῖςδ' ἐπ' εὐχαῖς
Φαλένας ἐπιχαρῆσαι.
Ζεῦ μεγαλόνυμε· χρυσολύρα πε,
Δῆλον ὅς ἔχεις ἱεραί·
Καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
325 Γλαυκᾶπι χρυσόλογχε,
Πόλιν οἰκῆσαι αἰμαχίτον, ἐλθέ δεῦρο.
Καὶ πολύνυμε, θηροφόνε παῖ
Λατῆς χρυσώπιδ' ἔρεθ·
Σὺ τε Πόντε σεμνὲ Πόσειδον
330 Ἀλιμέδον, αἰολιπῶν
Μυχρὸν ἰχθυόεντ' οἰτροδίητον
Νηρέθ· σιάλιοί τε κόρα,
Νύμφαι τ' ὀρέιπλαγκτοί.
Χρυσέα τε Φόρμιγξ ἠγῆσειεν ἐπ' εὐχαῖς
335 Ἡμετέρας· τελέως
Δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
Εὐγενεῖς γυναῖκες.
ΚΗΡ. Εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
Καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
340 Καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις,
Καὶ ταῖσι Δηλίοισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς·
Εἴ τις ἐπιβελβή πε τῶ δῆμῳ κελόν,

Τῶ

vf. 308. Καὶ τῶ Ἐρμῆ καὶ Χάρισι] In Pace vf. 455.
Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὀμοίαισι, Ἀφροδίτῃ, Πέδω
vf. 310. Εὐχόμεθα] Ita Ed. Farrei. Brubachii &
Nupera ἀγερβύσαν· non placet. illud respondet ad εὐχε-
σθε.

vf. 322. Μεγαλόνυμε] In Nubibus vf. 569. καὶ μεγα-
λόνυμον ἡμετέρον πατὴρ Ἀθήρα.
Ibid. Χρυσώπις] Sic uolūras dicitur Apollo infra vf.
998. τὸν εὐλύραν μίλπετα καὶ τὴν τῶ φέρουσαν Ἀρτεμιν.
vf. 323. Δῆλον ὅς ἔχεις] In Nubibus vf. 595. ἀμφὶ μοι
αἰτί

- Et Mercurio, & Gratiis:
 Ut concio haec, & concilium praefens
- 310 Pulcherrime & optime habeatur;
 Multumque profit urbi Atheniensium,
 Et feliciter nobis ipsis (*vertat*):
 Et ut ea, quae (*praeclaris*) factis & orationibus meretur
 Quam optime de populo Atheniensium,
- 315 Et mulierum,
 Vincat, (*ejus sententia vincat.*)
 Haec precamini; & vobis ipsis bona.
 Io Paean, Io Paean, Io Paean: gaudeamus.
 Cη. Accipimus, (*probamus, quae a te dicta sunt: εἶ*) Deorum genus
- 320 Precamur, ut ad has preces
 Appareant (*nobis*) laeti.
 Jupiter magni nominis; & aurea lyra decore (*Apollo,*)
 Delum qui tenes sacram:
 Et tu omnium victrix virgo, (*Minerva,*)
- 325 Caesia oculos, aurea utens hasta,
 Urbem habitans florentissimam; veni huc:
 Et tu multa habens cognomina, ferarum interfectrix puella,
 Latonae aureos oculos habentis germen, (*Soboles, Diana:*)
 Tuque, marine venerande Neptune,
- 330 Maris domine, relicto
 Profundo pisceso, (*εἶ*) turbinibus agitato,
 Nerei: Marinaeque puellae,
 Et Nymphae montivagae.
 Aurea quoque lyra accinat precibus
- 335 Nostris. Ex voto
 Concionem habeamus, Atheniensium
 Nobiles mulieres.
 P. R. Preces adhibete Diis Olympiis,
 Et Deabus Olympiis, & Pythiis (*Diis,*)
- 340 Et Pythiis (*Deabus,*) & Deliis (*Diis,*)
 Et Deliis (*Deabus,*) & reliquis Diis:
 Si quis machinatur populo malum aliquod,

Populo

αὐτῆς θεῶς ἀπὸ Διὸς, ὡς Κωνσταντῆς ἐπιπέσεια κέρταρ.
 vl. 327. Ἐπιπέσεια] In Lythorata vl. 1267. Dorice: ἄ-
 γερσις] Ἀγέρσις ἐπιπέσεια, μέλας δὲ πο, παρσίν Σιδ.
 vl. 329. Πόσεια] In Rauts vl. 1379. Ἰὼ πορτα Δαίμων.

vl. 330. Ἀμμίδων] Sic Πορταίδων-Ποσειδῶν. Vide ad
 Vespas vl. 1520.
 vl. 338. Θεῶς τῶν Ὀλυμπιῶν καὶ τῶν Ὀλυμπιασιν]
 Vide in Avibus vl. 867.

- Τὰ τ' γυναικῶν, ἢ πικρυκλίε)
 Εὐεπίδη, Μήδεις τ', ὅτι βλάβη πη
 345 Τῆ τ' γυναικῶν, ἢ τυραννῆν ἔπινοεῖ,
 ἢ τ' τυραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
 Ὑπεαλλομενῆς καπιπέν τις, ἢ δέλη τις
 Προαγωγὸς ἔσ' εὐεβύλλισεν τὰ δεσπότη,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψυθδεῖς Φέρη,
 350 ἢ μοιχὸς εἰ τις ἐξαπατᾷ ψυθῆ λέγων,
 Καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ἑκώρηται ποτε,
 ἢ δῶρα τις δίδωσι μοιχῶν γεῦσι γυνῆ,
 ἢ καὶ δέχεθ' ἀρεθιδῶσ' ἐταῖρα τ' φίλον
 Κ' εἰ τις καπιπλῶ, ἢ καπιπλῆς, ἢ χόος
 355 ἢ τ' κοτυλῶν τὸ νόμισμα ἀγαλυμένε)
 Κακῶς ἀπλάσθ' ἑσθλὸν αὐτῶν, καὶ οἰκίαν,
 Ἄρα δὲ ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τὸς θεῖς
 Εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι τὰ γαθά.
 ΧΟΡ. Ζυβιχόμεθα τέλεα μὲν
 360 Πόλη, τέλεά τε δήμῳ
 Τὰ δ' βήματα γενεᾷ
 Τὰ δ' ἀειδ' ὅσαις ἀρεθίσκη
 Νικαῖν λεγέσθαι, ὅπῃσαι
 Δ' ἐξαπατῶσι, ἀρεθβαίνε-
 365 σί τε τὸς ὄγκος
 Τὸς νομομισθῆς,
 Κερδῶν ἕνεκ' ὅτι βλάβη,
 ἢ ἡφίσματα καὶ νόμον
 Ζητοῦσ' ἀντιμεθιγάναι,
 370 Τὰ πέρρηται τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς ἡμετέροις λέγῃσιν,
 ἢ Μήδεις ἐπάγουσι τ'
 Χώρεσ ἕνεκ' ὅτι βλάβη
 Ἄσιβοδῶν, ἀδικοδῶν τε τῶν
 375 Πόλιν. Ἄλλ' ὦ παγκρατῆς
 Ζεῦ ταῦτα κυρώσειαι, ὡς
 Ὅ ἡμῖν θεῖς ἀρεθισατέων
 Κάπιε γυναιξίν ἔσαις.

ΚΗΡ.

v. 344. Μήδεις] Admisset illa, quorum mentionem
 in se suis precibus facere solebant. (Socrates in Panegyrico.
 v. 346. & 347. Παιδίον ὑπεαλλομενῆς] Infra v. 414.

γυνὴ τις ὑπεκαίσθαι βέλτεται ἀπορίσσεια παιδῶν.
 v. 352. Γραῖς] Ut illa in Pluto v. 976. & seqq.
 v. 354. & seq. Καπιπλῆς] In Pluto v. 435. ἀρ' ἔστιν ἡ
 καπιπλῆς

- Populo scilicet mulierum: vel pacem offert
 Euripidi, Medisve, unde detrimentum capiant
- 345 Mulieres: vel tyrannidem affectat:
 Vel tyrannum cum aliis reducere cogitat: vel (*foeminae*) ejus, quae
 infantem
 Supposuit, nomen detulit: vel ancilla alicujus
 Lenocinium faciens, id in aures domini insufurrat:
 Vel missa (*aliquo,*) falsos nuntios affert:
- 350 Vel si quis moechus decipit (*mulieres*) falsa dicens, (*mendaciis,*)
 Et non dat, quae promisit ante:
 Vel si quae dona dat moecho anus mulier;
 Vel etiam accipit (*dona*) prodens meretrix amicum:
 Et si quis caupo, vel cauponis uxor, congii,
 355 Vel cotylarum usu receptam mensuram adulterat:
 Ut male pereat & ipse, & domus (*ejus,*)
 Deos rogate: aliis vero vobis omnibus ut Dii
 Dent multa bona, precibus (*ab iis*) exposcite.
 CHOR. Junctis precamur precibus, ut rata
- 360 Urbi, rataque populo
 Haec vota fiant;
 Illarum autem, quae optima suadent,
 Sententiam vincere decet: at quae
 Decipiunt, violant-
- 365 que jurisjurandi formulas,
 Moribus receptas,
 Lucri (*proprii*) gratia, (*εἰς*) in detrimentum (*aliorum:*)
 Vel plebiscita & legem
 Quaerunt mutare aliis substitutis;
- 370 Arcanaque hosti-
 bus nostris dicunt, (*produnt;*)
 Vel Medos inducunt (*evocant,*)
 In regionem (*nostram,*) ad eam perdendam:
 Impie agunt, injuriaque afficiunt
- 375 Civitatem. Sed tu omnium Imperator
 Jupiter, haec rata facias, ut
 Nobis Dii adsint, (*praesto sint,*)
 Quamvis mulieres fimus.

P R.

καταλλε ἢ τῶν γειτόνων, ἢ τῶν κοτύλων οἱ μὲ διαλύματα
 νῦται;

vf. 364. Παρακαίνοσιν τὸ τὸ εἶδος.] In Avibus vf. 354.
 Παρὲν μὲν θισμὸς ἀρχαῖος, παρὲν δ' ἔρανος.
 00 00 00

- ΚΗΡ. Ἄκουε πάς. Ἐδοξε τῇ Βουλῇ τάδε
 380 Τῇ τ' ἡγεμονίᾳ· Τιμόκλει' ἐπεσάτη·
 Λύσιλλ' ἐγραμμάτθην· εἶπε Σωσράτη·
 Ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
 Τῶν Θεσμοφορέων, ἣν ἄλις ἐσθ' ἡμῖν χολή·
 Καὶ ζηματοπίζειν πρῶτα πρὸς Εὐειπίδην,
 385 Ὅ, π' ἡμῖν παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 Ἡμῖν ἀπάσαις. Τίς ἀγροβύειν βύβλεθ';
 ΓΥΝ. Ἐγώ. ΚΗΡ. Περίθε ἴνυ τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
 Σίγα, σίγα, πρῶστεχε τ' κεν' ἡρέμπεθ' ἢ ἦδη,
 Ὅσθ' πῶσθ' οἱ ῥήτορες· μακρὰν εἴκοι λέξειν.
 390 ΓΥΝ. Φιλοπρέπεια μὲν ἔδεμαθ', μὰ τὸ θεῶν,
 Λέξουσ' ἀνέστη, ὦ ἡγεμονίαι· ἀλλὰ γὰρ
 Βαρύως φέρω τάλαινα, πολὺν ἦδη ζέονον
 Προπιλακίκοις ὄρωσ' ὑμᾶς ὑπὸ
 Εὐειπίδην ἢ τὴν λαχνοπαλητείαν,
 395 Καὶ πολλὰ καὶ παρτοὶ ἀνεύσασαι κακὰ.
 Τί γὰρ ἔτ' ἡμᾶς οὐκ ὀππομῆ τ' κακῶν;
 Πῶ δ' ἐχέει ἀγροβύβληθ', ὅπως περ' ἐμβεραχ
 Εἰσὶν θεαταί, καὶ τραγωδοί, καὶ χοροί,
 Τὰς μυρμηροπέρας, τὰς ἀνδραγατείας καλῶν,
 400 Τὰς οἰνοπόπιδας, τὰς πρῶδοπιδας, τὰς λάλους,
 Τὰς ἐδὲν ὑγίαι, τὰς μέγ' ἀνδραγῶν κακῶν·
 Ὡς βύθους εἰσιόντες ἀπὸ τῆς ἰκείων
 Ὑπερέπυσσ' ἡμᾶς, σκοπεῖντά τ' βθέως
 Μὴ μαιχρὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένθ'·
 405 Δραῖσαι δ' ἐσθ' ἡμῖν ἐδὲν ὅσθ' καὶ πρῶτῃ
 Ἐξερεῖ τοιαῦθ' ἔτ' ἐδίδαξει κακὰ
 Τὸς ἀνδρας ἡμῶν· ὅσθ' εἴαν τις πλέκη
 Γυνὴν σέφανον, ἐραῖν δοκεῖ καὶ ἐκβάλλη
 Σκευὸς π' ἢ οἰκίαν πλαταιμυθῆ,

Ἄνθ.

vf. 380. Τιμόκλει' ἐπεσάτη] „ Nota formulam ordi-
 „ nariam, quae plebiscitis & decretis publicis apud
 „ Athenienses praemitti solebat. Sic Lucianus in *Deo-*
 „ *rum Concilio* p. 715. Ed. Amstel. ubi Deorum decre-
 „ tum recitatur: ἐπεσάτη Ἀπόλλων, ἐγραμμάτθην Μῶμθ'
 „ πῶς, καὶ δ' ἄλλοι τὴν γινόμεναι εἶπε. Imitatur ni-
 „ mirum formulam apud Athenienses in Decretis fa-
 „ ciendis receptam. Apud Thucydidem Lib. IV. cap.
 „ 118. ubi Formula Foederis inter Athenienses & La-
 „ cedaeonios iniū exhibetur: Φίλοσπθ' ἐγραμμάτθην,
 „ Νουάθην ἐπεσάτη, Ἀλάς εἶπε. Plura exempla apud
 „ eundem Thucyd. & Demosthenem & alios occurrunt.

„ Kasserus.

vf. 382. Τῇ μέσῃ] „ Vide supra ad vf. 86.

vf. 383. Σχολή] „ Antea male σχολῆ. Ceterum ἄλις
 „ σχολῆ hic dictum est pro ἄλις σχολῆς. cuius constru-
 „ ctionis exempla aliquot affert Illustriss. Spanhemius
 „ ad Callim. p. 37. *Idem*. „ Etiam in Editione Farrei σχο-
 „ λῆ legitur.
vf. 387. Τόνδε] „ Subintellige εἰσάγοντες, ut recte Bi-
 „ fetus. Qui enim verba pro concione facturi erant,
 „ coronam capiti imponere solebant: ut clare patet
 „ ex illo loco Comici nostri in *Ecclef.* vf. 130. 131.
 „ τίς ἀγορεύει βύβλεται; Ἐν. ἐγώ. Πρ. περίθε δὲ τὸν εἰσάγοντα
 „ 2623.

PR. Audiatur quilibet: Placuerunt haec Senatui
 380 Mulierum: Timoclea praefes erat:
 Lyfilla scribae munere fungebatur: dixit Softrata:
 Concilium habeatur mane, medio die
 Thesmophoriorum, si nobis fatis erit otii;
 Et consultetur primum de Euripide,
 385 Quid oporteat pati illum. Videtur enim injuriam facere
 Nobis omnibus. Quis concionari vult?
 MUL. Ego. PR. Circumda igitur hanc (*coronam capiti*), prius quam verba facias.
 Tace, file, attento esto animo. Exscreat enim jam,
 Quod faciunt oratores. Longam orationem habitura videtur.
 390 MUL. Ambitione nulla (*inducta*), per Deas,
 Verba factura surrexi, mulieres: sed
 Graviter fero misera, quod a longo jam tempore
 Contumelia affici videam vos ab
 Euripide, filio olerum venditricis,
 395 Multa & varia audientes opprobria.
 Quid enim ille vobis non ingerit convitiorum?
 Aut ubi non calumniatur vos; ubi quidem vel pauci
 Sunt spectatores, & tragoedi, & chori?
 Adulteras nimirum, & virorum amoris deditas vocans,
 400 Vinolentas, proditrices, loquaces,
 Sani nihil, magnum viris malum.
 Quare simul ac ingressi sunt (*domum*), e theatro (*revertentes*),
 Torve nos aspiciunt, dispiciuntque protinus,
 An forte adulter aliquis intus sit occultatus.
 405 Facere autem nobis nihil amplius eorum, quae ante,
 Licet. Talia enim (*homo*) hic docuit mala
 Viros nostros, ut, si quae neccat
 Mulier coronam, amare videatur: & si cui excidat
 Vas aliquod, per domum erranti,

Vir

” τὸν γὰρ ἴδον ἴδον.”
 vl. 389. Μακρὰν ἴσμεν λέγειν] Possumus subintelligere
 ἴσμεν — in Acharn. vl. 415. οὐ γὰρ με λέγει τὸν ἴσμεν
 ἴσμεν μακρὰν.
 vl. 397. Ἐμπερὶ] Editio Farrei ἔμπερ, quod melius
 est quam ἔμπερ, in quibusd. Edit. Illud autem
 ἔμπερ occurrit & in Vespis vl. 1115. ubi vide Notam.
 vl. 399. Τὰς μυχροτόνας] Claustrinis moribus praeditas,
 subdolis, fallaces, ut exponit in Notis Kusterus. Editio
 Farrei μυχροτόνας uti & Suidam habere notavit Kusterus,
 quod magis placet.

vl. 400. Τὰς ἀνοσιώτας] Suidas legit ἀνοσιώτας, in hac
 voce, ut notavit Kusterus.
 vl. 401. Τὰς ἴσιν ἴσιν] in Pluto vl. 37. εἶναι παύρονα
 ἀδύνατον, ἴσιν ἴσιν. Ubi vide Notam.
 vl. 402. Ἰσίων] Libanius in Argumento Olynth. I.
 Demosth. οὐκ ἔστι τὸ πάλαιον θεῖον ἰσίων ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ ἑυδίων συμπαγῶν ἰσίων ἰσίων. Cum olim non saxum
 esset apud eos ideatrum, sed ex lignis tabulis confectis. Vide
 de Suidam in Ἰσπία, quem Kusterus citavit.
 vl. 407. Ἐάν τις] Deest huic versui syllaba: qua
 re supplendi metri causa scribi potest: ἴσιν γὰρ τις ἀδύ-
 νατον. Kusterus.
 0 0 0 0 0 2

- 410 Ἀνὴρ ἐρωτᾷ· Τῶ κατέαγεν ἢ χύτρα;
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔ τῶ Κορινθίῳ ξένῳ.
 Κάμη κόρη τίς; θύβυς ἀδελφὸς λέγῃ,
 Τὸ ζῶμα τῷτό μ' οὐκ ἀρεσκῆ ἔ κόρης.
 Εἶπε, γυνὴ πῖς ἔσβαλέαται βέλεϊ),
- 415 Ἀπορῶσα παίδων, ἔδὲ τῶτ' ἐστὶ λαθεῖν.
 Ἄνδρες γ' ἤδη πῶδε χαθηνὶ πλησίον.
 Πρὸς τῆς γέροντας δ', οἱ πρὸ ἔ τὰς μείραχας
 Ἦροτο, ἀφάβεβληκεν· ὅτ' ἔδεις γέρον
 Γαμῆν θελῆ γυναικῆ ἀφ' τῆπ' ὅ τοδ'.
- 420 Δέσπονα γ' γέροντι νυμφίῳ γυνή.
 Εἶτα ἀφ' τῆτο ταῖς γυναικωνίπσιν
 Σφραγίδας ὀπιβάλλεσιν ἤδη κ' μοχλῆς,
 Τηρῶντες ἡμᾶς· κ' πρὸσ' ἐπ Μολοτικῆς
 Τρέφουσι μορμουλῆκα τοῖς μοιχοῖς κίνας.
- 425 Καὶ ταῦτα μὲν ξυγνῶσθ'· ἀ δ' ἦν ἡμῖν πρὸς τῆ
 Αὐταῖς ταμυθῆσ' πρὸσαυρῶσαι λαθεῖν,
 Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, ἔδὲ ταῦτ' ἐπ
 Ἐξῆσιν τοῖ γ' ἄνδρες ἤδη κλειδία
 Αὐτοῖ φορῶσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
- 430 Λακωνικ' ἄτ'α, πρῆϊς ἔχοντα γυμφίους.
 Πρὸτῆ μὲν ἐν ἦν ἀλλ' ἔπαιζαμ τ' ἴδρα,
 Ποησαμύρασι δακτύλιον τειωβόλε·
 Νῦν δ' ἔτ' αὐτῆς ὡ κότεψ Εὐελπίδης
 Ἐδίδαξε θευπίδες· ἔχειν σφραγίδα

Ἐξ-

vf. 411. Τῶ Κορινθίῳ ξένῳ] Id est, illi, quem amatip-
 τα, ut Sthenoboea Bellerophonem Corinthium ama-
 vit. Locum hunc egregie illustrat Athenaeus p. 427.
 ποῖς τέλει μὲν αἰσίου τῶν φίλων ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν τραπέζων· διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενόβοιας φη-
 σιν· ἰσχυρῶς τομίζου τὸν Βελλερὸν τὸν τῆσιν· Πιστὸν δὲ ἢ νῦν
 λαθεῖν ἔδεν ἐκ χειρὸς. Ἄλλ' εὐθὺς αἰδῶ Τῆ Κορινθίῳ
 ἔ Ε Ν Ω. Amicis defunctis tribuebant cibos e mensa forte
 illa putasset Bellerophonem esse mortuum: Πιστὸν δὲ νῦν &c.
 i. e. Nihil latuit eam manibus excidens, quin statim di-
 ceret: Corinthio hospitii. Ad hunc Euripidis locum alludit
 Comicus, ut monet etiam Barnesi V. Cl. ad Fragmentum
 Euripidis.
 vf. 412. Ἀδελφός] „Metri gratia legendum est, ὡ δ' ἔλ-
 φός i. e. ὡ ἀδελφός per crasin Atticam.” Idem.
 vf. 414. Ἐσβαλέαται] Supra, vf. 346. παιδῶν ἔσβα-
 λῆσιν. De ea re est narratuncula infra, vf. 509.
 499.
 vf. 418. Οὐδὲς γ' ἔστιν ἄλλο δίδει γυναικᾶ] In Ecclesiast.
 vf. 324. οὐκ ἐκείθεν ἐστὶ γ' ἔστιν ἄν ἡ ἀμνηστία.
 vf. 420. Δέσπονα γ' ἔστιν ἡ γυνὴ] Hoc ἐστὶ
 ἢ Phoenice dixit Euripides, & extat apud Stobaeum

Serm. 69. Locus incipit: Πικρὸν γὰρ ἴσθι γυναικὶ προσβῆ-
 ται ἀνδρῶ. Res enim ingrata est viri senex juvenculas. In
 hanc sententiam & in Danaë dixit Euripides vf. 99.
 Καὶ νῦν παραπρῶσσι τοῖς νεώτεροις, Μὴ πρὸς τὸ γῆρας τῶν
 γῆρας ποιμῆνιες Σχολῶν τακτοῦσαι παῖδας· ἔ γὰρ ἡ δούη· Γυ-
 ναῖκα τ' ἐχθρὸν χρομῆ προδόντα ἀνδρῶ. Nunc etiam audior
 sum omnibus juvenibus, Ut ne ad senectutem dilatis nup-
 tiis Sero liberis dent operam; non est enim jucundum. Es
 est mulieri res inimica senex maritus. Non omnes autem
 puellae averfantur nuptias senum, maxime si sint pe-
 cuniosi; tales autem puellae plerumque sunt μοιχῶ-
 τρες, quales istae apud Comicum.
 vf. 422. Σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν] Quemadmodum Acri-
 stus Danaën filiam includit, ut ait Euripides in Da-
 naë vf. 53. πάλῳ δὲ μιν κλέψα· ἢν παρθενίῳ ΣΦΡΑ-
 ΓΙΣΤΙ, δέμας φυλάσσει. Pater vera, postquam eam sigillis.
 (i. e. claustris obfirmatis) includit in conclusibus virginali-
 bus, ejus corpus custodit.
 Ibid. Καὶ μοιχῶς] Euripides de afferendis diligenter
 mulieribus, in Andromache vf. 950. πρὸς τὰδ' ἐσθ' ἐπι-
 φυλάσσει Κλειθροῖσι καὶ μοιχοῖσι δωματίων πυλάσ. Quan-
 obrem bene munite claustris & vestibulis aedium portas.
 Quem locum prae oculis videtur habuisse Comicus:
 παρ.

- 410 Vir interrogat, cui fracta est olla?
 Non alii procul dubio, quam Corinthio hospiti.
 Morbo laborat puella aliqua? Statim frater dicit:
 Color hic mihi non placet puellae.
 Porro, (si) mulier quaedam sibi subjicere velit subditios,
- 415 Carens liberis; neque hoc clam facere licet.
 Viri enim jam assident proxime.
 Et apud fenestras, qui ante puellas
 Ducebant, (nos) calumniatus est. Nullus enim fenestras
 Ducere vult uxorem, propter versum hunc:
- 420 Domina enim seni sponso (marito) est uxor.
 Deinde ob hanc causam gynaeconitides
 Obsignant jam, & vestibibus (pessulis) occludunt,
 Custodientes nos; & praeterea Molossos
 Alunt, terriculamenta moechis, canes.
- 425 Et haec quidem ignosci possunt. Quae vero licebat nobis ante
 Iphis ex cella penuraria depromere,
 Farinam, oleum, vinum; neque haec amplius
 Licet. Viri enim jam parvas claves
 Ipsi ferunt, occultas, & maxime malignas,
- 430 Laconicas scilicet, tres habentes dentes.
 Nihilominus ante licebat clam aperire januam,
 Cum fecissemus digitulum triobolarem.
 Nunc autem perditissimus ille Euripides
 Docuit (viros) a tineis erosa signacula

(Januis)

nam & ibi mox sequitur vs 955. *συγγνωσά μιν ἔν σοι τὰδε*.
 ut hic apud Comicum vs. 425. *καὶ τὰτα μὴ συγγνωσά*.
 vs. 426. *ἀδραὶς ταμνίσθη*] Puto commatis notam
 hic ponendam esse, ut sit *ἀδραὶς* deficiente *καὶ* hinc
 antecedentia & sequentia cum his, verti possunt: Quae
 autem licebat antebac nobis ipsis dispensare in cella penur-
 aria, & depromentibus inde sumere, ut farinam, oleum, vi-
 num, neque haec amplius licet. Kusterus autem vertit,
 quasi scriptum esset, *ταμνίς*. Mallet enim, ut ipse di-
 cit, ut sensus rectius procedat, versum hunc ita scribi:
ἀδραὶς ταμνίς προαιρούσας. Ceterum mulieres erant
 dispensatrices rei familiaris; in Ecclesiast. vs. 211. *καὶ*
ἡ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις τὰνταῖς ἐπιτρόποις, καὶ ταμνίσαι χρὴ
καὶ.
 Ibid. *προαιρούσας*] *προαιρῶν*, pro e penu aliquid pro-
 mere, apud elegantiores scriptores occurrit: Theo-
 phrastus in *Charact.* cap. *περὶ ἀρχοντίας*. *Προαιρῶν δὲ*
τι ἐν τῇ ταμνίς. vide ibi magnum Casaubonum.
 Kusterus.
 vs. 430. *λαωνία*] *λαωνία*, vide Suid. v. *λαωνία* καὶ *λαωνία*
 & v. *καωνία*. itemque Salmast. ad Solin. p. 651.
 & 652. Edit. Ultraj. qui satis fuisse de hoc loco Co-

mici & clavibus Laconicis agit." *Idem*.
 vs. 432. *Παναθηναίων δαυλίον*] *Si faciendum curasse-*
mus nobis annulum: id est, Clavem annulatam.
 vs. 433. *ὡτ' ἀδραὶς*] Pro *ὡτ' ἀδραὶς*. Hoc loco acti-
 ve: *Pernicies domnum*, ὁ ἐπιτρόπος τῶν οἴκων. Sic *οἰκονο-*
μος *δαπάνη*, sumus rem domesticam proterens suo patrem,
 in Carmine Critiae apud Athenaeum p. 432. Alias, ut
 notam, *οἰκονομὸς* est *Fernulus*, *famulus*, qui quasi teritur
 in opere domestico faciendo, ut aliquod instrumen-
 tum.
 vs. 434. *ὀπίσθε* — *οὐκ ἔστιν*] *Lyeophron* vs. 508.
τὰ δ' ἄλλα ἐπιτρόποι *ἀφ' αὐτῶν* *δὲ μὲν* *ἑσθλῶν* *δοκί-*
μου — Reliquas porro aedes vermiculatum & intadium
Servabit sigillum: ad quem locum *Joh. Tzetzes* notat,
 veteres adhibuisse ligna vermibus corrosa pro sigillis;
 quod testatur etiam *Pausanias* apud *Eustathium* p. 1403,
 Edit. Rom. Haec ex notis *Kusteri* ad *Suidam*. Est au-
 tem *ἐπιτρόπος* a *ἐπι*, *teredo*, & *ἴδω*, *edo*, unde *ἐπιτρο-*
μῆς. Sic *τὸ αὐτὸ ἐπιτρομῆς*, arcus a vermibus corrosus
 dixit *Synefius* *Epist.* 104. Sed ibi legitur *ἐπιτρομῆς*,
 quod & ipsum tamen non inutilitatem videtur ex *Luciano*
 in *Lexiphane*.
 O o o o o

- 435 Ἐξαφάμενος. νῦν ἐν ἐμοὶ τέττο γὰρ δοκεῖ
 Ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν ἀμωσγέπως,
 Ἡ Φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γὰρ τῷ τέχνῃ,
 Ὅπως σπλεῖται ταῦτ' ἐγὼ Φανερώς λέγω.
 Τὰ δ' ἄλλα μὲν ἔγραμμάτεως συγγραφέομαι.
- 440 ΧΟΡ. Οὐπόποτε ταύτης
 Ἦκιστα πολυπλοκατέρας
 Γυναικός, εἰδὲ δευότερον λεγέσθης.
 Πάντα γὰρ λέγῃ δίκαια· πάσας δ' εἰδέας
 Ἐξήτασεν· πάντα δ' ἐβάστασεν Φρενί,
- 445 Πυκνὸς τε πικίλος λόγος
 Ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους.
 Ὡς ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνος,
 Δοκεῖν ἐν αὐτόν,
 Ὡς ἐγ' ὄμω, πᾶσιν ὑμῖν ἀντικρυς μηδὲν λέγων.
- 450 ΕΤΕΡ. ΓΥΝ. Ὀλίγων ἕνεκ' αὐτὴν παρήλθον ῥημάτων.
 Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴν κατηγόρηκεν εὖ.
 Ἄ δ' ἐγὼ πέπονθα πάντα λέξαι βέλτομαι.
 Ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύρῳ,
 Παιδάεια πέντε καταλιπὼν· ἃ γὰρ μόλις
- 455 Στεφανηπλοκάς· ἕθοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 Τέως μὲν ἐν, ἄλλ' ἡμικράως ἕθοσκόμενον.
 Νῦν δ' ἔστ' ἐν ταῖσι τραγωδίαις ποιῶν
 Τὸς ἀνδρᾶς ἀναπέπεικεν ὅσκι εἶναι θεός.
 Ὡς ἐκέτ' ἐμπολῶρην εἰδ' εἰς ἡμῶν.
- 460 Νυῦν ἐν ἀπάσαισιν ὠδῶν ἢ λέγω,
 Τῆτον κολάσαι τ' ἀνδρᾶ πολλῶν ἐνεκα.
 Ἄγεια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δεῖα κακὰ,

"Ατ'

vf. 436. Κυρκανῶν] Ita Ed. Farrei, & Suidas. Idem autem est κυρκανῶν, quod κυκάν· vide ad vf. 859. Sed hic latius sumitur pro struere, moliri. usus autem est illo verbo, quia erat illaturus, φαρμάκοις· nam pharmaca sive venena misceri dicuntur & κυκᾶσθαι. ut v. g. in Pluto vf. 301. Verbo κυρκανῶν de miscendo potu usus est Epinicus Comicus apud Athenaeum p. 432. Jocatur autem phrasibus insolentibus utens: Γέροντα θάσσει, τὸν τι γὰρ ἀπ' Ἀτθίδος· Ἐμὴν μελίσσης τὴς ἀ-προσέχου γλυκῆς Συγκυρκανῆσος ἐν ἐκείνῃ χυτῆς λίθου Senam Thasiam [vinam veteri Thasiam] & ex Attica terra ex-amen dulce apis iracundias [mel Atticum,] Commiscentes in scypho lapidei fustis [in vitro], ubi ἀπραχέλις scripti pro vulgato ἀπρωλάχου, quod versus respuit.

vf. 437. Μιᾷ γὰρ τῷ] Ita emendo pro μιᾷ γὰρ τῷ. ut τῷ sit Attice pro τῆν. ut apud Sophoclem in Philoctete vf. 784. aut vf. 768. ἐκόντα μὴτ' ἀκόντα, μὴτ' ἐπὶ σίχνη καί, οἱ μὴτῆναι ταῦτα. Ut nec sponte nec invitatus,

nec aliqua ulla ratione illis haec concedas. Sic ἀπὸ μιᾶς γὰρ τῆς συμφορᾶς apud Synesium Epist. 152. ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γὰρ τῆς συμφορᾶς ἀναπισθῆντας ἐν μισομερίᾳ εἰς φιλοσοφίαν. Aut ab una aliqua utiq; calamitate impulsos ad philosophandum in meridie vitae suae. in Ed. Farrei apud Nostrum μιᾷ γὰρ τῷ. non autem id usitatum.

vf. 439. Μετὰ τῆς γραμμάτεως] Alias in εὐε desinen- tia masculina sunt, sed hic iocatur; Pollux de hoc loco IV. 19. Ἀριστοτέλης δὲ παίζει ἐν Θεσμοφοριαζούσις λέ-γων ἢ γραμμάτεως· quem locum citavit Kusterus. & Eu- stath. p. 1484. Edit Rom.

vf. 440. Οὐπόποτε ταύτης ἡκιστα &c.] In Vespis vf. 628. ἐπ' ἀποθ' ἔστα καθαρὸς εἰδένος ἡκίστα μὲν εἰς ζῆτος λέγοντι. Vid. ib. vf. 632.

vf. 444. Ἐβάστασεν φρενί] Aeschylus in Prometheus vf. 886. ἢ σοφός, ἢ σοφὸς ἢ, ὅς πρῶτος ἐν γένει τὸ δ' ἐβάστα-σι, καὶ γλῶσσο δὲ μυθεύουσι. Profecit sapiens, profecit sapiens erat, qui primus in animo illud ponderavit, & lingua

- 435 (*Januis*) appendere. Nunc igitur mihi hoc videtur,
 Perniciem aliquam nos moliri (*debere*) quoquo modo,
 Vel venenis, vel una quadam arte,
 Ut pereat. Haec ego palam dico:
 Reliqua vero cum scriba in syngrapham conferam.
- 440 CHOR. Nunquam hac
 Audivi versutiorem
 Foeminam, neque majore facundia pollentem.
 Omnia enim dicit recte, omnesque species (*rerum muliebrum*)
 Examinauit, & omnia ponderavit mente,
- 445 Prudenterque & callide argumenta
 Invenit bene excogitata:
 Adeo ut, si diceret juxta illam, (*cum illa compositus*) Xenocles, filius Carcini,
 Videretur ipse,
 Ut quidem puto, omnibus vobis plane nihil dicere.
- 450 AL. MUL. Pauca dicendi gratia in medium ipsa processi.
 Nam caetera quidem (*crimina*) haec objecit recte (*Euripidi.*)
 Quae vero ipsa passa sum, ea dicere volo.
 Mihi enim vir mortuus est in Cypro,
 Liberis quinque relictis; quos ego difficulter
- 455 Corollis nectendis alebam in myrtis. (*in foro, ubi myrti vendebantur.*)
 Igitur ante, quamvis vix ac ne vix quidem, vitam meam sustentabam.
 Nunc vero hic (*Euripides*) in Tragoediis, quas facit,
 Viris persuasit, non esse Deos:
 Unde fit, ut ne dimidiam quidem (*corollarum*) partem amplius vendamus.
- 460 Quare nunc omnibus suadeo & dico,
 Ut hunc puniatis virum multis de causis.
 Agrestia enim nobis, mulieres, facit mala,

Utpote

lingua edisseruit. Est autem metaphora ab illis, qui sub-
 latum pondus explorant. Proprie occurrit in Eurip.
 Cyclope, v. 378. *καταβασθαι ἄπο τῶν πόντων* pondus eorum ex-
 plorans manibus: quem locum citavit Kusterus, qui vi-
 deri etiam jubet Suidam in *κατάβασιν*, & *ἐκβάσειν*.
 v. 447. *ἴσῃ αὐτῶν*] Ita scriptū, secutus editionem
 Farrei, pro *παρ' αὐτῶν*. Kusterus ad hunc locum: Le-
 go *παρ' αὐτῶν* & sic verti.
 Ibid. *Ἐπειδὴ δὲ κατέβη*] Supra v. 175. *ὁ δ' αὖ*
ἐπιβλέψας ἐν κρητὶ κρητὸς πόντι. Scholiastes ad *Ranas* v.
 86. *ὡς κατέβη Ἐπειδὴ νόμισθ' ἔστι ἐν τῇ*
πύλῳ. Notatur a Comicis tanquam impolitus Poeta.
 v. 449. *Μυρία δὲ γὰρ*] *Nugari*. Comicus quidam apud
 Athenaeum p. 405. *Ἀρχίστρας δὲ γὰρ ποδὶν τῶν καὶ δολοχέτας*
ἄλλ' ἄλλ' ἔσται ὡς δὲ γὰρ τῶν ἡγεμονῶν. *Τὰ πολλὰ δ' ἔργων*,
καὶ δὲ γὰρ. *Archestratus* scripsit aliquid, & ita aestimatur
 apud quosdam, quasi aliquid utile dicit: sed plerumque

ignoravit, & nihil dicit.
 v. 450. *Ὀλίγων ἴσῃ αὐτῶν*] „Metrum claudicat: enī
 „consultetur, si scribas: *ὀλίγων ἴσῃ αὐτῶν* &c. *κα-*
 „*στέρας*.” Mallem autem *ὀλίγων ἴσῃ αὐτῶν*.
 v. 455. *Ἐπιφανταχόστρα*] Vide Casaubonum ad Strab.
 p. 394. Edit. Amstel. Kusterus.
 v. 458. *Ὀδοὶ σὺν δὲ*] In Fragmento ex Bellero-
 phonte Euripidis: *Ὀδοὶ τῶν σὺν δὲ* in *ἡρώδῃ* *δὲ*; in
ἡρώδῃ, *ἡ ἡρώδῃ*. Maxime autem in *Sisypho* videtur hoc
 egisse. Excusat autem Cl. Barnesius in Fragmentis
 Euripidem, quasi is non ita senserit, sed decorum in
 Personis, quas introducit, observaverit.
 v. 460. *Νῆρ' ἢ ἀρ.*] „Locī hujus meminī Gellius
 „Lib. XV. cap. 20. ubi ait: *Ejus* (Euripidis) *adit in*
 „*mulleres Aristophanes quoque meminī, in τῶν πορῶν*
 „*παρ' Ὀμοπεπελάστῃς*, in his verbis.” Ex *Notis*
 Kusteri.

- Ἄτ' εἰ ἀγέλοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 Ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἀπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδρασίην
 465 Πλέξαι στεφάνους συνθηματῶν εἴκοσιν.
 ΧΟΡ. Ἐτερον αὖ τι λῆμα τῆτο
 Κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρῶτον ἀναπέφωκεν.
 Οἷα κρεττωμύλατο
 Οὐκ ἀκραια, φρένας ἔχουσα,
 470 Καὶ πολύπλοκον νόημα, εἰδ' ἀσίνετ', ἀλλὰ
 Πιθανὰ πάντα· δεῖ δὲ ταύτης
 Τῆς ὕβριος ἡμῖν τ' ἀνδρα περιφαυῶς δεῖναί διπλῆ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΤΝΗ ΤΙΣ.

- Μ**N. Τὸ μ, ὡ γυναικες, ὄξυθυμῆϊσ' σφόδρα
 Εὐειπίδῃ τοιαῦτ' ἀκρόσας καχὰ,
 475 Οὐ θαυμάσιόν ἐστ', εἰδ' ἐπιζεῖν πλὴν χολίῳ.
 Καὶ τῆ γὰρ ἔγωγ', ἕπας ὀνοίμιλλο τῶν τέκνων,
 Μισῶ τ' ἀνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
 Ὅμως δ' εἰ ἀλλήλοισι χρεὶ δέναί λόγον.
 Αὐτὰί γὰρ ἐσμέν, κενδεμί' ἐκφορῶ λόγον.
 480 Τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιώμεθα,
 Βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τέλα
 Καχὰ ξυειδῶς ἐπε δρῶσας μωεῖα.
 Ἐγὼ γὰρ αὐτῆ παῶτον, ἵνα μὴ ἄλλῳ λέγω,
 Ζυώοιδ' ἐμαυτῆ πόλλ'. ἐκείνο δ' εἶν
 485 Δεινότατον, ὅτε νόμφη μὲν ἦν πρῆς ἡμέρας,
 Ὅ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κέθευθεν, ἦν δὲ μοι φίλῳ,
 Ὅσῳρ με διεκόρβουσι εἶσαν ἐπέπιν.
 Οὐτῶρ πόθω μὲν κενεὶ ἐλθὼν τ' εὐρα.
 Κατ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβάνω λάθρα.

v. 463. Ἐν ἀγέλοισι λαχάνοις] In Plauto v. 298. λα-
 χάνοι τ' ἀγρία δροστέα.
 v. 465. Στεφάνους συνθηματῶν] Id est, Coronas lo-
 catitias, sive quas alter faciendas locaverat certa
 mercede promissā. Sic exponunt veteres Literato-
 res: Athenæus Dipnol. Lib. XV. cap. vii. συνθημα-
 τῶν στέφανοι, ἠερολαχμῆνοι καὶ ἐκδοσῆνοι.
 Θεσμοφοριαζούσας. Πλέξαι στεφάνους συνθηματῶν εἴκοσι.
 Sic Pollux Lib. VII. Sect. 200. συνθηματῶν δὲ στέφα-
 νους εἴκοσι Ἀριστοφάνους, ὡς οἱ νῦν ἐκδοσῆμοι λέγουσι. Vide

etiam Suidam v. συνθηματῶν. Kusterus.

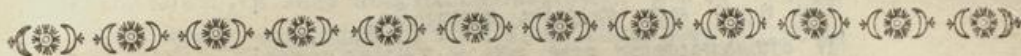
v. 473. MN.] Mnesticus mulierem habitu simu-
 lans incipit defensionem Euripidis.

v. 475. Ἐπιζεῖν χολίῳ] Aeschylus in Prometheus v. 370. τοῖόν δὲ τυρῶν ἐξαναζίσου χολόν. Talem Tyrbon ebul-
 lites indignationem. Hic active iumitur verbum ζῆν, neu-
 traliter apud Comicum.

v. 479. Αὐτὰί γὰρ ἐσμέν] Sic in Acharn. v. 503. αὐ-
 τοὶ γὰρ ἐσμέν. Quem locum citavit Kusterus.

v. 480. Τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιώμεθα] Hic ἔχουσαι
 abusus

- Utpote agrestibus oleribus ipse innutritus.
 Sed in forum abibo: oportet enim viris
 465 Neētere coronas locatitias viginti.
 ΣΠΟΚ. Alia haec libertas dicendi
 Lepidior adhuc quam prior apparuit.
 Talia dixit adversus (*Euripidem*)
 Non intempestive, prudentia praedita,
 470 Et versuto ingenio: neque (*dicta ejus*) sano sensu carent, sed
 Speciosa omnia. Oportet autem hujus
 Injuriae nobis virum illum manifesto dare poenas.

MNESILOCHUS, CHORUS, MULIER QUaedam.

- M**N. Vos quidem, mulieres, acriter irasci & vehementer
 Euripidi, talia audientes opprobria,
 475 Non mirum est; neque effervescente (*vobis*) bilem.
 Nam & ego ipsa, ita salvi sint mihi liberi,
 Odi virum illum, nisi infanio.
 Verumtamen oportet nos alteram alteri reddere rationes:
 Solae enim sumus, nec ulla est, quae foras eliminat dicta.
 480 Quid horum gratia illum accusamus,
 Graviterque ferimus, si duo nobis vel tria
 Mala, de quibus forte rescivit, exprobravit, cum faciamus innumera.
 Ego enim ipsa primum (ne de alia dicam)
 Conscia mihi sum multorum. Illud vero omnium
 485 Gravissimum, quod, cum sponsa essem trium dierum,
 Et maritus mecum dormiret, haberem amicum,
 Qui me vitiavit, cum septem annorum essem.
 Hic (*enim*) amore mei captus venit, & januam unguibus leniter scalpsit.
 Ego id protinus animadverti: deinde descendo clam.

Vir

abundat Attice, ut patet ex isto simili loco in A-
 charn. v. 513. *τί ταῦτα τῶς Λίκωνας αἰτιώμεθα*; Vide in
 Nubibus ad v. 131.
 v. 482. *ἀπίστας*] Ita scripsi, secutus editionem Far-
 rei, pro *ἀπίστας*. Ita & Kusterus vult in suis Notis,
 & hanc lectionem secutus est in Versione.
 v. 486. *Παρ' ἑμοὶ καθύπευ*] Hic etiam secutus sum
 editionem Farrei: in aliis Edit. *καθύπευ* male. Quod
 & Kusterus vidit.
 v. 487. *Ὀύτως ἐπέστη*] ,, in prioribus Edit. male

„ legitur transpositis vocibus *ἐπέστη δὲ*, quod etiam
 „ ante animadvertit Biferus. Ceterum Pollux Lib. III.
 „ Sect. 42. ubi locum hunc citat, pro *δικόπιος* legit
 „ *δικόπιος*, a *δικόπιος*. Kusterus.
 v. 488. *Μὲ ἄνω*] Edit. Farrei: *μὲ ἄνω*, quod ma-
 „ gis placet; *μὲ ἄνω* enim non habet accentum. Si scriba-
 „ tur *πὸ τοῦ μὲ ἄνω*, pro *πὸ τοῦ ἐμοῦ ἄνω* i. e. *ἄνω*, tunc
 „ in legem accentualem non peccatur. Ceterum ab isto
 „ *κρίων τὴν δὲ* est *κρίμα τῆς δὲ* in Eccles. v. 36. ut
 „ quidem Kusterus emendat; nam alias legitur ibi *κρίμα*.
 P p p p p

- 490 Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, πῶς σὺ καταβαίνεις; ὅποι;
 Στρώφ' μ' ἔχῃ τ' γαστήρ', ὦ νερ, κώδινη.
 Ἐς τ' κωφρᾶν ἐν ἔρχομαι βιάδιζε νῦν.
 Κᾶθ' ὃ μ' ἔτελεν, κεδείδας, ἀνθρον, σφάκον.
 Ἐγὼ δὲ καταχάσσα ἔσφραξας ὑδωρ,
- 495 Ἐξήλθον ὡς τ' μοιχόν· εἴτ' ἠρειδόμην
 Παρὰ τ' Ἀγυῖα κύνδ' ἐχρῆδινη τ' δάφνης.
 Ταῦτ' ἔδραπόποτ' ἐφωρᾶτ' Εὐελπίδης.
 Οὐδ' ὡς ὑπὸ τ' δόλων τε κώφρακόμων
 Σποδύμετ', ἢν μὴ χροῖον ἔπερον, ἔ λέγῃ.
- 500 Οὐδ' ὡς, ὅτ' ἀν' μαλίσθ' ὑπὸ τε βινώμεθα,
 Τίω νύχθ' ἔαθεν σκοροδία μασιώμεθα,
 Ἴν' ὄσφραινόμην ἀνὴρ σπὶ ἔ τείχεος εἰσιών
 Μηδὲν κελόν δραῖν ὑποτοπῆται ταῦθ', ἀράξῃ.
 Οὐπάποτ' εἶπεν· εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
- 505 Ἡμῖν τί τῆτ' ἔστ'; ἔδ' ἐκεῖν' εἰρηκέ πω,
 Ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τ' ἀνδρεί τὸ γυγκυλον.
 Ὑπ' αἰγᾶς, αἰὸν ἐστίν, ἐγκηκελυμυδιόν.
 Τὸν μοιχόν ἐξέπεμψεν, ὅσα εἰρηκέ πω.
 Ἐτέρων δ' ἐγ' ἄδ', ἢ φασκεν ὠδίνευ γυνῆ.
- 510 Δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπέλατο παιδίον.
 Ὁ δ' ἀνὴρ ἀείνησχετ' ὠκυτόκει ἀνέμω.
 Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρῃ τὸ παιδίον,
 Ἴνα μὴ βοῶν κελίω βεβυσμύρον.
 Εἶθ', ὡς ἐνθουεν ἡ Φέρμο', ἀθύρα βοῶ,
- 515 Ἀπελθ', ἀπαλθ', ἠδὲν γῶ, ὦ νερ, μοὶ δοκῶ.
 Τέξεν τὸ γῶ ἠτρον τ' χύτρῃς, ἐλάκλισεν.
 Χ' ὦ μ' γαγιδίᾶς ἔτρεχεν· ἢ δ' ἐξέσπασεν
 Ἐκ ἔσφραξας ἔ παιδίον· τὸ δ' ἀνεκραγεν.
 Εἶθ' ἡ μαρὰ γραῦς, ἢ ἔφερε τὸ παιδίον,

Θετ.

vf. 495. ἠρειδόμην] Ita in Ecclesiast. vf. 615. πᾶς ἐν
 ἢ πάντες ἴσαν ἐπὶ τὴν ἀραιότητα αὐτῶν καὶ ἠπλοῖαν ἠρίδων;
 vl. 496. Παρὰ τὴν Ἀγυῖα] Vide ad Vespas vf. 870. notata.
 Ibid. Κύνδ' ἐχρῆδινη τῆς δάφνης] Hic ego κύνδ' ἐχρῆδινη
 lego i. e. κύνδα ἐχρῆδινη, & tunc vertendum: incur-
 vato corpore tenens laurum, sive adhaerens lauro; est
 enim a κύνδην, incurvatum esse, & occurrit in Equiti-
 bus vf. 364. Sic a κύνδην est κύνδα apud Hesychium:
 & a φύτρη, pro quo vitatur φύτρη, φύτρη apud Ae-
 schylum in Bumen. vf. 257. μὴ λάθῃ φύτρη βίος. Ne clam
 per fugam abeat.

vf. 497. Ταῦτ' ἔδραπόποτ' ἐφωρᾶτ' Εὐελπίδης] Metrum
 claudicat, quod in integrum restituetur, si admissio in
 quarta sede spondeo, scribatur ταῦτ' ἔδραπόποτ' ἐφωρᾶτ'.

παν' Εὐριπίδην. Haec nunquam deprebendit Euripides, a
 φαίδρα. Kusterus volebat, ἐφωρᾶτο, ab ἐφωρᾶν inspicere,
 videre: quo pacto etiam ibi sit spondeus.

vf. 502. Ἴν' ὄσφραινόμην] Quaedam redundant in
 metro: quare Kusterus emendat, ὄσφραίνω, ut sit
 proceleusmaticus in secunda sede pro anapaesto. Ceterum hoc commentum mulierum, de esu allii, ne
 maritus suspicetur ipso absente adfuisse adulterum,
 satis astutum est; quis enim perpeti posset osculum
 alliatum? aut quae mulier est tam imprudens, ut al-
 lia comedat, si amatorem sciat venturum? Sed hoc
 viri etiam factitate possunt, si sint foris, ubi eis bene
 sit, & domi habeant uxorem suspicacem. Sic in Sym-
 posio Xenophontis, cum Niceratus cepas veller come-
 dere.

- 490 Vir autem rogat, quo descendis? quo? (*respondi:*)
 Tormina me cruciant ventris, marite, & dolor:
 Quare ad latrinam eo. Vade igitur, (*dixit.*)
 Deinde ille quidem terere coepit cedrides, (*fructus cedri,*) anethum, salviam,
 Ego vero cum perfudissem cardinem aqua,
 495 Egressa sum ad moechum: deinde subagitata fui,
 Juxta (*Apollinem*) Agyieum, (*i. e. columnam Apollinis, in viis erectam*)
 firmiter retinens laurum.
 Haec nunquam vidit Euripides,
 Neque, quomodo a servis & mulionibus
 Permolamur, si alios non habeamus, dicit.
 500 Neque quod, cum maxime ab aliquo subagitatae fuerimus,
 Nocte usque ad mane allia mandimus;
 Ut olfaciens vir, a muro (*ab excubiis*) domum ingressus,
 Nihil mali facere nos suspicetur. Haec, (*ut*) vides,
 Nunquam dixit. Si autem Phaedram probris maledictisque vexat,
 505 Quid hoc ad nos? Neque hoc dixit unquam,
 Quod foemina aliqua, ostendens viro encyclum
 Ad lucem, quale esset, obrectum
 Moechum emiserit: non, inquam, hoc dixit.
 Aliam vero ego novi, quae dicebat se parturire foemina
 510 Per decem dies, donec emisset infantem:
 Et vir (*interea*) obibat urbem, medicamenta accelerando partui emens.
 Intro tulit autem anus in olla infantem,
 Ne clamaret, ore favis obturato.
 Deinde ut innuit capite anus ferens (*infantem,*) illico clamat (*uxor,*)
 515 Abi, abi: jam enim, vir, mihi videor
 Paritura: jam ventrem inferiorem ollae (*infans*) calcibus percussit.
 Et hic quidem laetus propere abiit: illa autem extraxit
 Ex ore infantis (*favos;*) qui illico clamare coepit.
 Deinde scelesti anus, quae attulerat infantem,

Ac-

dere, unus ex convivis inquit: ἢ ἀδύς, ὁ Νικηπῶ-
 προμύων ἔσαν ἐπιθυμῶν σινάδι ἰδόντων, ἢ αὐτῶν
 πρὸς τὴν μὴ διανοσθῆναι μὴδὲν ἀνὰ φιλίας αὐτῶν. O Amici,
 Niceratus cepas olens cupit domum ire, ut uxor ejus cre-
 dat neminem induxisse animum ad osculandum ipsum. O-
 portet enim & viros cautiore esse, ne puellas ene-
 cent osculis olidis. Quare Horatius merito huiusce-
 modi mala imprecatur Mecoenati, si is velit allium co-
 medere: At si quid unquam tale concepiveris, Jocosae Me-
 coenas, precor, Matrem puella Suavio opponat tuo, extre-
 ma & in sponda cubet.

vf. 504. Φαίδρα] Vide in Ranis vf. 1069.
 vf. 507. Ἐπ' αὐγῆς] Id est. Ad Solem, vel ad Lu-
 cem. Phrasis est optimis Scriptoribus usitata. Eurip.

Hecuba vf. 1154. — ὅτι αὐγῆς τρεῖς δεικνύσκει τὴν
 πρὸς τὴν ἄλυσιν. Ad lucem hos populos spectantes. Jamblichus Pro-
 trept. c. VIII. si διασφραγίσαντες τὴν αὐγῆν τὸν ἀνθρώπου σφρα-
 γίσαντες. Si vitam humanam ad lucem (i. e. penitus) introspecta-
 rit. Quae enim soli ostenduntur, clarius & melius
 visu discerni possunt. Longinus C. III. 4. τρεῖς αὐγῆς
 ἀνασφραγίσαντες. Kuffert.
 vf. 509. Ἐπίρα] Haec alienum infantem sibi subdi-
 dit. De qua re & supra vf. 414. Ut Polybi uxor apud
 Euripidem in Phoenissis vf. 30.
 vf. 513. Ἐπιπρὸς σφραγίσαντες] Callimachus Hymno I.
 vf. 49.
 vf. 516. Τὸ γὰρ ἔργον τῆς χέρτας] Praeter expectatio-
 nem χέρτας pro πάττας. Ex Not. Kuff.
 Pp pp pp 2

- 520 Θᾶ μειδιῶσα πρὸς τ' ἄνδρα, ἢ λέγῃ·
 Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' ἔκμαγμα σόν·
 Τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, ἢ τὸ πρόδιον
 Τὰ σὺ θεσόμενον, φρελὸν, ὡσὺρ κίηραρον.
 Ταῦτ' ἔπιπυιδυ τὰ κακὰ; νῆ τ' Ἀρτεμιν
- 525 Ἡμεῖς γε κατ' Εὐειπίδῃ θυμέμεθα,
 Οὐδέν παθῆσαι μείζον ἢ δεφράκαμν.
 ΧΟΡ. Τετὶ μὲν τοι θαυματόν,
 Ὅπιθεν θύρεθῃ τὸ χεῖμα,
 Χ' ἥπις ἐξεθρεψα χόρα
- 530 Γλυδε τίω θαρσειαὶ ἔτω.
 Ταδε γ' εἰπὼν τίω παν ἔρον
 Κατὰ τὸ φανερόν ὦδ' ἀναιδᾶς,
 Οὐκ ἂν ὀμίλω εἰ ἡμῖν εἰδὲ τολμῆσά ποτ' ἄν.
 Ἄλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἦδη·
- 535 Τίω παροιμίαν δ' ἐπαυῶ,
 Τίω παλαιάν ὑπὸ λίθω γ'·
 Παντί πε χεῖ μὴ δάκη ῥήτωρ ἀθρεῖν.
 Ἄλλ' εἰ γὰρ ἔστι τ' ἀναρχιμότων φύσῃ γυναικῶν
 Οὐδέν κακίον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναικῆς.
- 540 ΓΥΝ. Οὔτοι μὰ τ' Ἀρχαυλον, ὦ γυναῖκες, εὐ φροεῖτε,
 Ἄλλ' ἢ πεφάσμαχθ', ἢ κακὸν π μέγα πεπόθατ' ἄλλο,
 Ταῦτίω εἴωσαί τ' φθόρον τοιαῦτα πειυβεῖζεν
 Ἡμεῖς ἀπάσας. εἰ μὲ εἴν τίς ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς
 Αὐταί γε ἢ τὰ δευάεια τέφραν ποθὲν λαβῆσαί,
- 545 Ταύτης ἀπο-μλώσομεν τ' χεῖρον, ἵνα διδαχθῆ
 Γυνὴ γυναικᾶς εἴσα μὴ κακᾶς λέγειν τὸ λοιπόν.
 ΜΝ. Μὴ δῆτα τόνγε χεῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γ' εἴσῃς
 Παρρησίας, καξὸν λέγειν ὅσα παρσεμν αἰται,
 Εἴτ' εἰποι ἂ γήγασκον ὑπὲρ Εὐειπίδῃ δικαία,
- 550 Διὰ τὸ το πλλομύην με δεῖ δῶνα δίκλω ὑφ' ὑμῶν;
 ΓΥΝ. Οὐ γὰρ σε δεῖ δῶνα δίκλω; ἥπις μὲν τετληκᾶς

Ἰπέε

vf. 521. Αὐτ' ἔκμαγμα σόν] Priores Editt. εἶμα, male propter versum; ἔκμαγμα nititur auctoritate Grammaticorum veterum, qui hunc locum citant. Vide Suldam v. Δίων & πύσθιον. Pollucem Lib. IX. Sect. 131. Eustath. ad Odyss. T. p. 1857. Edit. Rom. Ex Notis Kufferi.

vf. 534. Ἄλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἦδη] Proverbiale est, si eveniant inexpectata. Ovidius: Omnia jam sient, fieri quae posse negabam. Machon in Jambis apud Athenaeum p. 246. Νῦν πάντα, φρεῖ, γῆντ', ἢ μὲν & κίω.

Ἐν γαστρὶ δ' ἔτ' ἐκαμῆσαι καθ' ἡμέραν. Nunc omnia, inquit, sient; illa enim non concipit: hic vero in alio quotidie concipit. Dixit autem hoc Machon in Veulam & Parasitum, cum daret illa huic cibos, & hic cum ea concumberet. Xenophon Exped. Cyri Lib. VII. ἀλλὰ πάντα μὲν, ἀθροῦν ὄντα, προσθεν δέ, ὅπότε καὶ ἐγὼ μὲν ὑφ' ὑμῶν αἰτίας ἔχω, ἐν ᾧ πλείστον προθυμίαν ἑμαυτῷ γὰρ δὴ μοι δεκά σκεδῆσαι περὶ ὑμᾶς προσχημῖνοι. Verum, omnia hominem expedare oportet, quando & ego nunc a vobis in eo accusor, in quo tibi ipse videor esse conficius, me maximum curata

- 520 Accurrit ore ridenti ad virum, dicens,
Leo, leo tibi natus est, expressa tui imago;
Et cum caetera omnia, tum etiam mentula
Tuae similis, tortuosa instar nucamenti pinei.
Annon haec facimus mala, per Dianam,
- 525 Nos? & tamen Euripidi irascimur,
A quo non passae sumus plus, (*a quo non plura nobis exprobrata fuerunt mala,*)
quam fecimus.
CHOR. Hoc utique mirum,
Unde inventa sit res ista, (*unde prodierit mulier ista,*)
Et quanam educaverit regio
- 530 Hanc audacem (*confidentem*) adeo.
Haec enim dicere improbam
Aperte adeo & imprudenter
Non existimabam inter nos ne ausuram quidem fuisse unquam.
Sed omnia nunc evenire queant:
- 535 Et proverbium laudo
Vetus illud: Sub lapide enim
Omni ne (*latens forte*) mordeat orator, cavere oportet.
Enimvero impudentibus natura mulieribus
Nihil pejus est ad omnia, praeter mulieres.
- 540 MUL. Haud fane, per Agraulam, (*Dianam Agrestem,*) mulieres, sapitis,
Sed vel fascinatae estis, vel malum aliquod magnum passae estis aliud,
Si hanc finitis pestem talibus injuriis afficere
Nos omnes. Quare si quae est (*vestrum, quae hanc ulcisci velit; bene est:*) sin secus,
Ipsae, & pedissequae, cinere alicunde sumpto, [nos
- 545 Hujus depilabimus vulvam, ut discat,
Mulier cum sit, mulieres non vituperare in posterum.
MN. Ne, quaeso, vulvam, ô mulieres. Si enim, cum esset
Libertas dicendi, & liceret verba facere omnibus nobis, quae adsumus,
Tunc dixi, quae noveram ad Euripidem excusandum facere merito;
- 550 Propterea vulsione pilorum me oportet poenam dare vobis?
MUL. Annon vero te poenas date oporteat? quae sola aufa es

Viri

suram vobis impendisse.

vf. 536. Τὸ λίθον γὰρ παντὶ &c.] Hoc proverbium recensetur ab Athenaeo inter Scolia, quae erant carmina in conviviis cantari solita, p. 695. — plenius hoc modo: ὅτι παντὶ λίθον σκοπιῶν, ὃ τὰς ὑποδύτας. Ἐρῶν μὴ σε βάδῃ, τῷ δ' ἀπαντὶ πᾶς ἕπεται δόλῳ. Sub quovis lapide scorpius, o amice, occultatur. Cave, ne te feriat: occulta enim dolus comitatur.

vf. 537. Μὴ δάμῃ φήσας] Praeter expectationem pro

σκοπιῶν dixit φήσας. Sic etiam συγκρίντε δῆγμα dixit in Pluto vf. 886.

vf. 543. Εἰ μὴ ἂν τίς ἴσῃ] Ellipsis quam recte supplet Kusterus. Vide ad Plurum vf. 468.

vf. 544. Τίσσαι τοὺν λαβῶσαι] Ad vulsuram utuntur cinere, ut pili firmitus prehendi possint; in Nubibus

vf. 1082. ἢ μαραίνωσθ' καθόμηνός σου, τίσσαι τε τῶν.

vf. 545. Ταῦται ἀποφιλῶσμεν τὸν χεῖρον] In Ecclesiāz. vf. 722. τὸν χεῖρον ἀποτινίσματα.

P p p p p 3

- Ἵπὲρ ἀνδρὸς ἀντιπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν,
Ἐξεπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπῃ γυνὴ ποτηρᾷ
Ἐγένετο, Μελαρίππας παῖον, Φαίδρας τε Πηνελόπην δὲ
555 Οὐκ ἄποτ' ἐποίησεν, ὅπῃ γυνὴ σάφρων ἔδοξεν εἶναι.
ΜΝ. Ἐγὼ γ' οἶδα τ' αἴτιον· μίαν γ' ὄσκι ἄρ' εἶπας
Τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξασίας.
ΓΥΝ. Ἀκίετ', ὦ γυναῖκες, οἳ εἰρηκεν ἡ πανήγυρι
Ἡμᾶς ἰπάσας αὐθις αὖ ΜΝ. Καὶ νῆ Δί' ἐδέπω γε
560 Εἰρηχ' ὅσα ξυνοῖδ', ἐπεὶ βύλευδε πλείον εἶπω.
ΓΥΝ. Ἀμ' ὄσκι ἀν' ἐτ' ἔχρισ' ὅσα γ' ἡδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
ΜΝ. Μὰ Δία εὐδὲ τ' μυριοστὴν μοῖραν, ὣν ποιηδῶν.
Ἐπειτὰ γ' ἔχ' εἰρηχ', ὄρας, ὡς φλεγγίδας λαβοῦσάμ
Ἐπειτὰ σιφονίζομεν τ' σίτον. ΓΥΝ. Ἐπιτελεύεις.
565 ΜΝ. Ὡς τ' αὖ τὰ κρία ἔξ' Ἀπατυρίων ταῖς μαυροπόις διδοῦσα
Ἐπειτὰ τ' γαλήν Φαιδῶν. ΓΥΝ. Τάλαν' ἐγὼ, Φλυαρεῖς.
ΜΝ. Οὐδ' ὡς τ' ἀνδρα τῷ πελέκῃ γυνὴ χριστοπύδησεν,
Οὐκ εἶπον· εὐδ' ὡς Φαρμάκοις ἑτέρα τ' ἀνδρ' ἔμνην·
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πύλῳ κηπόρυξεν ποτ'. ΓΥΝ. Ἐξόλοιο.
570 ΜΝ. Ἀχαρνικὴ τ' πατέρα. ΓΥΝ. Ταυτὶ δὴτ' ἀνεκτ' ἀκίειν;
ΜΝ. Οὐδ' ὡς σὺ τ' δόγλης τεκνύσας ἄρρην, εἶτα σαυτῇ
Τῆθ' ὑπεβάλε· τὸ σὸν δὲ θυγάτειον παρήκας αὐτῇ.
ΓΥΝ. Οὗτοι μὰ τῷ θεῷ σὺ καταπερὶξέμ λέγῃσαι ταυτὶ,
Ἀμ' ἐκποικῶ σε ταῖς ποικίδα. ΜΝ. Οὐδὲ μὰ Δία σὺ γ' ἀψφ.
575 ΓΥΝ. Καὶ μὴν ἰδέ. ΜΝ. Καὶ μὴν ἰδέ. ΓΥΝ. Λαβὲ θοιαάπον, Φιλήτη.
ΜΝ. Προβάδες μόνον, καὶ γὼ σε, νῆ τ' Ἀρτεμιν. ΓΥΝ. Τί δεξίσεις;
ΜΝ. Τὸν σισαμῆνθ', ὃν κατέφαγες, τῆτον χροστῆ ποιήσω.
ΧΟΡ. Παύσαδε λοιδορήσασα· ἡ γ' γυνὴ πῆς ἡμᾶς
Ἐσπεδακῆα περὶ φρέχῃ. πῆν ἐν ὁμοῖ γενέσθ,
580 Σιγάθ' ἢ αὐτῆς κοσμίας πυθόμεθ', ἅτλα λέξθ.

vf. 553. Ἐξεπίτηδες] Scribe ἐπίτηδες, ne syllaba in
versu redundet. Kusterus.

vf. 554. Μελαρίππας Φαίδρας τε] In Ranis vf. 1069.
ubi Aeschylus dicit, ad Euripidem, se non tales fecisse
Fabulas, quales Euripides: ἀλλ' ἔμὴ Δί' ἐφαίδρας ἐποίησεν
πόρνας, ἔδθ' Ἐθενοβοίας.

vf. 557. Φαίδρας δ' ἀπαξασίας] Id est, πόρνας. Vide
Not. praec.

vf. 564. Τὸν σίτον] Forte legendum εἶον, ut vult

Kusterus.

vf. 565. Ἀδ' τὰ] Ita Editio Farrei & Brub. & ita
volebat Kusterus: vulgo male αὐτὰ.

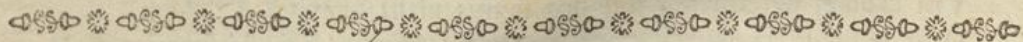
Ibid. Τὰ κρία ἔξ' Ἀπατυρίων] In Acharn. 146. ἤρα φε-
γῆν ἀλλάντας ἐξ' Ἀπατυρίων.

vf. 566. Ἐπειτα τὴν γαλήν φαμέν] Subauditur ἐξενε-
κῆν αὐτὴ κλίμα. In Pace vf. 1152. εἰ τι μὴ ἔξενεκεν αὐ-
τῶν ἢ γαλή τῆς ἐσπίρας. In Vespsis vf. 362. γαλήν κρία
κλίμασαν.

- Viri causam defendere, qui nos multis malis affecit,
 Dum de industria excogitat argumenta (*fabularum*;) sicubi foemina mala
 Exstitit; Melanippas faciens, & Phaedras: de Penelope vero
 555 Nunquam fecit drama, quod foemina casta esse videretur.
 MN. Atqui novi causam (*hujus rei*.) Ne unam enim quidem dixeris
 Hujus aetatis mulierum Penelopen; Phaedras vero omnes omnino.
 MUL. Audite, mulieres, quid dixerit improba
 De nobis omnibus rursus. MN. Atqui, per Jovem, nondum
 560 Dixi omnia, quorum sum conscia. Quare, si vultis, plura dicam.
 MUL. Sed non possis plura (*dicere*.) Quaecunque enim noveras, effudisti omnia.
 MN. Per Jovem, ne decies millesimam quidem partem eorum, quae facimus.
 Nam hoc non dixi, ut vides, quod strigilibus sumptis,
 Postea per siphonem attrahimus cibum. MUL. Male percas.
 565 MN. Et quod carnes ex Apaturiis lenis dantes,
 Deinde felem dicimus (*eas abstulisse*.) MUL. Miseram me, nugaris.
 MN. Neque ut virum securi foemina percusserit,
 Dixi: neque, ut philtris alia virum ad insaniam adegerit:
 Neque ut sub folio balneario defoderit aliquando. MUL. Intereas.
 570 MN. Acharnica patrem. MUL. Haecine ferant aures nostrae?
 MN. Neque ut tu, cum ancilla peperisset masculum, postea tibi ipsi,
 Eum supposuisti; tuam vero filiolum tradidisti illi.
 MUL. Haud sane, per Deas, tu impune haec dixeris:
 Sed evellam tibi pilos. MN. At, per Jovem, tu ne attinges quidem me.
 575 MUL. At ecce! MN. Ecce contra. MUL. Accipe pallium Philista.
 MN. Perge modo: & ego te per Dianam. MUL. Quid facies?
 MN. Sesaminam placentam, quam devorasti, hanc faciam, ut caces.
 CHOR. Finem facite maledicendi: nam mulier quaedam
 Festinans ad nos accurrit. Quare, antequam ad nos accedat,
 580 Tacete, ut sedate audiamus, quae dictura est.

vf. 571. & 572. Τῆς δὲ λέξης τῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς
 ἰσοπέδου] Euripides in Alceste vi. 638. Οὐδ' ἔτι τινὲν
 φέροντα, καὶ κικληρῖον Μήτηρ μὲ ἰστέως. δὲ λέξ' δ' ἀπ' αἰ-
 ματῶ. Ματρὸς γυναικὸς εἰς ἰσοπέδου λέξιν. Neque illa,
 quae dicitur me peperisse & vocatur mater, me peperit: sed a
 ferventi sanguine Suppositus sum clanculum uberibus tuae conjugis.
 vf. 574. Ἐποικίω] Suidas h. v. τὰς τῆς ἰσοπέδου.
 In Lystrata vitur in eadem re pro ἰσοκίω, verbo
 ἰσοκίω. vf. 449. ἰσοκίω εὐ τὰς τῆς.

vf. 577. Τὸν σπασμὸν, ὃν κατέφαγε, τὸν χροῖον ποῖ-
 σα] Eupolis in Κόλαξιν, i. e. in Adulatoribus, apud A-
 thenaeum p. 646. ὃς Χάρτας μὲν ἐμυξῆ, κολλακίδας δὲ
 βάλει, ΣΗΣΑΜΙΔΑΣ δὲ ΧΕΖΕΙ, μῆλα δὲ χροῖον ποῖ-
 σα. Qui Gratias agit, cujus incessus placet ut collabides
 placentae, qui Sesaminas turundas cacat, qui mala ex-
 creat. Sed hic de ineptis assentationibus sermo est;
 Noster autem nihil aliud vult dicere quam Ἐπιχροῖ
 πατάμιον, ut est in Lystr. vf. 441.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

- Κ Α. Φίλα γυναικες, ξυγενεις τε με τροπε
 'Οκ μη φίλθ' εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλθ' ταῖς γνάθοις.
 Γυναικομανῶ γὰρ, πρῆξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
 Καὶ νῦν ἀκείσας πρᾶγμα πρὶ ὑμῶν μέγα
 585 'Ολίγω π' ὑπερτερον κατ' ἀρεσθ' λαλέωμεν,
 'Ηκω φράσων τοῦτ', ἀγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
 Σκοπήτε, κ' τηρήτε, κ' μή πρῆσπέση
 'Ημῖν ἀφράλοις πρᾶγμα δεινὸν κ' μέγα.
 ΧΟΡ. Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
 590 'Εὖς ἂν ἕτος ταῖς γνάθους ψιλὰς ἔχης.
 Κ Α. Εὖειπίδιω φάσ' ἄνδρα κηδετῆρ' ἴπια
 Αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμφαμ' ἡμέρον.
 ΧΟΡ. Πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίθ' γνώμης χρείαν;
 Κ Α. Ἴν' ἄτ' αὖ βελθούσῃ κ' μέλλοιτε δρᾶν,
 595 'Εκείνθ' εἴη τ' λόγων κητάσκοπθ'.
 ΧΟΡ. Καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξίν ὧν ἀγῆς;
 Κ Α. 'Αφθυσεν αὐτὸν κἀπέπλλ' Εὖειπίδης,
 Καὶ τ' ἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναικ' ἐσκύβασεν.
 Μ Ν. Πείθεισθε τέτρω ταῦτα; τίς δ' ἕτος ἀγῆς
 600 'Ηλθίθ', ὅς τις πλλόμυθ' ἠείχετο;
 Οὐκ οἴομ' ἔργω, ὦ πελυτιμήτω θεῶ.
 Κ Α. Ληρεῖς ἐγὼ γὰρ σὺν ἡλθον ἀγελῶν,
 Εἰ μὴ πεπίσμιω ταυτί τ' σαφ' εἰδότεον.
 ΧΟΡ. Τὸ πρᾶγμα τετρί δεινὸν εἰσαγγέλλεθ'.
 605 'Αλλ', ὦ γυναῖκες, σὺν ἐλινύειν ἔχεσθ',
 'Αλλὰ σκοπεῖν τ' ἄνδρα, κ' ζητεῖν ὅπως
 Λέληθεν ὑμᾶς κρυπλὸς ἐγκαθημενθ'.
 Καὶ σὺ συνέξθ' αὐτὸν, ὡς ἂν τ' χρείαν
 Ταύτῳ τε κἀκείνῳ ἔχης, ὦ πρῆξενε.
 610 Κ Α. Φέγ' ἴδω, τίς εἰ πρῶτη σὺ; Μ Ν. Ποῖ τίς πρῆξενθ';

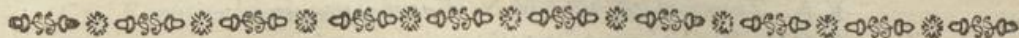
Κ Α.

vf. 581. Κ Α.] Clísthenem hunc accedentem videns Chorus dicebat vf. 578. mulierem venire; nempe notat eum tanquam delicantulum & comum & barbam radere solitum. Sic in *Nubibus*, ubi dicitur nubes imitari illius formam quem viderint, vf. 354. καὶ νῦν ὅτι Κλεισθίην εἶδον, ἕρας, φιλὰς ταῦτ' ἐλπίσθον γυναικίς. Venit au-

tem iste tanquam proditor Mnesilochi.

vf. 582. Ταῖς γνάθους] Mox ad eum: τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχης.

vf. 589. Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν] In *Vespis* vf. 1295. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ. παῖδα γὰρ, καὶ ἡ γέρονθ', καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ. sed hic παῖς est servus. vf. 590.

CLISTHENES, CHORUS, MULIER, MNESILOCHUS, ALIA MULIER.

- CL. Charae mulieres, cognatae moribus meis:
 Me quidem amicum esse vobis, satis ostendunt malae hae (*rasae*).
 Infano enim mulierum amore teneor, vobisque patrocinator semper:
 Et nunc cum audierim de vobis rem magni momenti,
 585 De qua paulo ante in foro sermo erat,
 Venio dicturus hoc, nuntiaturusque vobis, ut
 Videatis, & caveatis, ne accidat
 Nobis incautis malum grave & magnum.
 CHOR. Quid est, ô puer! puerum enim te convenit vocare,
 590 Quoad malas adeo laeves habes.
 CL. Euripidem ajunt affinem quendam
 Suum, senem, huc misisse hodie.
 CHOR. Ad quid faciendum, aut cujus consilii causa?
 CL. Ut, quid consilii caperetis, & facturae essetis,
 595 Ille esset sermonum (*vestrorum*) explorator.
 CHOR. At quomodo fefellit (*nos*) mulieribus immixtus vir?
 CL. Pilos ipsi adussit & evulsit Euripides,
 Et quod ad reliqua omnia adinet, ut mulierem adornavit.
 MN. Creditisne isti haec? Quis enim vir adeo
 600 Stultus sit, ut pilos sibi evelli patiatur?
 Haud equidem crediderim, ô venerandae Deae.
 CL. Nugaris; non enim venissem nuntiaturus,
 Nisi audivissem haec ex illis, qui rem certo sciunt.
 CHOR. Rei sane indignae nuntius ad nos affertur.
 605 Quare, mulieres, non cunctari oportet,
 Sed circumspicere virum, & quaerere, ubi
 Clam ingressus inter nos delitescat.
 Et tu nobiscum eum deprehendere stude, ut gratiam
 Hanc & illam a nobis in eas, ô amice.
 610 CL. Age videam, quaenam es prima tu? MN. Quo me vertam?

CL.

vf. 590. Ταῖς γνάθους φράσας ἔχει] In Equibus vf. 1367.
 ἢ ἀγοράσῃ γ' ἀγῆναι ἔδωκε ἢ ἀγορῆ. ubi alter: πῶ δὴ
 τα Κλεισθίους ἀγοράσῃ, καὶ Στρατῶν;
 v. 603. Εἰ μὴ πεινῶμεν] Scribendum εἰ μὴ πεινῶ-
 μεν.

vf. 605. Ἐλευσίην] Occurrit apud Aeschylum in Pro-
 metheo 53 & 528. & apud Herodotum in Clione, ubi
 de Orestis sepulcro.
 vf. 609. Πράξινα] Quia ipse dicebat πρᾶξινα ἕμαιν vf. 583.
 vf. 610. Ποῦ τις τρέφεται;] Hoc apud se dicit.
 Q 9 9 9 9

- ΚΛ. Ζητιτέα γ' ἐστὶ ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ!
 ΓΥΝ. Ἐμ', ἦπις, ἦρε; Κλεονίμω γυνή.
 ΚΛ. Γινώσκεις; ὑμεῖς, ἦπις ἐσ' ἢδ' ἡ γυνή.
 ΧΟΡ. Γινώσκουμι δὴτ' ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρη.
 615 ΚΛ. Ἡδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἢ τὸ παιδίον
 Ἐχουσα; ΓΥΝ. Τίτην νῆ Δί' ἐμή. ΜΝ. Διοίχομαι.
 ΚΛ. Αὐτὴ σὺ ποῖ φρέφι; μὴ' αὐτῆ. τί τὸ κακόν;
 ΜΝ. Ἔασον ἔρησά μ'. ΚΛ. Ἀναίχουτ' εἴ.
 Σὺ δ' ἐν πόφ τῶτ' ἀναμῶ γ' οἰθάδα.
 620 ΧΟΡ. Ἀνάμω δὴτῶ, ἢ σκόφι γ' αὐτῶ σφόδρα.
 Μόνιω γ' αὐτῶ, ὦ νεε, ἢ γινώσκουμι.
 ΚΛ. Πολόν γε λρόνον ἔρεῖς σὺ. ΜΝ. Νῆ Δί', ὦ μέλε.
 Στραγυεῶ γὰρ ἐχθές ἔφαρον κέρδαμα.
 ΚΛ. Τί κέρδαμίσεις; ἢ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
 625 ΜΝ. Τί δὴτῶ μ' ἔλκεις ἀσθεῖσαν; ΚΛ. Εἶπέ μοι,
 Τίς ἐστ' ἀνήσ σοι; ΜΝ. Τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυθάφι;
 Τὸν δεῖνα γινώσκεις τ' ἐν Κοθωκιδῶν;
 ΚΛ. Τὸν δεῖνα ποῖον; ἐσ' ὁ δεῖν' ὅς καὶ ποτε;
 ΜΝ. Τὸν δεῖνα τ' ἔ δεῖνα. ΚΛ. Ληρεῖν μοι δοκεῖς.
 630 Ἀνήλθες ἦδη δεῦρο φρεῖτερον; ΜΝ. Νῆ Δία.
 ΚΛ. Ὅσ' ἐπι γε; ἢ τίς σῶ' π' οὐσιλιήτεια;
 ΜΝ. Ἡ δεῖν' ἐμοιγ'. ΚΛ. Οἴμοι τάλας ἔδεν λέγεις.
 ΓΥΝ. Ἀπελθ'. ἐγὼ γ' βασιανῶ ταύτιω κελῶς.
 Ἐκ τ' ἱερῶν τ' πέρυσι σὺ δ' ἀπόρηθί μοι
 635 Ἴνα μὴ πακόσης ὦν ἀνήσ σὺ δ' εἶπέ μοι,
 Ὅ, π' φρεῖτον ἡμῶν τ' ἱερῶν ἐδείκνυτο;
 Φέρ' ἴδω, τί φρεῖτον ἦν; ΜΝ. Ἐπίνομι.
 ΓΥΝ. Τί δὲ μὲ τῶτο δόύτερον; ΜΝ. Προῦπίνομι.
 ΓΥΝ. Ταυτὶ μὲ ἠκασάς πνθ' π' δὲ τρεῖτοι;
 640 ΜΝ. Σχέφιον ξένη μ' ἤτισεν ἢ γ' ἦν ἀμῖς.
 ΓΥΝ. Οὐδὲν λέγεις; δεῦρ' ἔλθε, δεῦρ', ὦ Κλείατερε,
 Ὅδ' ἐστὶν ἀνήσ, ὦν λέγεις. ΚΛ. Τί ἐν ποιῶ;

ΓΥΝ.

vf. 612. Ἐμ' ἦπις] „ Sic recte Edit. Paris. At quaedam Edit. male. ἦμ' εἶπις. Ceterum ad verum sup-
 plendum inferenda est particula γ' post ἦρε. Kusterus
 „ ius. ” Ettam Edit. Farrei habet ἦμ' ἦπις.
 „ vi. 616. Διοίχομαι] Haec dicit avertens se ab actoi-
 ribus ceteris.
 „ vf. 618. Ἀναίχουτ' εἴ] Ed. Brubachii ἀναίχουτ' εἴ μὲν
 εἴ & sic versus ubi conlat.
 „ Ibid. Ἀναίχουτ' εἴ] „ Scribe versus suppleendi
 „ gratia ἀναίχουτῆς τις εἴ. Sic enim Attici loqui so-

„ lent, & eleganter apud eos particula τις interdum
 „ redundat. Sic infra in hac ipsa fabula vf. 759. φιλό-
 „ τεκέος τις εἴ φύσι. Kusterus.
 „ vf. 624. Τί κέρδαμίσεις] Finxit hoc verbum a proxi-
 „ mo κέρδαμα. Sic in Vespis vf. 649. cum alter dixit-
 „ set: ὦ πάτερ, alter inquit: πᾶσαι καὶ μὴ πατέρηζε.
 „ vf. 627. Ἐκ Κοθωκιδῶν] A pago sive Populo Attico.
 „ Aeschines Orator etiam erat Κοθωκίδης.
 „ vf. 634. Σὺ δὲ] Ad Clithenum.
 „ vf. 635. Ἴνα, μὴ πακόσης ὦν εἴθε] Infra vf. 1161. ἀν-
 „ φρεῖτον

- CL. Excutiendae enim estis. MN. Me miserum!
 MUL. Mene, quae sim, rogasti? Cleonymi uxor.
 CL. Scitisne vos, quanam sit haec foemina?
 CHOR. Novimus omnino: sed alias explora.
 615 CL. Haec vero quanam est, quae infantem
 Habet? MUL. Nutrix, per Jovem, mea. MN. Pereo.
 CL. Heus tu, quo abis? Mane hic. Quid isthuc mali.
 MN. Sine mingere me. CL. Impudens utique es.
 Ta igitur fac hoc: expectabo enim hic.
 620 CHOR. Expecta quaeso, & observa eam diligenter:
 Solam enim illam, ô vir, non novimus.
 CL. Diu sane mingis. MN. Nimirum, ô miselle,
 Stranguria laboro. Heri enim edi nasturtium.
 CL. Quid de nasturtio garris? quin vade huc ad me.
 625 MN. Quid quaeso me trahis aegrotantem? CL. Dic mihi,
 Quisnam est maritus tibi? MN. De marito meo percontaris?
 Nostine aliquem Cothocidentem?
 CL. Quis est ille aliquis? estne ille aliquis, qui & aliquando?
 MN. Aliquis, filius alicujus. CL. Nugari mihi videris.
 630 Venistine huc (*ad hoc concilium*) jam ante quoque? MN. Sic sane.
 CL. Quot sunt anni? & quanam est tua contubernalis?
 MN. Illa nescio quae, mihi (*est contubernalis.*) CL. Heu me miserum, nihil dicis.
 MUL. Abi nunc: ego enim examinabo hanc probe
 Ex sacris superioris anni. Tu vero hinc abscede,
 635 Ne audias, qui vir es. At tu, dic mihi,
 Quid primum a nobis sacrorum peractum fuit?
 Agedum, quid primum erat? MN. Bibebamus.
 MUL. Quid vero post hoc secundum? MN. Propinabamus.
 MUL. Haec quidem audivisti ex aliquo. Quid vero tertium?
 640 Scaphium peregrina mulier a me petiit: non enim aderat matula.
 MUL. Nugaris. Huc veni, huc, Clifthenes:
 Hic enim est vir iste, quem dicis. CL. Quid igitur faciam?

MUL.

ἄρα τινος ἢ θεμιτὸν εἰσορᾶν ἔργα σεμνῶν θεῶν.
 vl. 636. Ὁ, τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἰδούκντο] In Ve-
 spis vl. 837. ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν καταβαίνοντο.
 vl. 637. Φίψ' ἰδῶ, τι πρῶτον ἦν] Ita solent qui in me-
 moriam sibi aliquid revocare volunt. Sic in Nubibus
 vl. 787. qui sic interrogabatur: τί δὲ γὰρ πρῶτον ἰδιδέ-
 σκεν, λέγει, δicit: φίψ' ἰδῶ, τί μὲν τοι πρῶτον ἦν; τί πρῶ-
 τον ἦν;
 Ibid. Ἐπίνομον] In bibacitatem mulierum. Facit hunc
 divinare, quodnam fuerit primum illud mysterium, nec

deinde negant mulieres.
 vl. 640. Σκῆψον ξίψη] „Pollux Lib. X. cap. IX. simi-
 lem, vel potius eundem versum ex Aristophanis Po-
 „Ivido adducit: Σκῆψον ξίψη, ἦρα τινος ἢ ἀμῆς.
 „Unde Bifetus suspicatur ex Polluce forte in hoc lo-
 „co pro ξίψη μ' scribendam esse ξίψηλα, ut Xenylla
 „sit nomen proprium foeminae cujusdam: quod non
 „displicet. Kusterus.
 vl. 641. Οὐδὲν λέγει] Ita & in Nubibus vl. 782. &
 alibi.

- ΓΥΝ. Ἀπόδισον αὐτόν· ἔδεν ὑγίης γ' λέγῃ
 ΜΝ. Καίπειτ' ἀποδύσειτ' ἐνεία παίδων μιτέρα;
 645 ΓΥΝ. Χάλα ταχέως τὸ σρόφιον, ὡ ναύχμουτε σύ.
 Ὡς ἔπιδραξί τις Φάανε), ἢ κερτερά.
 Καὶ νῆ Δία πτηθῆς γ', ὡσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχῃ.
 ΜΝ. Σπειφῆ γὰρ εἶμι, καὶ ἐκίησα πώποτε.
 ΓΥΝ. Νῦν τότε δὴ μήτηρ ἦοσα παίδων ἐνεία.
 650 Ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέθ' ἀθεῖς κείτω;
 ΜΝ. Τοδὶ δὴ. ΓΥΝ. Ἐκυψε ἢ μάλ' βύχρων, ὡ τάλα.
 ΚΛ. Καὶ πῦ' ἔτι; ΓΥΝ. Αὐθὶς ἐς τὸ πρῶτον οἴχε).
 ΚΛ. Οὐκ ἔνεγε ταυθί; ΓΥΝ. Ἀλλὰ δεῦρ' ἦκῃ πάλιν.
 ΚΛ. (Ἰσθμὸν πν' ἔχεις, ἀνθρωπ', ἀνω τε, ἢ κείτω)
 655 Τὸ πέθ' διέλκεις πυκνότερον Κορινθίαν.
 ΓΥΝ. Ὁ μακρὸς ἔστ' ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐειπίδου
 Ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
 Εἰς οἱ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πρᾶγματα.
 ΓΥΝ. Ἄγε δὴ πὶ δρωμεν; τυτονί Φυλάττετε
 660 Καλωῶς, ὅπως μὴ ἀφραφυγῶν οἴχε).
 Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Περυταίνεσιν ἀγγελῶ.

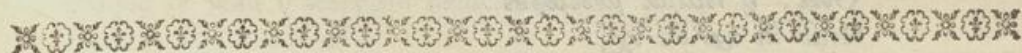
Χ Ο Ρ Ο Σ.

- Ἡμᾶς τοίνυν ἔπι τῶτ' ἦδη τὰς λαμπράδας ἀφαιρήνας ἔρη,
 Ζυζωσαμύρας τ' εὐ κἀνδρείας, ἦ δ' ἱματίων ἀποδύσας,
 Ζητεῖν εἶπε κάλλ' πῶς ἀνὴρ ἐσελήλυθε, ἢ ἀειθέρεξαι
 665 Τὴν Πνύκα πᾶσαν, ἢ τὰς σκηνὰς, ἢ τὰς διόδους ἀθεῖσαι.

vf. 645. Σπρόφιον] „ Id est, Fascia qua mulieres papillas vincire solent. Catullus in Epithal. Thetid.
 „ vf. 65. — Sirophio lactantes vincita papillas. ” Ex Notis Kusteri. Ceterum in hoc Catulli loco scribendum puto lactantes. Aristaeus Epist. 1. ἀς κωδωνοῦσες οἱ μασοὶ τῆς ἀμπελοῦν ἰθαδῶσι βιαίως. ubi doctus Interpret: Quanto lactamine sirophium impellant feroriantes papillas.

vf. 654. Ἰσθμὸν πν' ἔχεις ἀνθρωπ'] „ Versum hunc Comico nostro ex Suida v. Ἰσθμὸς restituendum esse primus vidit & monuit Bifolus. Priores enim Edidit, eum non agnoscent: unde uncis eum inclusimus. ” Ex Notis Kusteri.
 vf. 655. Τῶν Κορινθίαν] Subauditur τὰς ναῦς, ut ex Suida apparet. Quia nimirum Corinthii navigia saepe per

- MUL. Exue illum: nihil enim fani dicit.
 MN. Itane exuetis me, novem liberorum matrem?
 645 MUL. Solve cito strophium, (*cingulum,*) impudentissima.
 Quam firmis & validis membris praedita apparet, & robusta?
 Nec, per Jovem, mammas, uti nos, habet.
 MN. Sterilis nimirum sum, nec unquam gravida fui.
 MUL. Nunc (*hoc dicis:*) paulo ante vero mater eras liberorum novem.
 650 Sta erectus. Quo veretrum trudis deorsum?
 MN. Ecce hoc. MUL. Prolinuit paululum, (*Glandem paululum relectam*
vidi,) & coloris est admodum fani.
 CL. At ubi est? MUL. Rursus in anteriorem partem abit.
 CL. Estne hic? MUL. (*Non:*) sed huc rediit.
 CL. (*Isthmum quendam habes, homo; sursumque & deorsum*)
 655 Penem trahis retrahisque, frequentius quam Corinthii.
 MUL. Nimirum scelestus ille propter hanc causam pro Euripide, (*Euripi-*
dis defendendi gratia)
 Nobis maledixit. MN. Me miserum!
 In quas memet conjeci molestias.
 MUL. Age vero, quid faciemus? Hunc custodite.
 660 Bene, ne fuga hinc elabatur:
 Ego vero ista Prytanibus nuntiabo.

C H O R U S.

Nos igitur deinceps lampades jam accendere oportet,
 Succinctasque bene & viriliter, vestibusque exutas,
 Quaerere, an forte & alius vir (*clam*) ingressus sit; & obire
 665 Phycem totam, tentoriaque & vias perlustrare.

per Isthmum traherent & retraherent ex uno mari in alterum; ex Ionio in Aegeum, & ex Aegeo in Ionium; ne cogantur Peloponnesum circumnavigare.

vl. 658. *Εισελεύσασθαι*] Ita recte emendavit Kusterus. Infra vl. 774. *καὶ μὲ ἐκκελεύσας ἐς τοιαῦτα πρᾶγματα*. ubi vide Notam.

vl. 663. *Ἐγὼ καὶ ἀνδρείως*] In Vesps vl. 438. *ὦ καὶ*

ἀνδρείως.

vl. 665. *Πύκνα*] Ita Edd. Farrel, & Bruschii. Nupera *Πύκνα* de quo vide ibi Notas. Nos perpetuum consensum Editionum in antecedentibus etiam animadvertimus sequimur.

Ibid. *Διὶ θεῶ ἀβροῦσι*] Metri supplendi gratia scribo, *διὸς θεῶ ἀβροῦσι.*

Η ΜΙΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- Εἴα δὴ πρόπτε μὲν ἡσὴν κῦφον ἔξομαῖν πόδα,
 Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ ἡσὴν
 Μὴ βραδύειν, ὡς ὁ καιρὸς ἔστι μὴ μέλλειν ἔπι,
 Ἄλλὰ τὸ πρόπτεν πρέχειν ἡσὴν ὡς τὰ χεῖρ' ἠδὴ κύκλω.
 670 Εἴα νῦν ἴχνηθε, καὶ μάτθετε ταχὺ πάν-
 τ', εἴ τις οἱ τόποις ἐδραῖται ἄλλοι αὐτὴν λέληθει ὄν.
 Πανταχῇ διαρρήψον ὄμμα,
 Καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπηε χαλῶς.
 Ἦν γὰρ μὴ λάθη, δεύσας ἀνόσια,
 675 Δώσθ' τε δίκην, καὶ πρὸς τὴν
 τοῖς ἄλλοις ἅπανσι ἔσται
 Παράδειγμ' ὕβρεως, ἀδίκωι τ' ἔργων,
 Ἄθειαν τε πρόπον.
 Φήσθ' δ' εἰνά τε θεὸς Φανερώς,
 680 Δείξθ' τ' ἠδὴ
 Πᾶσιν ἀνθρώποις, σβίζειν δαίμονας,
 Διχαίως τ' ἐφέποντας
 Ὅσα, καὶ νόμιμα μηδονδύεις
 Ποιεῖν ὅτε χαλῶς ἔχθ.
 685 Κἂν μὴ ποιῶσιν ταῦτα, ποιὰδ' ἔσται·
 Αὐτῶν ὅτ' ἂν ληθῆ τις ἀνόσια δρῶν,
 Μανίας φλέγων,
 Λύσση παρὰ σκοπέου,
 Εἴ πὶ δρῶν, πᾶσιν ἐμφανῆς ὄραϊν
 690 Ἔστι γυναιξὶν καὶ βροτοῖς,
 Ὅτι τὰ παρὰ νόμα, τὰ τ' ἀνόσια θεὸς
 Ἀποτίνεται,
 Παρὰ χεῖρμά τε γίνεθ'.

ΧΟΡ.

vf. 667. Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ] Versum hunc numeris suis restitui, qui in prioribus Edit. turbatus sic legitur. Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ· μόνον δὲ ἡσὴν πανταχῇ. Kusterus. vf. 668. Ὡς ὁ καιρὸς] Ita editio Farrei cum Artic. ὁ. aliae Edit. male omittunt; & addendum vidit Kusterus, propter metrum. Sic in Pluto vf. 255.
 vf. 672. Πανταχῇ διαρρήψον ὄμμα] Euripides in Iph. Taurica vf. 68. ὁρῶ· σκοπεῖμαι δ' ὄμμα πανταχῇ σφίρων· Video, speculorque, convertens oculos in omnes partes. Vid. Not. seq.

Ibid. & 673. Πανταχῇ διαρρῆψον ὄμμα καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο — ἀνασκόπηε] Euripides in Phoenissis vf. 272. Ὡς ἐνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοισίον, Κάκιστος καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλ' τις ἦ· Quapropter circumferendi sunt undique oculi, Huc & illuc, nequis sit dolus.
 vf. 673. Καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο] In Avibus vf. 425. καὶ τὸ τῆδε, καὶ τὸ κείσε, καὶ τὸ δεῦρο.
 vf. 688. Παρὰ σκοπέου] Eurip. in Bacchis vf. 32. τοιγάρ νυν αὐτὰς ἐν δόμων οἴστρον ἔγω μανίας, ὅθεν δ' οἴκῳ παρὰ σκοπέου φησὶν· Quamobrem eas ex acibus oestro percitas

SEMICHORUS MULIERUM.

- Eia, primum quidem oportet levem efferre pedem,
 Et circumspicere quaquaversum silentio: minime vero oportet
 Morari: nam tempus non est cunctandi amplius;
 Sed primo quoque tempore oportet cursu quam citissime obire (*omnia.*)
- 670 Eia igitur, investiga, & scrutare celeriter cuncta,
 An quis in locis (*nostris*) insidiator alius forte delitescat.
 Quaquaversum circumfer oculos,
 Et tam ab illa, quam ab hac parte omnia dispice accurate.
 Si enim non latuerint facinora ejus impia,
- 675 Non solum dabit poenas, sed praeterea etiam
 Aliis omnibus erit
 Exemplum (*vindicatae*) injuriae, injustorumque facinorum,
 Et impiorum morum:
 Dicetque esse Deos manifesto;
- 680 Documentoque erit in posterum
 Omnibus hominibus, colere Deos,
 Qui juste (*omnia*) gubernant,
 Piaque & justa si animum inducamus
 Facere, id bonum esse.
- 685 Et nisi faciant haec, talia (*illis,*) erunt; (*talis ipsis poena parata est;*)
 Illorum si quis deprehensus fuerit in nefario facinore,
 Furore ardens,
 Rabieque agitatus;
 Si (*inquam*) quid fecerit, omnibus manifesto apparebit
- 690 Foeminis & mortalibus,
 Injusta & impia facinora Deum
 Ulcisci;
 Idque confestim fieri.

CHOR.

ac furere fugere cogi, montem autem nunc habitant deli-
 rae mentibus. Aeschylus in Agamemnone vl. 487. τίς
 ἄδὲ παύριε ἢ φρεῖν ἀνομιμῶν; Quis ita est stolidus vel
 mento laesus? Apud eundem in Eumen. vl. 330. per
 Synonymiam: παραποτά, παραποτά, φρενοδαίς. Delirium,
 insania, amentia. Et παραποτίαν insaniere ut in Hippocr.
 Epist. 12. initio: ἢ παραποτίη Δαρδάνη; Sic παραποτά
 apud Nostrom in Pluto vl. 508. & in Pace vl. 89.
 vl. 691. & 692. Παράποτα, τὰ τ' ἀνείηα θεῶν ἀνομι-

ται, παραποτίη τῆ] In hanc sententiam Euripides in
 Bacchis, nisi quod non dicit cito, sed tarde paniri
 impios: ἰσοπάτας μῆδεις, ἀλλ' ἔμεις πρῶτον τῶν θεῶν ὀβι-
 ῖσθαι ἀπιθῶν δὲ βροτῶν ἔστε τ' ἀγλαίωσαν τιμῶντας, καὶ
 μὴ τὰ θεῶν αὐλοῦντας, οὐδὲ μανθῶντα δοῦσα. Fuit vix, sed
 tamen certum divinum robur (ac potens vindicta) Panisque
 homines impietatem colentes, & non Deos honore afficientes,
 insana corruptos opinione.
 vl. 693. Πιστά] Editio Farrei τινῶν, quod magis placet.

ΧΟΡ. Ἄμ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διασκέψασθαι καλῶς.
695 Οὐχ ὀρῶμεν γ' ἐν ἔτ' ἄλλον εἰδέν' ἐγκαθήμενοι.

ΓΥΝΗ. ΜΗΗΣΙΑΔΟΧΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

- ΓΥΝ. Α Α, ποῖ σὺ Φθίγεις; ἔτ' ἔτ' εἰ μὲν εἶς;
(ἀλλοί) Ἰάλαν ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
Ἐξαράσας μοι Φρεσθ' ἀπὸ τ' πτῆσις.
ΜΝ. Κέεραχθι τῆτο δ' εἰδέποτε σὺ ψαμίεις,
700 Ἦν μή μ' ἀφείητ' ἄλλ' εἰθάδ' ἐπὶ τ' μιλίων
Πληγὴν μαχαίρα τῆδε Φοινίας Φλίβας
Καθαματώσῃ βομῶν. ΓΥΝ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ.
Γυναικες οὐκ ἀφείητ'; εἰ πολλὴν βοίω
Στήσεσθε καὶ τροπαῖον; ἀλλὰ τ' μόνε
705 Τέκνε με ἀειόφραδ' ἀποστρεφόμενῳ;
ΧΟΡ. Ἐα. ἔα.
ὦ πότνια μοῖρα, τί δὲ δέχομαι
Νεοχμὸν αὐτῆρας.
ὦς ἅπαντ' ἐπὶ τόλμης ἔργα κἀναοικωπίας.
710 Οἶον αὐτὸν δέδερακεν ἔργον, οἶον αὐτὸν Φίλαγ τόδε.
ΜΝ. Οἶον ὑμῶν ἐξάρξω τ' ἄρα ἀθθαδία.
ΧΟΡ. Ταῦτα διτ' εἰ δεινὰ πρῶτα ἐπὶ καὶ περὶ τέρω;
ΓΥΝ. Δεινὰ διτ', ὅτι γ' ἐχθ' με ἔξαράσας τὸ παιδίον.
ΧΟΡ. Τί αὖ ἐν εἴποι περὶ ταῦτα τις, ὅτε
715 Τοιαῦτα ποιῶν ὄδ' ἀναοικωπῆ;
ΜΝ. Κέερα μίτοι γε πέπανμα.
ΓΥΝ. Ἄμ' ἐν ἡκείσιν γ' ὅθεν ἡκείσιν,
Φαύλως τ' ἀπιδεῖς, εἰ λέξεις
Οἶον δεῖσας διδύς ἔργον.

Λήψι

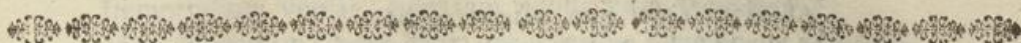
vf. 696. *A 2] Editio Farrei "Ez. Idque extra ver-
sum, nec in eadem linea. Ceterum si pro α α, πει
&c. legas α, πει, metrum recte se habebit. Aut si
α α extra versum legas, & gemines πει πει, ut Scall-
ger volebat.

vf. 697. Kai τὸ παιδίον ἐξαράσας] Mnesiochus cum
videret se in magno periculo esse, rapit a muliere
quadam infantem (infantem enim esse putabat) & cum
eo ad aram confugit; ut quasi obsidem habeat, atque,
si mulieres ipsum velint occidere, eas ab incepto de-
terreat, tanquam prius infantem occisurus. Imitatur
autem Comicus Euripidem in Andromacha; sed oeco-

nomiam invertit; nam ibi Andromacha, quam Her-
mione & Menelaus volebant occidere, ad aram con-
fugit, ut ibi sacra testaque esset: Menelaus autem,
ut eam cogat inde discedere, absconditum alicubi filio-
lum eius comprehendit, & occisurum minatur, nisi ma-
ter aram deferat. Simile quid est in Oedipo Coloneo
Sophoclis, ubi, cum Creon vellet Oedipum cogere, ut
rediret Thebas, comprehendit illius filias. vide ibi
vf. 812. aut 852. Haec apud Tragicos seria sunt, Co-
micus autem in iis jocatur; ut etiam facit in *Achar-
nensibus*, ubi cum Carbonariorum Grex vellet occide-
re Dicaeopolin; iste arripit corbem carbonarium, &
cuma

ARISTOPHANIS THESMOPHORIAZUSAE. 1049

CHOR. Sed videntur a nobis omnia perspecta esse recte:
695 Neque enim videmus ullum alium (virum) inter nos latitantem.

MULIER, MNESILOCHUS, CHORUS, ALIA MULIER.

MUL. Ah, ah! quo fugis? Heus, heus tu, non manebis?
Miseram me, miseram! & infante

Rapto ab uberibus meis, ex conspectu aufugit.

MN. Clama nunc: hunc enim nunquam praemansis nutries buccellis,

700 Nisi me dimittatis; sed hic super femora

Percussus gladio hoc cruentas venas,

Sanguine imbuet aram. MUL. ô Miseram me!

Mulieres, annon opem feretis, & multo clamore sublato,

Statuetis (de hoc) tropaeum? sed unico

705 Infante me finetis impune privarier?

CHOR. Sine, sine.

ô Venerandae Parcae! quodnam video

Novum rursus prodigium?

Quam omnia sunt (plena) audaciae facinora hujus & impudentiae!

710 Quale rursus fecit facinus! quale, inquam, amicae, hoc!

MN. Qualibus verbis vestram incipiam (accusare) nimiam insolentiam!

CHOR. Haecine sunt indigna, ut nihil supra?

MUL. Indignum utique, quod meum mihi eripuit infantem.

CHOR. Quid ergo dicendum est ad haec? cum

715 Talia faciens frontem adeo perfricet.

MN. Necdum sane desii.

MUL. Sed non redibis (salvus) eo, unde venisti;

Nec facile fuga hinc elapsus, dices,

Quantum ausus facinus (e manibus nostris) evaseris:

Patie-

eum contra prius occidere vult: & sic Grex miseratione corbis motus, parcit Dicaeopolidi. Vide ibi ad vs. 331.

vs. 700. 'Ἦν μὴ μ' ἀφύρ'] „Redundat in hoc versu syllaba; quae tollitur, si scribas, Ἦν μὴ μ' ἀφύρ' „ In Modo conjunctivo, ut loquuntur. Kusterus.”

vs. 704. Ἐπίστροφὴ καὶ προπαίσι] Ita Editio Farrei. In aliis Edit. deest particula καὶ, quam proinde recte Kusterus in sua Editione restituit ex Corintho de Dial. Att. & Scholiasta ad Plutum vs. 453. ubi locus hic citatur. Ceterum idem exempla averti phraeos ἤσασ

sive ἤσασθαι βόων, ex Eurip. in Iphig. Taur. vs. 1307. ἤσασθαι βόων. & ex eodem in Heraclidis vs. 656. ἢ γὰρ βόων ἤσασθαι; & vs. 129. βόων ἤσασθαι. Plura videri jubet apud Paulum Leopard. Emendat. Lib. VII. cap. 22.

vs. 709. 'Ἦε ἀπαιρ' ἴσιν] „Est versus Trochaicus, sed cui deest syllaba. Quare metri gratia scriben- „ dum erit: Ἦε ἀπαιρ' ἴσιν ἴσιν ἴσιν &c.” Kusterus. Sed puto ἀπαιρ' ἀπ' ἴσιν scripisse Comicum; nam in Editione Farrei est Ἦε ἀπαιρ' ἴσιν. Parum autem interest. vs. 717. 'Ἄλλ' ἔν' ἡσασ] „Verū, ac si legeretur ἄλλ' „ ἔχ' ἡσασ. Kusterus.”

R r r r r

- 720 Λήψῃ δὲ κακόν.
 MN. Τέτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπὸ χρομῆ.
 ΧΟΡ. Τίς ἐν σοί, τίς ἂν σίμμαχ' ἐν θεῶν
 Ἐθανάτων ἔλθοι ξυῖ ἀδίκους ἔργοις;
 MN. Μά τι μὲν λαλεῖτε· τί μὲν ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
- 725 ΧΟΡ. Ἄμ' ἐ μὰ τὸ θεῶν τάχ' εἰ
 Χαίρων ἴσως οὐβέλεις,
 Λόγους τε λέξεις ἀνοσίχθους.
 Ἄθεοις ἔργοις γὰρ ἅπαντα
 Μειψόμεσθ' ἄσ', ὡς ἄφ' εἰκὸς ἀπὸ πάνδε.
- 730 Τάχα δέ σε μεταβληθῆ
 σ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
 Ἐπέχῃ τις τίχῃ.
 Ἄλλὰ ταῖσδε μὲ λαβεῖν ἄρην σ', ἐκφέρειν τε τὸ ξύλον,
 Καὶ καταβῆναι τὸ πανῆρον, περὶ πολεῖν θ' ὅσον τάχος.
- 735 Ἰωρῆν ἐπὶ ταῖς κληματίδας, ὦ Μαρία,
 Κἀγὼ σ' ἐπιδείξω θυμάλωπα τήμερον.
 MN. Ὑφαπτε, καὶ κἀταίθε σὺ τὸδε τὸ κρητικόν
 Ἀπόδου ταχέως· ἔθ' ἀνάτῃ δ', ὦ παιδίον,
 Μόνιμ' ἠγασκῶν αἰπῶ τί μὲν κριτέρα.
- 740 Τετὶ τί ἐστίν, ἀσκέος ἐγένεθ' ἢ κέρη
 Οἶνον πλέως, καὶ ταῦτα περὶ κῆρας ἔχον.
 Ὡς θερμοτάτ' ἠγασκῶν ὦ ποτήριον,
 Καὶ παντὸς ὑμῖν μηχανάωρα πίνειν.
 Ὡς μέγα καπύλοισ ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν.
- 745 Κακὸν δὲ καὶ τοῖς σιθασίοις, καὶ τῇ κρόκη.
 ΓΥΝ. Παράβαλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μαρία.
 MN. Παράβαλε δὴ ταῦτα· σὺ δ' ἐπὶ κρητικῆν μοι ποδί.
 Τετὶ τί κρητικὸν φῆς; ΓΥΝ. Καὶ δέχα μῆνας αὐτ' ἐγὼ
 ἠγασκῶν. MN. ἠγασκῶν σὺ; ΓΥΝ. Νὴ τὸ Ἄργεμιν.
- 750 MN. Τετὶ τί κρητικόν, ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥΝ. Τί μ' εἰργάσασθαι
 Ἀπέδουσας, ὦ ἠγασκῶν, μὲν τὸ παιδίον
 Τιμῆτο ὄν. MN. Τιμῆτο; ΓΥΝ. Μικρὸν ἢ Δία.
 MN. Πῶς ἔτη δὲ γέρονται; τρεῖς χρόνους ἢ πέντε;

ΓΥΝ.

vf. 728. Ἄθεοις] Impium & nefarium est violare eum, qui ad aram contigerit; hunc autem mulieres volunt comburere. Confugisse autem eum ad aram patet ex vf. 702.
 vf. 733. Ἄρην σ'] Editio Fasrei χροῦ σ'.

vf. 737. Σὺ τὸδε τὸ κρητικόν] „Versus gratia scribendum est, σὺ δὲ τὸ κρητικόν. Syllaba enim redundat. Ceterum de Velle Cretica vide quae collegit diligentissimus Meursius in Creta Cap. XII. Kufferns.”
 vf. 740. Ἀσκέος] Nempe utrem vini ornatum habitu infan-

- 720 Patieris enim poenam.
 MN. Hoc quidem nunquam fiat: abominor (*enim.*)
 CHOR. Quis igitur te adjutum Deorum
 Immortalium veniat, cum tam injusta edas facinora?
 MN. Nugamini: nam hanc ego (*puellam*) nunquam dimittam.
- 725 CH. Sed, per Deas, (*Cererem & Proserpinam,*) haud fortasse
 Laetus (*nobis*) insultabis,
 Verbaque dices impia.
 Nefariis enim factis vicissim
 Ulciscemur, ut par est, haec (*tua facinora.*)
- 730 Fortasse autem te, conversa
 Ad malum diversi generis,
 Inhibebit fortuna quaedam.
 Sed haec quidem accipere oportet te, & efferre ligna,
 Et comburere improbum, igneque ustulare quam citissime.
- 735 Eamus ad sarmenta vitium, Mania (*ancilla:*)
 Nam ego te reddam titionem hodie.
 MN. Succende, & combure. Tu vero Creticum amiculum
 Exue cito, & mortis tuae, infans,
 In solam ex mulieribus causam confer matrem tuam.
- 740 Quid hoc rei est? In utrem mutata est puella
 Vino plenum, idque Perficas habentem.
 ô Callidissimae mulieres, ô bibacissimae,
 Et ex quacunque re (*quocunque vase*) excogitantes rationem bibendi.
 ô Magnum cauponibus bonum, nobis autem contra malum:
- 745 Malum vero etiam vasculis & subtemini.
 MUL. Admove multa sarmenta, Mania.
 MN. Admoveas licet. Tu vero responde mihi hoc:
 Hunc infantem peperisse te dicis? MUL. Imo decem menses illum ego
 In utero gestavi. MN. Gestastine tu? MUL. Sic, per Dianam.
- 750 MN. Tres cotylas capientem, vel quomodo? dic mihi. MUL. Quid mihi fecisti?
 Exuisti, impudens, meum infantem vestibus,
 Qui tantillus est. MN. Tantillus? MUL. Exiguus profecto.
 MN. Quot annos vero natus est? tres congios, an quatuor?

MUL.

infantis gestaverat mulier, cuius infantem se rapuisse
 putabat Mnesilochus. Notatur autem lepide vinolitas
 mulierum, ut alias saepe.

vl. 741. Πιστορίς] Calceamenti muliebris genus. In
 Ecclesiast. vl. 318. καὶ τὰς ἰσθμὸς Πιστορίας ὑφίσταται.

vl. 742. Πιστορίας] A πῖστορ, πιστορία, ut a κλί-
 στρος, κλισία, in Pluto vl. 27.

vl. 745. Καὶ τὴν κρόνον] Sensus est; ebrietas mu-
 lieres & vino deditas parum & male texere; ut
 monuit etiam Palmerius. Kufserni.

R f r r r 2

- ΓΥΝ. Σχεδὸν ποσῶτον, χ' ὅσον ἐν τῷ Διονυσίῳ.
 755 Ἄμ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝ. Μὰ τ' Ἀπίλλω τυτομή.
 ΓΥΝ. Ἐμπαρήσομεν τὸ νυν σε. ΜΝ Πάνυ γ' ἐμπίπρασσε.
 Ἀὐτὴ δ' ἀποσφραγίσθη μάλ' αὐτίκα.
 ΓΥΝ. Μὴ δὴδ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' οὐ λήζεις ποί,
 Ὑπέρ γε τῆσθ'. ΜΝ. Φιλότεκνις τις εἶ Φύσθ'.
 760 Ἄμ' ἐδὲν ἥτιον ἢδ' ἀποσφραγίσταμ.
 ΓΥΝ. Οἶμοι τέκνον· δός μοι τὸ σφραγίσον, Μαρία,
 Ἴν' ἐν τόν' αἶμα ἔ τίνεθ τέρθ' λάβω.
 ΜΝ. Ὑπεχ' αὐτὸ, χειρῶμεθ γ' ἐν γε τέρθ' σοι.
 ΓΥΝ. Κακῶς ἀπόλοι' ὡς Φθοιρὸς εἶ, κ' δυσμυθίς.
 765 ΜΝ. Τετὶ τὸ δέσμα τ' ἱερείας γίγνεθ.
 ΓΥΝ. Τί τ' ἱερείας γίγνεθ; ΜΝ. Τετὶ λαβέ.
 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ταλαντάτη Μίχα, τίς ἐξεκόρησέ σε,
 Τίς τ' ἀγαπητῶν παῖδά σε ἐμήσατο;
 ΓΥΝ. Ὁ παιῶνθ' ἔτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ παρή,
 770 Φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λαβῶσα Κλειομένη,
 Τοῖσιν Πρυτάνεσιν, ἀ πεπόνηχ' ἔτθ', Φεάσω.
 ΜΝ. Ἄγε δὴ, τίς ἔτθ' μηχανὴ σωτηρίας;
 Τίς πείρα, τίς ὀπίνοια; ὁ μὲν γ' αἰπθ',
 Κἀμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὴ πρῶμαλα,
 775 Οὐ φαίνεται ἔπω. Φέρε δὴ, τίν' ἐν ἀγγελον,
 Πέμψαμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ κ' δὴ πόρον.
 Ἐκ τ' Παλαμίδεσ' ἀσ ἐκένθ' τὰς πλάτας
 Ἐπίλω γράφων. ἀλλ' ἐ πάρεισιν αἰ πλάται.
 Πέθειν εἰ γένοιτ' ἄν μοι πλάται; πόθει;
 780 Τί δ' ἄν εἰ ταδί τ' ἀγάλαματ' ἀντί τ' πλατῶν
 Γράφων ἀφῆρίποιμι; βέλπον πολύ.

Ξίλον

vf. 754. [Ἐκ τῶν Διονυσίων] Quia Bacchus, sive Liber Pater vini est.

vf. 755. Μὰ τὸν] Delendum ε, quod Editio Farrei non habet: & absque illo constat versus; praeterea Graeci non dicunt, μὰ τὸν Ἀπίλλω: sed aut, ἰμὰ τὸν Ἀπίλλω, aut, μὰ τὸν Ἀπίλλω ε.

vf. 756. Ἐμπίπρασσε] Editio Farrei ἐμπίπρασσε. Scribe μπίπρασσε ἢ πίπρασσε.

vf. 759. Ὑπέρ γε τέρθ'] Potius vult amittere vitam quam vinum.

Ibid. Φιλότεκν'] Pro φίλον.

vf. 760. Ἡδ' ἀποσφραγίσταμ] Euripides in Andromacha vf. 515. ὁ δ' ἀπὸ τῶν σῶματ' ἀποσφραγίσταμ. Ista autem iniuriosius pro suo corpore, id est, pro se. Agitur autem ibi res similibus, & dixi de illo loco ad vf. 697.

vf. 762. Τόν' αἶμα] Ita vocat vinum, quia quasi de

victima sermo est. Sic in *Lysistrata*, ubi mulieres conjurantes calicem vini loco hostiae immolant, infuso vino, una dicit vf. 205. εἴχων γὰρ αἶμα κατόπισθ' ἵξει καλῶς.

vf. 765. Τετὶ τὸ δέσμα τ' ἱερείας] More nimirum veteri pellis & pedes victimae sacerdotibus cedebant, ut testatur Scholiastes ad *Vespas* vf. 693. & ad *Plutum* vf. 1186. Ex *Notis Kufferi*.

vf. 767. Ἐξέκορησέ] A κόρη puella, alias ἐκκορήν est *vergere*, *scopis purgare*.

vf. 774. Ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὴ πρῶμαλα] Sic supra vf. 658. εἰς αὐτὸν ἐσκυλίσασα πρῶμαλα; quem locum citavit & Kutterus. Pherecrates apud *Scopaeum Serini*.

115. Εἰκὴ μ' ἐπίπρασσε ἐντα πλῆκτον Πολλοῖς ἱμαυτὴν ἐσκυλίσασα πρῶμασι. Frustra me, qui sum hac aetate, excolis, ut multis me negotiis involoerem. Pro ἐσκυλίσασα utitur verbo ερίσθ' in *Nubibus* vf. 1458. ερίσθ' αὐτὸν εἰς πομπὰ πρῶματα. Contrarium τὸ ἐσκυλίσασα, apud Aeschyl.

- MUL. Fere tot annos, & quantum temporis a Liberalibus (*proximis effluxit.*)
 755 Sed redde eum. MN. Non, per Apollinem, hunc (*reddam.*)
 MUL. Cremabimus igitur te. MN. Cremetis licet:
 Haec vero jugulabitur illic.
 MUL. Ne facias, obsecro te: sed me, quocunque vis, affice malo,
 Pro hac (*filiola.*) MN. Amans liberorum videris esse natura.
 760 Sed nihilominus haec jugulabitur.
 MUL. Periisti, filia. Da mihi alveum, Mania,
 Ut saltem sanguinem filiae meae excipiam.
 MN. Suppone eum: gratificabor enim hoc unum tibi.
 MUL. Male pereas: quam invidus es & malevolus!
 765 MN. Pellis haec sacerdoti cedit.
 MUL. Quid cedit sacerdoti? MN. En, accipe.
 AL. MUL. Miserrima Mica, quis puella te privavit?
 Quis dilectam & unicam filiulam tibi eripuit?
 MUL. Improbis hic. Sed quoniam ades,
 770 Custodi ipsum, ut assumpto comite Clithene,
 Prytanibus, quae fecit (*scelus*) ille, indicem.
 MN. Age vero, quae erit ratio expediendae salutis?
 Quis conatus, quod consilium? Auctor enim (*hujus mali,*)
 Et qui me coniecit in tantas molestias,
 775 Nondum usquam apparet. Age igitur, quem nuntium
 Mittam ad eum? At novi viam (*mittendi,*)
 Ex (*fabula*) Palamede. Ut ille (*enim,*) palmulis remorum
 (*In mare*) projectis scribam. Sed non sunt in promptu palmulae.
 Unde igitur accipiam palmulas? unde?
 780 Quid vero, si has statuas, pro palmulis,
 Literis inscriptas disjecero? Melius multo (*id fuerit.*)

Lignum

Aeschylum in Prometheus vs. 87. ὅτε τρώει τῆσδ' ἰακυνθίδων πέλας. Quo pacto evolvatur ex hoc statu.

vs. 775. Οὐ φαίνομαι ἐπιπρῶ] Promiserat autem Euripides, se velle Mnesticho operam ferre vs. 276.

vs. 777. Ἐκ τῆ Παλαμίδος. Locum hunc citat & explicat Suidas v. Παλαμίδος. Tangit autem Aristophanes Tragediam Euripidis, Palamedes inscriptam, in qua Tragicus ille Palamedem fecerat palmulas remorum, quibus casus suos inscripserat, in mare projicientem, ut si forte tempestate & fluctibus ad Patrem Nauplium deferrentur, ipsi essent Epistolae loco. Hanc inventionem Aristophanes hic rider.

Kusterus.
 vs. 779. Πέβην ἢ γένοιτο ἄν μοι πλάται] „Versui huius integer pes deest: quem proinde Biseus sic supplet: Πέβην ἢ γένοιτο ἄν μοι πλάται, πέβην πλάται; vel

quod magis placet: Πέβην ἢ γένοιτο ἄν μοι πλάται; πέβην ἔβην. Posset & pluribus aliis suppleri modis, si quis conjecturis indulgere vellet.” Kusterus.

vs. 780. Ἐπὶ τὰς τ' ἀγέλας] Ita recte Kusterus rescripsit ex Suida pro εἶτα διὰ τ' ἀγέλας. Editio Farsæ habet ἐπὶ τὰς τ' ἀγέλας bene: nisi quod τὰς esse debet propter metrum. Ceterum impietatem hominis notat Comicus, dum eum facit statuis Deorum abuti. Sic Diagoras Melius, qui Atheus dicebatur, cum non invenisset ligna, quibus lenticulam coqueret, statuum Herculis imposuit foco; Scholiastes ad Nubes vs. 828. Διαγόρας γὰρ οἱ τὴν θύρασμα εἰς τὸ θεῖον, Μελίος καὶ ποτὲ, φασὶν, ἢ παρὰ τὴν εὐρέθειαν, καὶ μὴ εὐραὶ εἶλα, ἀλλ' ἄγαμα Ἐρακλῆος. Ἀγέ, φασὶν, τρισκαίδεκατος ἡμῶν ἐπιπέδου ἔβην, καὶ ἔβην τὸν φαῖον. ubi illud εὐρέθειαν non nimis placet.

R E T T T 3.

Ξύλον γέ τοι κ' ταῦτα, κάκειν' ἦν ξύλον.

ὦ χεῖρες ἐμεῖ,

Ἐγχειρεῖν ἄρ' ἐγὼ ποίμω.

785 Ἄγε δὴ πινάκων ξεστᾶν δέλτοι,

Δέξασθε σμίλης ὀλκούς,

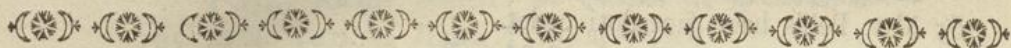
Κήρυκας ἐμᾶν μόχθων οἶμοι,

Τῷτ' τὸ βῶ μοχθηρῶν.

Χάρψ, χάρψ ὅποσιν αὐλάχα.

790 Βάσκειτ', ἐπείγετε πάσας κατ' ὁδούς

Κεῖνα ταῦτα ταχέως ἄρ'.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡΟΣ. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐταῖς εὐ λέξωμεν ὄρα βῆσαι.

Καί τοι πᾶς τις τὸ γυναικίον Φύλον κακὰ πόλιν ἀγροβία,

Ὡς πᾶν ἑσμεν κακὸν ἀνθρώποις, καὶ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,

795 Ἐειδές, νείκη, γάσις, δεγαλία λύπη, πίλεμος. Φέρε δὴ νῦν

εἰ κακὸν ἑσμεν, τί γὰρ κατ' ἡμᾶς, εἴ πορ' ἀληθῶς κακὸν ἑσμεν.

Καταγορβίετε μὴτ' ἐξελθεῖν, μὴτ' ἐγκύψασαν ἀλώμεν.

Ἄλλ' ἔποσι πολλῇ σπευδῇ τὸ κακὸν βύλασθε φυλάττειν.

Κἂν ἐξέλθῃ τὸ γυναικίον τοι, κατ' ἔβροισ' αὐτὸ θύρασι,

800 Μανίας μείνοσ', ἔς ἄρ' ὅσπενδαν κ' χαίρειν, εἴ πορ' ἀληθῶς

Ἐνδοθεν ἔβροισε φρεσὶν τὸ κακὸν κ' μὴ καταλαμβάνετ' ἔνδοι.

Κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτείῳ πάζωσιν κ' κοπιῶσιν,

Πᾶς τις τὸ κακὸν τῆτο ζητεῖ, οἷα τὰς κλῖνας ἀεινοσῶν.

Κἂν ἐν θυεῖδι ὄρα κούπῳ, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεῖσθ'.

805 Κἂν αἰχμηθεὶς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ

αὐτὸς ὄρα κούψαν ἰδεῖν τὸ κακὸν ἕως ἡμεῖς ἐπιδήλιος

Ἰμεῶν ἑσμεν πολὺ βελτίους βῆσανός τε πέρεσιν ἰδέσθ'.

Βῆσανον δῶμεν πότεροι χεῖρες. ἡμεῖς μ' ὄρα φαινομένημας.

Ἰμεῖς δ' ἡμᾶς σπεψόμεθα δὴ, κἂν πιπθῶμεν πρὸς ἕκατον

810 Παρεβάλλωσιν ἡ τε γυναικὸς κ' τᾶνδρὸς τῆνομ' ἕκατον.

Ναοσιμάχῃς μ' ἦτλον ἐστὶν Χαρμῖν. δῆλα δὲ τάδε γα.

Καί

vl. 780. Ὅμοια] Editio Farrei poian.
vl. 796. Εἰ κακὸν ἑσμεν, τί γὰρ κατ' ἡμᾶς;] Quia toties
vox κακὸν reperitur, puto alludi ad Euripidem in Hip-
polyto, ubi Hippolytus acerbe invenitur in fœxum mi-
liebrem, easque non semel κακὸν vocat: ut vl. 616.

αὐτοῦ, τί δὲ κἄλλοι ἀνθρώποις ΚΑΚΟΝ Ἰναικάς, εἰς φασ
ἠὲ κατὰσας. & vl. 624. νῦν δ' εἰς δὲμας μὴν πρώτον
ἀξιοθεῖ ΚΑΚΟΝ μίλλοντες, ὅλκεν δωματίων ἰκίνομεν. Τέ-
τω δὲ δῆλον, ὡς γὰρ ΚΑΚΟΝ μέγα. Προσθεῖς γάρ ὁ
σπίρας τε καὶ ἀρέφας πατὴρ Φιγιάς, ἀπαισῶ, ὡς ἀπαλ-
λαχθῆν

Lignum enim & hae sunt; & illae erant lignum.

ô Manus meae,

Aggredi oportet rem, quae viam nobis ad salutem aperit.

785 Agite igitur, tabellarum politarum paginae,

Recipite stili fulcos,

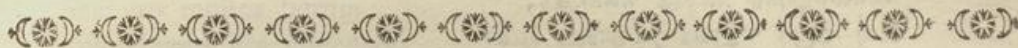
Nuntios meorum malorum. Hei mihi,

Haec litera rho mala est, (i. e. *male scripta*);

Vade, vade, per quemcunque fulcum;

790 Ite, festinate per omnes vias

Illuc: haec (*enim fieri*) cito oportet.

PARABASIS CHORI.

CHOR. Nos igitur nos ipsas laudemus conversae ad spectatores;
 Quamvis nemo non muliebri generi multa mala exprobet,
 Quasi merum simus malum hominibus, & a nobis orientur omnia,
 795 Lites, rixae, seditio, molestus dolor, bellum. Sed quaeso vos;
 Si malum sumus, quid ducitis nos uxores, si vere malum sumus?
 Et vetatis nos exire, (*jubetisque cavere,*) ne quae nostrum ex fenestra pro-
 spiciens deprehendatur;
 Et tanto labore malum studetis custodire.
 Quod si egressa fuerit mulier aliquo, neque inveneritis eam domi,
 800 Infantum in modum insanitis, quos oportebat Diis libare, & lactari, si revera
 Ex aedibus evaserit vobis malum, nec illud reperiatis domi.
 Et, si dormiamus in alienis aedibus, lusu defatigatae,
 Unusquisque malum hoc quaerit, lectos circumiens:
 Et, si ex fenestra forte prospexerimus, cupit (*quilibet*) malum illud spectare:
 805 Et, si quae pudore suffusa recesserit, multo magis quisque cupit
 Rursus caput exserens videre malum. Adeo nos manifesto
 Vobis sumus multo meliores: idque ex examine (*experimento*) apparere potest.
 Examen (*igitur*) instituamus, utri deteriores sint: nos enim dicimus vos;
 Vos vero nos. Consideremus vero, & opponamus singulos singulis,
 810 Comparantes faeminae & viri nomina singula inter se.
 Naufimachae scilicet cedit Charminus: manifesta enim sunt facta:

Et

καὶ τὸν ΚΑΚΟΤ. Ὅ δ' αὖ καλῶν ἀντὶ τὴν εἰς δόμον ΚΑ-
 ΚΟΝ, Γίγνησι, κόσμον προστιθεὶς ἀγέλαματι Καλοῦ ναυσιμα-
 χ. vi. 804. & 805. Καὶ ἐν εὐριδῶ παρακλιπόμεν ἔσ. In
 pace vi. 980. καὶ μὴ ποῦ γ', ἀπὸ τοῦ αἰετοειδούς τῆς αἰτίας ΠΑΡΑ-
 ζυμᾶτος καὶ γὰρ ἰσχυρὰ παρακλιπόμεν τῆς αἰτίας ΠΑΡΑ-

ΚΤΗΤΟΤΕΙ. καὶ τὴν προσίχη τὴν νῦν αἰτιαὶ, ἌΝΑ-
 ΧΩΡΟΤΕΙ, κατ', ἐν αἰτίᾳ, παρακλιπόμεν.
 vi. 811. Ναυσιμάχῃ. In his verbis, & his, quae
 sequuntur, est quaedam griphi species, quae per
 „ hominum nomina ses significat & negotia nuper
 „ trans-

- Καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χεῖρων πάντως δήπευ Σαλαβυχῆς.
 Πρὸς Δεισομάχην δὲ χεῖρας πολλὰς πρὸς ἑκείνην τὴν Μαραθῶνι,
 Καὶ Στρατοίκην ἡμῶν ἕδεις ἕδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
 815 Ἄλλ' Εὐβέλῃς τὴν Πέρυσιν περὶ βελυτῆς ἐστὶν ἀμείνων,
 Παρθὸς ἐτέρω τὴν Βυλείαν. ἕδ' αὐτὸς τῆτό γε Φήσεις.
 Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τὴν ἀνδρῶν βύχμεθ' εἶναι.
 Οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζβύγη καὶ πεντήκοντα τάλαντα
 Ἐς πόλιν ἔλθοι τὴν δημοσίαν· ἀλλ' ἦν τὰ μέγιστ' ἀφέλη),
 820 Φορμὸν πυρῶν τὴν ἀνδρῶν κλέψασα αὐθημερὸν αὐτ' ἀπέδωκεν.
 Ἄλλ' ἡμεῖς ἂν πολλὺς τέτοιαι
 Ἀποδέξομεν ταῦτα ποιήσας,
 Καὶ πρὸς τέτοιαι γάφριδας ἡμῶν
 ὄντας μᾶλλον, καὶ λαποδύσας,
 825 Καὶ βαμολόχους, κἀνδραποδιτάς.
 Καὶ μὲν δὴπευ καὶ τὰ πατρῶα γε
 Χεῖρας ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
 Ἡμῖν μὲν γὰρ σὺν ἔμῃ καὶ νῦν
 Τάντιν, ὁ κατῶν, οἱ καλαβίσκοι,
 830 Τὸ σκιάδειον.
 Τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσιν τέτοιαι,
 Ἀπόλωλε μὲν πολλοῖς ὁ κατῶν
 Ἐκ τῆς εἰκῆς αὐτῆς λόγῃ.
 Πολλοῖς δ' ἐτέροις ἄπο τῆς ὤμων
 835 Ἐν ταῖς στραπαῖς
 Ἐρρίπῃ τὸ σκιάδειον.

transacta; de quo Indii genere Athenaeus Lib. III. cap. 20. & Lib. X. cap. 22. Sub specie igitur ludentis in his vocibus tangit res civitatis: & hoc quidem loco innuit, Charminum victum fuisse nauumachia ab Astyocho Lacone ad Symam insulam sex triremibus amissis, anno vicessimo belli Peloponnesiaci, hyeme. Vide Thucydidem Lib. VIII. Ex Palmerio." v. 812. Κλεοφῶν χεῖρων πάντως δήπευ Σαλαβυχῆς] Sic & Cleo postponitur huic Salabacchae (utrumque enim dicitur & Salabaccho & Salabaccha) in Equitibus v. 761. ubi ipse Cleo dicit: εἰ μιν περὶ τὸν δήμον τὸν Ἄ-

θηκίον γαζήματα βέλτιος ἀπὸς μετὰ Λυσιστρία καὶ Κόνην καὶ Σαλαβυχῆν. Hoc autem sit, non quia praeclara quaedam foemina fuerit haec Salabaccha (erat enim meretrix); sed ut opprobrium magis exaggeretur: si enim deteriores sunt vili scorto, sane deterrimi sunt. Cleophonis autem mentio fit in Ranis v. 684.

v. 813. Ἀριστομάχη] Haec jam non est foemina, sed ponitur pro ἀριστῶ μάχη, quasi nomen proprium foeminae. Intelligitur autem clarissima illa pugna Marathonia, qua Athenienses numerosissimum exercitum Perfarum a Dario missum profligarunt.

v. 814.

ARISTOPHANIS THESMOPHORIAZUSAE. 1057

- Et Cleophon deterior omnino est Salabaccha:
 Cum Aristomache vero a longo jam tempore, cum illa inquam Marathonia,
 Et Stratonice vestrum nemo audet pugnare.
- 815 Sed Eubulae aliquis ex superioris anni Senatoribus praestat,
 Qui scilicet alteri munus Senatorium cessit. At ne ipse quidem hoc dixerit.
 Sic itaque nos multo meliores viris gloriamur esse.
 Neque foemina, quae ex publico aerario non minus quam quinquaginta ta-
 lenta furata sit,
 Bigis urbem invehitur: sed cum plurimum furripit,
 820 Sportam tritici viro suffurata, eodem die illam reddit.
 Sed nos multos horum
 Ostendemus ista facientes:
 Et ad haec ventri, quam nos,
 Deditos magis, & grassatores,
 825 Et scurras, & plagiarios.
 Quid, quod bona paterna certe
 Multo minus quam nos conservare sciunt.
 Nobis enim salvum adhuc etiam nunc
 Liciatorium, scapus textorius, calathifci,
 830 Umbella.
 Viris autem nostris his
 Perit quidem multis scapus
 Ex aedibus, cum ipsa lancea:
 Multi autem alii ab humeris
 835 In expeditionibus bellicis
 Abjecerunt clypeum.

vf. 814. *Ἐρατοσφῆν*] Hic etiam alluditur ad etymo-
 logiam vocis, quae est a *ερατός* exercitus, & *νικῆ* victo-
 ria: ut sub nomine proprio foeminae intelligatur *vi-*
ctoria, ab exercitu hostili reportata, sive *vidoria*, quam
 exercitus Atheniensium obtinuit.

vf. 815. *Ἄλλ' Ἐὐβούη*] *Ἐὐβούη* tanquam nomen foe-
 minae ponitur pro *εὐβουλία*, qua voce significantur
 „ sana consilia.

vf. 816. *Παραδόντες ἑτέροις τὴν βουλάν*] „ Exagitat τὴν
 „ βουλάν, Senatores anterioris anni, qui ignave sibi
 „ passi sunt eripi dignitatem a quadringentis Viris, &

„ ob consilii & vigoris inopiam magistratu cesserunt,
 „ παραδόντες ἑτέροις τὴν βουλάν. (nam *βουλή* est
 „ τὴ βουλάν ἀρχή. Quod factum est anno belli Peio-
 „ ponneseiaci vicesimo.” *Ex Palmerio.*

Ibid. *Οἶδ' αὐτὸς τὸ γὰρ φῶρος*] Kusterus vertit quae
 esset *φῶρος*, ut vult emendari.

vf. 818. *Φύγε*] Ita Ed. Farrei. Aliae *Ζύγε*.
 Ibid. *Καὶ πυνθύνοντα*] In Vespis vf. 667. *καὶ ἔτοι-*
μὸν διαρπάζουσι καὶ πυνθύνοντα τάλαντα.

vf. 836. *Ἐβήσαν τὸ σκιδεύον*] Intelligit τὴν ἀσπίδα,
 ut dicat multos esse *μειλίχιδας*.

Ε Π Ι Ρ Ρ Η Μ Α

ἐκ σίχων τροχαϊκῶν 15'.

- Πολλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκη μεμφάμεθ' ἂν
 τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφύεσταν.
 Χρὴ γὰρ ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα ληστὴν τῇ πόλει,
 840 Ταξίαρχον, ἢ φραττηγόν, λαμβάνειν πηλιώπια·
 Προεδεῖλαι τ' αὐτῇ δίδουσι Σπυρίοισι καὶ Σκίροις,
 Ἐν τε ταῖς ἄλλοις ἐορταῖς, αἶσιν ἡμεῖς ἡγομεν.
 Ἦν δὲ δευλὸν καὶ ποιηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνῆ,
 Ἦ τείραρχον ποιηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,
 845 Ὑπέραν αὐτῷ καθήσθαι, σκάφιον ἀποκακαριδίω,
 Τῆς τ' ἀνδρείου τεκῆσαι. τῷ γὰρ εἰκός, ὧ πόλις,
 Τίω Ὑπερβόλῃ καθήσθαι μητέρ' ἠμφισμένην
 Λυθὰ καὶ κόμας καθεῖσθαι πλησίον τ' Λαμάχῃ,
 Καὶ δαρείζειν ληῖμαθ'· ἢ ληῖν, καὶ ἦν δαρείσειεν πη,
 850 Καὶ τέκον περὶ τοῖτο, δίδουσι μηδὲν ἀνδράπαν τέκον,
 Ἄμ' ἀφαιρέσθαι βίαν τοῦ ληῖματ', εἰπόντας τοῦτο·
 Ἄξια γὰρ εἰ τέκε τεκῆσαι τοῖτον τέκον.

Μ Ν Η Σ Ι Δ Ο Χ Ο Σ , Γ Τ Ν Η .

- ΜΝ. ἸΜΘ γέννημα παροδοκῶν· ὁ δ' ἔδειπε.
 Τί δὴτ' ἂν εἴη τὰμπυδῶν; ὅσα ἑὸς ὅπας
 855 Οὐ τ' Παλαμίδω ψυχρὸν ἔντ' αἰχμυῖν.
 Τῷ δὴτ' ἂν αὐτὸν πασσαγαγίμω δεξιμαίη;

Ἐγδ-

vf. 841. Σπυρίοισι] „Vetustiores Edit. habent Τυρίοισι· quod cum corruptum viderent Genevenses, in eius locum Σπυρίοισι ex emendatione Biseti nimis audacter in textu Editionis suae reposuerunt. Nam Σπυρίοισι hic olim scriptum fuit; quam vocem nunc primum Comico nostro restitimus, freti auctoritate veterum Grammaticorum, qui loci hujus meminerunt, vel saltem eo respexerunt. Suidas: Σπύρια καὶ Σκίρα, ἐορταὶ γυναϊκῶν. Quis dubitet quin hunc locum Aristophanis ob oculos habuerit? Nam Σπύ-

ρια & Σκίρα conjungit, uti & Comicus noster. He-lychius: Σπύρια, ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ διασκοπῶσι καὶ λοιδόροισι. Photius in Lexico MS. Σπύρια, ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἰδόντι ἀνδρῶν γένεσθαι τῆς Δήμουτ'· ἐλευθεροῦντο δὲ ἐν αὐτῇ πάλαι αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. Locus est egregius, qui unice explicat, quale fuerit Festum Steniorum, de quo nec Meurtius in Graecia Fer. nec alius quisquam recentiorum, quod sciam, ullam mentionem fecit. Ex Notis Kusteri.”
 vl. 845. Καθήσθαι σκάφιον ἀποκακαριδίω] Mnafalces in Epi-

E P I R R H E M A

Versuum trochaïcorum sedecim.

- D**e multis mulieres nos jure expostulare possemus
 Cum viris; de uno vero praecipue, quod est omnium longe maximum.
 Oportebat enim, nostrum si quae peperisset virum bonum civitati,
 840 Ordinum ductorem, vel Imperatorem, affici honore aliquo,
 Primamque sedem illi tribui in festo Steniorum, & Scirorum,
 Et aliis festis, quae nos celebrare solemus.
 Sin autem timidum & malum virum quaedam peperisset foemina,
 Vel Trierarchum malum, vel gubernatorem ignavum;
 845 Posteriores istam federe, capite detonso,
 Illam, quae fortem virum peperisset. Qua enim ratione par est, cives,
 Hyperboli federe matrem indutam
 Albis vestibibus, & comis promissis, prope matrem Lamachi,
 Et foenori dare pecuniam; cui oportebat (etiamsi foenori alicui dedisset,
 850 Et foenus exigeret) dare neminem usuram,
 Sed auferre vi pecuniam, dicentes haec:
 Digna scilicet es foenore, quae talem peperisti foetum.

M N E S I L O C H U S. M U L I E R.

- M**N. Taedio pene enectus sum, expectans (*Euripidem.*) Ille autem nondum (*apparet.*)
 Quid, miror, impedimento esse possit? Fieri sane non potest,
 855 Quin Palamedem frigidum erubescat.
 Qua igitur illum adducere queam fabula?

Ego

Epigrammate apud Athenaeum p 163. Αδ' ἰγὰ ἀ τλάμων ἀριτὰ παρὰ τῆς ΚΑ'ΘΗΜΑΙ Ἠδονῆ, αἰσχίως ΚΕΙ-ΡΑΜΕΝΗ πλουδμεος. Ecco ego misera Virtus juxta hanc sedeo voluptatem, turpissime totis crisiibus.

vf. 846. Τῶ γὰρ ἴασις] Ut in Acharn. vf. 703.

vf. 847. Τὴν Τριεβίαν — μητέρα] Hanc saepe traditam esse a Comicis, noster Comicus testatur in Nubibus vf. 551. ἔτσι δ', ὡς ἀπαζ παρὶδων λαβὴν Τριεβίαν, τῶτον δέλιαν κολετράσ' αἰί, καὶ τὴν μητέρα.

vf. 850. Καὶ τέκνον πρῶτῆσαι] Homerus Batrachom.

vf. 184. Καὶ πρῶσσι με τίνασι.

vf. 853. Ἰλλίς γρηῖνμαι πρῶδουδῶν] Kusterus vult αἰσ legere pro ἰλλίς quia vox αἰσ a Graecis usurpetur de iis, qui diu aliquem expectant; teste Scholiaste Comici ad Ranas vf. 196. ubi ait: εἰ πολλὸν χρόνον περιμηναντίς τις, ἰάβασι λέγειν, ΑΤΟΣ ΓΕΓΟΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩΝ. Multis autem exemplis confirmat hanc emendationem.

vf. 855. Τὸν Παλαμῆδον] Respicit ad πῶρον ἢ τὸ Παλαμῆδες supra vf. 776.

SS 55 55 2

- Ἐγὼ δὲ ἢ κοινῶν Ἑλένῳ μιμήσομαι.
 Πάντως ὑπάρχῃ μοι γνωακεία φιλίη.
 ΓΥΝ. Τί αὖ σι κερκανᾶς; ἢ τί κοινύλλεις ἔχον;
 860 Πικρῶν Ἑλένῳ ὄψῃ τάχ', εἰ μὴ κοσμίας
 Ἐξείς, ἕως ἂν ᾤ Πρωτανεῶν τις Φανῆ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ὡς ΕΛΕΝΗ.

- Μ**Ν. Νείλιε μὲν αἶδε χαλιπάθενοι ῥοαί,
 Ὅς ἀντὶ δίας φακὰδ' Αἰγύπτῳ πέδον
 Λευκῆς νοπίσῃ μελανοσυρμαῖον λεῶν.
 865 ΓΥΝ. Πανεργῶ εἶ, ἢ ᾤ Ἐχάτιω ᾤ Φασφόρον.
 ΜΝ. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατεῖς ῥοῦ ἀνάουμ',
 Σπάρτην πατῆρ δὲ Τιωδάρεως. ΓΥΝ. Σοὶ γ', ὦ ἄλθεγε,
 Πατῆρ ἐκείνός ἐστι; Φρυγῶνδασ μὲν ἐν.
 ΜΝ. Ἐλέτη δ' ἐκλήθην. ΓΥΝ. Αὐθὺς αὖ γίγη γυνὴ,
 870 Πελὶν ᾧ ἑτέρας δῶνα γυναικίστως δίκην.
 ΜΝ. Ψυχῶν δὲ πολλὰ δὲ ἔμ' ἔπι Σχεμανθείαις
 Ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥΝ. Ὀφελος δὲ ἔσ' σῆγε.
 ΜΝ. Κἀγὼ μὲν εἰδάδ' εἶμ' ὄδ' ἄθλι' ἔπι ποσίς
 Οὐμὸς Μενέλα' ἔδέπω παρσέγγε).
 875 Τί ἐν εἴη ζῶ ᾤ κορῶν πονηρία;
 Ἄλλ' ὡσπερ ἀκρόματι τὴν καρδίαν ἐμίμ'.
 Μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, ᾧ ἔπι ἔστις ἐλπίδ'.

vf. 857. Τὴν κοινὴν Ἑλένην] Dicit se imitaturum Helenam, de qua nuper Euripides scripserat Tragoediam; in qua Menelaus Helenam ex Aegypto repetit. (nam ibi eam fuisse detentam ait Euripides, in illa Fabula, ut & Herodotus) Itaque Mnesilochus utitur etiam verbis Euripideis; si forte Euripides tanquam Menelaus veniat & abducat Helenam: ut in sequentibus ostenditur.
 vf. 859. Κερκανῆς] „Metri gratia scribendum est κερκανῆς. Utrumque autem dicitur, & κερκανῆς & κερκανῆς. Etymologus: κερκανῆς (leg. κερκανῆς) ἀπὸ τῆς κερκανῆς, τῆς παρσάσσης, ἵαν δὲ κερκανῆς (leg. κερκανῆς) πλοισισμῶ τῆς ρ. Ex Notis Kusteri.
 Ibid. Κοινύλλεις] Suidas: κοινύλλεις· περιπέλας ἢ κα-

κοινοῦς. deinde citat hunc locum. Mallem tamen scriptum esse κοινύλλεις. Sophocles in Trachinilis vf. 1119. aut 1137. Οἶδ' ἐν ἑσπέρῳ ὡς σὺ κοινύλλεις πέλας. ubi Scholia: σοφῆς καὶ κοινύλλεις τῶ ῥόθῳ.
 vf. 860. Πικρῶν Ἑλένῳ ὄψῃ τάχα] In Avibus vf. 1468. πικρῶν τάχα ὄψῃ σφιφοδικοπαταρζιαν.
 vf. 862. Νείλιε μὲν αἶδε] „Est initium Helenae Euripidis. ut Kusterus notavit.
 vf. 864. Λευκῆς νοπίσῃ] „Versus hic apud Euripidem in dicta fabula sic continuatur: Λευκῆς τῆς οἴους χιῶ, ἢ ὕψῃ τῆς οἴους. Idem.
 Ibid. Μελανοσυρμαῖον] „Comice composita vox. Ita vocat Aegyptios, quia saepe Syrtaca utebantur. ut statim

Ego novi. Novam Helenam imitabor.

Omnino enim mihi est muliebris vestitus.

MUL. Quid rursus machinaris? aut quid circumspectas?

860 Acerbam Helenam videbis mox, nisi modeste

Te geras, donec Prytanum aliquis venerit.

MNESILOCHUS, ut HELENA.

MN. Nili haec sunt pulchris Nymphis decora fluenta,

Qui pro coelesti pluvia Aegypti solum

Candidae irrigat, (ejusque) nigra sirmaca utentem populum.

865 MUL. Omnium machinarum peritus es, per Hecaten Luciferam:

MN. Mihi vero terra patria est haud sane ignobilis,

Sparta: pater autem Tyndareus. MUL. Tibine, perniciēs,

Iste est pater? Imo vero Phrynondas.

MN. Helena autem vocor. MUL. An rursus fis foemina, (foeminam simulas,)

870 Antequam prioris fraudis, qua foeminam mentitus es, dederis poenas?

MN. Viri autem multi propter me ad Scamandria

Fluenta occubuerunt. MUL. Utinam tu quoque.

MN. Et ego quidem hic sum: at miser maritus

Meus Menelaus nondum advenit.

875 Quid igitur adhuc vivo corvorum ignaviâ?

Sed aliquid blanditur quasi cordi meo.

Ne frustreris, ô Jupiter, appropinquantem spem meam.

statuer Herodotus in Euterpe." locum indicavit Kusterus. Eo respicit etiam in Pace vs. 1253. πάλιν βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐστὶ γὰρ ἐπιπέδου συρματὶ με-

vs. 865. Νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον] Hecatem ποσειδῶνα vocat & Euripides in Helena vs. 575. ἢ ποσειδῶν Ἑκάτην πλοῦσι φάσματ' ἐμῶν] O Hecate lucifera, spectra nobis offer laeta. Vide ad Lysistratam vs. 444.

vs. 866. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρίς] In Helena Eur. vs. 16. Ἥμῶν δὲ γῆ μὲν πατρίς ἐκ ἀνομήτου Σπάρτην πατὴρ δὲ Τυνδάρεος.

vs. 869. Ἐλένη δ' ἐκλήθην] Hel. Eur. vs. 22.

vs. 871. Φυχὰὶ δὲ πολλάς] Est versus 52. Eur. Ho-

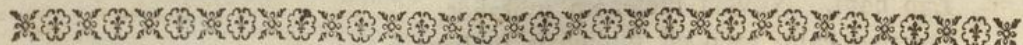
lun. Huius similis est locus ejusdem Fabulae vs. 613 & 616. Πάντες τ' Ἀγαθὸν δὲ ἐμ' ἐστὶ Σκαμανδρίους Ἀν- τῶσιν. Ἥμαρ μηχαναῖς ἐθίσταται. Kusterus.

vs. 873. Κατὰ μὲν] Eur. Hel. vs. 49. Κατὰ μὲν ἰγυθῶν ἐμῶν. ἢ δ' ἄθλιον πλοῦσι Σπάρτην ἀφροῦσι, τὰς ἰμαδῶν ἀσπυγῶν Σπῆρ.

vs. 875. Τί ἐν ἐστὶ ζῶν] Eur. Hel. vs. 56. & vs. 300. τί δὲ ἐστὶ ζῶν;

vs. 876. Δικαλλεῖ] Comicus in Equit. vs. 211. τὰ μὲν γὰρ ἀνείλεται με.

vs. 877. Μὴ φέσσω] Versus hujus meminit Scholiastes Euripidis ad Hecubam vs. 225. sed ibi pro ἐλπί- δος legitur ἰμῆρας.

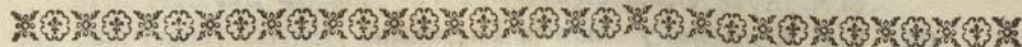
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ ὡς ΕΛΕΝΗ, ΓΥΝΗ.

- ΕΥΡ. Τίς τῶνδ' ἐρυμῶν δαμάτων ἔχει κράτῳ;
 Ὅς τις ξένος δέξαιτο ποντίῳ σάλαφ
 880 Κάμωντας δὲ χειμῶνι καὶ ναυαγίαις.
 ΜΝ. Πρωτίως τὰδ' ἐπὶ μέλαθρα. ΕΥΡ. Ποίω Πρωτίως;
 ΓΥΝ. ὦ τεισκακόδαιμον, ψυδὲ) νῆ τὸ θεῶ.
 Ἐπεὶ τέθηκε Πρωτίως ἔτι δέκα.
 ΕΥΡ. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλευσαι σιάφ;
 885 ΜΝ. Αἴγυπτον. ΕΥΡ. ὦ δύστην, οἱ πεπλόχευται.
 ΓΥΝ. Παιθὲ τί τῶ κακῶς ἀπολυμνίῳ,
 Ληρῶνι λῆρον; Θεσμοφόρειον τυτοί.
 ΕΥΡ. Αὐτὸς δὲ Πρωτὸς ἐνδον ἔστ', ἢ ἔξωπι;
 ΓΥΝ. Οὐκ ἔστ' ὅπως ἔ νωπιᾶς ἔτ', ὦ ξένη,
 890 Ὅς τις ἀκίσεαι ὅτι τέθηκε Πρωτίως,
 Ἐπιτ' ἐρωτᾶς, ἐνδον ἔστ', ἢ ἔξωπι.
 ΕΥΡ. Αἰῶ, τέθηκεν. πῶ δ' ἐτυμβήθη τάφω;
 ΜΝ. Τὸδ' ἐστὶν αὐτῷ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
 ΓΥΝ. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, καὶ ζολεῖ γέ τοι,
 895 Ὅς τις γε πολμᾶς σῆμα τ' βωμὸν καλεῖν.
 ΕΥΡ. Τί δὲ σὺ θάσεις τὰςδε τυμβήρεις ἔδρας,
 Φάρφ καλυπτός, ὦ ξένη; ΜΝ Βιάζομαι
 Γάμοισι Πρωτίως παιδί συμμίζου λέχῳ.
 ΓΥΝ. Τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾶς αὐτὸ ξένον;
 900 Οὐτῳ πανηγρῶν δεῦρ' ἀνήλθει, ὦ ξένη,
 Ὡς τὰς γυναῖκας ὅπι κλοπῆ ἔ χρεῦσα.
 ΜΝ. Βιάζε τῶμὸν σῶμα βάλλουσα λόγῳ.
 ΕΥΡ. Ξένη, τίς ἢ γεαῦς ἢ κακοῦροῦσά σε;

ΜΝ.

vf. 878. Τίς τῶνδ' ἐρυμῶν] ,, Eurip. Helena. vf. 68.
 „ Kufferus.”
 vf. 881. Πρωτίως τὰδ' ἐπὶ μέλαθρα] Apud Eurip. in
 Helena vf. 466. cum Menelaus quaevisidit: τίς δ' ἢ
 δὲ χώρα; τῶ δὲ βασιλείῳ δόμοι; respondetur: Πρωτίως
 τὰδ' οἰκί δόμου. Αἴγυπτι δὲ γῆ.
 vf. 883. Πρωτίως] Mutat nomen Protei Aegyptii in
 Proteam Atheniensem, qui fuit dux bellicus: mentio
 ejus apud Thucydidem Lib. I. & II. Erat autem &
 Proteus Aegyptius mortuus. Eurip. Hel. vf. 61.
 vf. 885. Αἴγυπτον. Εὐρ. ὦ —] ,, Eur. Helen. vf. 468.

„ Αἴγυπτι; καὶ δύστην, εἰ πῖπλαι ἄρα. Kufferus.
 vi. 396. Παιθὲ τί τῶ] ,, Verius hic uno pede brevior
 ,, est, quem Scaliger in Excerptis recte, ut puto, sic
 ,, supplet: Παιθὲ τί τῶ κακῶς ἀπολυμνίῳ. Idem.”
 vf. 891. Ἐνδον ἔστ', ἢ ἔξωπι;] Euripides in Suppli-
 cibus vf. 1028. Ζητῶν τ' ἐμὸν παιδ', ἢ δέμου ἐξώπι; Βί-
 σκε — Et quarens meam filiam, quae extra domum egres-
 sa est. In Medea vf. 624. Χρηίζων δαμάτων ἐξώπι;.
 tardans extra domum: ubi videri possunt Scholia, uti &
 Kufferus indicavit. & alibi apud Eur. occurrit vox
 ἐξώπι;, uti & προπίσι;, & προπαίσι;. In Helena au-
 tem

EURIPIDES ut MENELAUS. MNESILOCHUS ut HELENA. MULIER.

- E**UR. Quis harum munitarum aedium est dominus?
 Qui hospites excipiat in mari fluctibus agitato
 880 Passos tempestatem & naufragium.
 MN. Protei haec est domus. EUR. Cujus Protei?
 MUL. O infelicissime, mentitur, per Deas: (Cererem & Proserpinam.)
 Nam mortuus est Proteas annis abhinc decem.
 EUR. Ad quam vero terram appulsa est navis nostra?
 885 MN. Aegyptum. EUR. O me miserum, qto tempestate delati sumus!
 MUL. Credis ne huic male perituro, (scelertissimo,) Nuganti nugas? Thesmophorium hoc est.
 EUR. Ipse vero Proteus, estne domi, an foris?
 MUL. Certe nausea laboras adhuc, hospes,
 890 Qui, cum audiveris mortuum esse Proteam,
 Tamen rogas sit ne domi, an foris?
 EUR. Heu, heu, mortuus est. Ubi vero conditus est sepulcro?
 MN. Hoc est ipsius sepulcrum, in quo sedemus.
 MUL. Male pereas, & peribis utique,
 895 Qui audes sepulcrum vocare aram.
 EUR. Quid vero sedes in hac sepulcrali sede,
 Pallio tecta, hospes? MN. Cogor invita
 Nuptiis cum Protei filio inire lecti societatem.
 MUL. Quid, infelix, decipis peregrinum hunc?
 900 Hic fraudum artifex huc adscendit, hospes,
 Ad mulieres, furandi auri gratia.
 MN. Latra, corpus meum incessens maledictis.
 EUR. Heus, peregrina! quanam est haec anus, maledicens tibi?

MN.

rom, ubi Menelaus de Proteo quaerit, aliter Euripides vs. 472. *ἴσ' ἐν ἱεναῖς, ἔντιν' ἐνομήζας, ἀναξ;* ubi respondetur, *ἐκ ἰδου.*

vs. 893. *Τὸδ' ἴσιν αὐτὸ σῆμα, ἴδ' ἢ καθήματα* Eur. Hel. vs. 473. *τὸδ' ἴσιν αὐτὸ μῆμα. & vi. 64. Πρατῖται μῆμα προσπῆνυ τὸδ' ἰσῆτι, ἢ ἀδύτι σῆμα δικασῶν λέγει.*

vs. 895. *Ὅστις γὰρ πομπὴν σῆμα τὴν βεβαίην καλῶν* Euripides in Iphigenia Aulidis vs. 1445. *βωμὸς θεῶν μὲν μῆμα, ἣν δὲ δὸς λέγει.* Est autem idem *μῆμα* & *σῆμα*, ut patet vel & Nota antec. & textu.

vs. 898. *Τάμους Πρωτίας παῖδι συμμίζαι λέγει.* In He-

lena Eur. vs. 62. Helena dicit: *παῖς ὁ τὸ καθήματα σῆμα γαμῶν μὲ.* Erat autem Filius ille Protei Theoclymenus, ut ex illa constat, vs. 9.

vs. 902. *Ταῦν σῆμα* Id est, *Με.* Euripides in Alcestide vs. 636. *καὶ τὸδ' αὖ ἐρῶς τὴν σωματὸν πατὴρ.* Loquitur ibi Admetus de se ipso ad Patrem. Vide ibi Notam Barnesii.

Ibid. *Βέλλασα λέγει.* Sic *βέλλαν κακῶν.* In Ajace Sophoclis vs. 1253. aut 1264. *Ἄλλ' αἰὲν ἡμῶν ἢ κακῶν βέλλαντι πῦ.* *Ἡ δὲ δὸς καθήματα.* Sed semper in nos vel faculamini convitia, vel insidiosè nos pungetis.

- MN. Αὐτὴ Θεοῦ Πρωτίας. ΓΥΝ. Μὰ τὸ θεῶ.
 905 Εἰμὶ Κεῖπύλα γ' Ἀνθήες Γαργηπίθεν.
 Σὺ δ' εἶ πανῶργ. MN. Ὅποσα τοὶ βύβλι, λέγα.
 Οὐ γὰρ γαμῶμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτέ,
 Προδέσα Μενέλαον τ' ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πύσιν.
 ΕΥΡ. Γύια, τί εἶπας; πρέπον ἀταυγαῖς κόρας.
 910 MN. Αἰχμωμῆ σε τοὶς γνάθῃς ἰβριμένη.
 ΕΥΡ. Τετὶ τί ἐστίν; ἀφασία πῆς τοὶ μ' ἔχῃ.
 ὦ θεοί, πῆν ἔβην εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναξ;
 MN. Σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σε καμ' ἔχῃ λόγ. ΕΥΡ.
 Ελληνίς εἶ πῆς, ἢ πηλοία γυνή;
 915 MN. Ἑλληνίς ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 ΕΥΡ. Ἑλήνη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιτ' ἴδον, γύναξ.
 MN. Ἐγὼ δὲ Μενελάω γέ σ', ἐδ' ἔγω τί φῶ.
 ΕΥΡ. Ἐγὼ δὲ ἀρ' ὀρθῶς ἀνδρα δυστυχέστατον.
 MN. ὦ χροῖε ἐλθὼν σῆς δάμαρτ' εἰς χέρας.
 920 Λάβε με, λάβε με.
 Περβαλλε δὲ χέρας.
 Φέρε σε κύκω. ἀπαγέ μ', ἀπαγ', ἀπαγέ με,
 Λαβὼν ταχ' πᾶν. ΓΥΝ. Κλαύσει' ἄρα, νῆ τὸ θεῶ,
 Ὅς πῆς σ' ἀπόξῃ, τυπτόμεν τῆ λαμπάδι.
 925 ΕΥΡ. Σὺ τ' ἐμὲ γυναικᾶ καλύεις ἐμὲ
 Τίω Τιωδάρειον παῖδ' ὅπῃ Σπαρτίω ἄγειν;
 ΓΥΝ. Οἴμ', ὡς πανῶργ καὶ τὸς εἰνά' μοι δοκεῖς,
 Καὶ τῶδε πῆς ξύμβολ. Ὅτι ἐτός κάλω
 Ἠγυπιάζεις. ἀλλ' ὅδε μὲ δάσῃ δίκην.
 930 Προσέχε' γὰρ ὁ Πρύτανις, χ' ὦ τοξότις.
 ΕΥΡ. Τετὶ πονηρὸν ἀλλ' ὑπαποκμητέον.
 MN. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί φῶ; ΕΥΡ. Μέν' ἦσυχ.

Ὁ

vf. 904. Αὐτὴ Θεοῦ Πρωτίας] Protei Filiam Theopoein memorat & Eurip. Hel. vf. 13.
 *vf. 905. Ἀνθήες] Editio Farrei ἀντι θεῶ. non nimis ineptie; respectu vocis Θεοῦ. quae est a θεός, ut dicitur: non sum dea, nec a θεός est mihi nomen. Sic in Acharn. vf. 36. cum Amphiteus dixisset se esse Ἀμπεῖον: alter inquit: ἐκ ἀθηραίων; sed magis placet Ἀνθήες. Γαργηπίθεν autem a Pago Attico, unde & Epicurus Gargettius.
 vf. 907. Οὐ γὰρ γαμῶμαι σὺ ποτ'.] Euripides in Phoenissis vf. 1667. Ἡ γὰρ γαμῶμαι ζῶσα παῖδι σὺ ποτ'; Ἀντιόα ἡγεμένη πύσιν σὺ ποτ';
 vf. 908. Προδέσα] Eur. Hel. vf. 54. καὶ δοκῶ προδέσα ἡμῶν πύσιν σὺ ποτ';
 Ibid. Μυδάειν] „Et Atticismo & metro magis conveniens est Μυδάειν. Kufferus.”
 vf. 911. Ἐρασίη τις τοὶ μ' ἔχει] Apud Euripidem, ubi

Megara praeter spem videt matrem Herculem, inquit ad Amphiryonem in Hercule Furciv. vf. 515. Ἐὰν εἴπω σοι, λέισσά τὰ μὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ; ubi alter: Οὐκ οἶδα, θυγατὴρ ἄρα σία δὲ καμ' ἔχει. Eja, Senex, videone mea charissima? aut quid dicam? alter: Nescio Filia; ἦ πορ' ἐνὶ μοι quoque tenes. In Helena etiam vf. 556. ubi Menelaus ex inopinato videt & agnoscit conjugem, utitur voce ἀρασία, cum inquit: ὡς θεῖμας δειξάσα σὺν ἐκπλήξῃ ἡμῶν, ἀρασίαν τε προστιθείς. Nam corpus ostendens tuum, admirationem nobis & stuporem affert.

vf. 913. Σὺ δ' εἶ τίς;] Eurip. Helen. vf. 563. & seqq. Kufferus.
 vf. 915. & seqq. Ἑλληνίς, ἐλάξ] „Eur. Hel. vf. 368. ubi & quatuor sequentes versus extant integri. Ex Notis Kufferi.
 vf. 916. Ἑλήνη σ' ὁμοίαν] Ridicule senem veste muliebri

- MN. Haec est Theonoë, Protei filia. MUL. Non, per Deas:
 905 Sum (enim) Critylla, Antithei filia, domo Gargettia.
 Tu vero es versutus & improbus. MN. Quaecunque vis, dic.
 Nunquam enim nubam fratri tuo,
 Deferens Menelaum meum ad Trojam maritum.
 EUR. Mulier, quid dixisti? Verte (*huc*) adversam aciem oculorum tuorum.
 910 MN. Erubescio te (*intueri*,) ob malas (*genas*) turpiter rufas.
 EUR. Hoc quid est? Stupor vocem mihi intercludit.
 O Dii, quam faciem video? quanam es mulier?
 MN. At tu quis es? Eadem enim te & me (*admirationis*) tenet ratio.
 EUR. Es ne Graeca, an vero indigena mulier?
 915 MN. Graeca: sed & tuum cupio discere (*genus*,)
 EUR. Helenae te similem maxime video, mulier.
 MN. Ego vero te Menelao: nec scio, quid dicam.
 EUR. Recte nimirum agnoscis virum miserimum.
 MN. O sero tandem veniens tuae conjugis in manus, (*amplexus*:)
 920 Accipe me, accipe me, marite:
 Circumda (*collo meo*) brachia:
 Fac te osculer: abduc me, abduc me,
 Et accipe me quam citissime. MUL. Plorabit utique, per Deas,
 Quicumque te abduxerit, percussus hac face.
 925 EUR. Tu uxorem meam prohibebis me,
 Tyndarei filiam, Spartam abducere?
 MUL. Hei mihi, quam versutus & tu mihi esse videris,
 Et hujus particeps consiliorum. Haud temere dudum
 De Aegypto nescio quid muginatae estis. Sed hic quidem dabit poenas.
 930 Accedit enim Prytanis, & Sagittarius, (i. e. *minister publicus*, vel *lictor*.)
 EUR. Hoc est valde incommodum: quare clam discedendum est.
 MN. Ego autem infelix quid facturus sum? EUR. Mane quietus.

Non

liehri indutum, similem putat Focminae omnium formosissimae.

vf. 917. 'Εγώ δὲ Μενέλαος] Sic versum hunc ex Euripide emendavi, qui in prioribus Editt. pessime sic legitur: 'Εγώ δὲ Μενέλαος ἴσως' ἐκ τῶν ἀδελφῶν. Extat autem apud Eurip. Helen. vf. 570. Kusterus." Ceterum ad illud ἀδελφῶν, quod in aliis est Editt. annotavit Bourdinus vocem ἀδελφῶν forte quia ita legendum putaret. Quod si ergo versus ille ita scribatur: 'Εγώ δὲ Μενέλαος σ', ἴσως γ' ἐκ τῶν ἀδελφῶν, sensus est non ineptus talis: Ego vero te Menelao (similem video) quantum ex superciliis tuis conjicio: sive, quod ad supercilia attinet. Non autem semper retinet Comicus omnia Euripidis verba.

vf. 919. Ὁ χεῖρας ἰδὼν] Extat integer in Helena Eur. ut dixi. In Electra autem ejusdem vf. 1156. πῶ-

σιν χεῖρας ἰδόμενον εἰς οἶκον. In Phoenissis vf. 369. πάλαι δακρυς δ' ἀποκόμην χεῖρας ἰδὼν μιλᾷδρα.

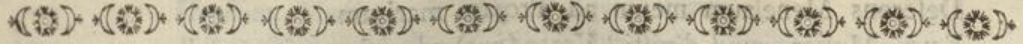
Ibid. 'Ες χεῖρας] Ita Editio Farrei, ut etiam est in Euripide; at aliae Editt. ut Kusterus monet, ἐς χεῖρας, male. Ceterum ἐς χεῖρας ἰδὼν hoc sensu Comicus dixit etiam Pace vf. 317. ἢν ἄρα εἰς χεῖρας ἰδὼν τὰς ἑμάς. ubi vide Notam.

vf. 929. Ἡ ἀπὸ πηλίου] Αἰγυπτίαν hic est vox anceps. Tam enim significare potest, de Aegypto quaedam garrere, vel loqui; quam Aegyptiorum versutiam & fraudulentos mores imitari. Eo enim nomine gens illa olim male audiebatur. Unde Proverbium. Δεινοὶ πλίκων τὰς μηχανὰς Αἰγυπτίων. Kusterus." Vide ad Nubes vf. 1128.

vf. 931. Ἐπαρομηνίαν] In Avibus vf. 1012. ἔπο κί-πυ τὴν ἰδὼν.

T t t t

Οὐ γὰρ ἀεθλίωσ' ἔδραπον', ἦν ἄρ' ἐμπνέω,
 Ἦν μὴ ἀεθλίωσ' αἰ μείλαρ με μηχανάω.
 935 ΓΥΝ. Αὐτὴ γὰρ ἢ μείλιθ' ἔδεν ἴσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ΠΡ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πανῶργ', ὃν ἔλεγεν ἡμῖν Κλειοδέης.
 Οὗτ', π' κύπλις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,

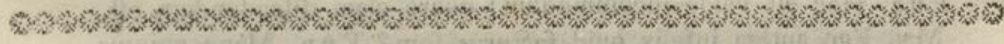
ᾧ τοξότ', εἰ τῆ σακιδί, καίπειτ' εἰθαδὶ
 Σπήσας Φύλαττι, ἔ' ἀεθλίωσ' μηδὲνα
 940 Ἐα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τ' μάστιγ' ἔχον
 Παῖ, ἦν ἀεθλίωσ' πῖς. ΓΥΝ. Νῆ Δι', ὡς νῦν δῆτ' ἀηθ
 Ὀλίγον μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱπορράφ'.

ΜΝ. ᾧ Πρύτανι, πρὸς τ' δαξίαις (ἦν ἄρ' Φιλίαις
 Κοίλιω ἀεθλίωσ', δαξίωσ' ἦν πῖς διδῶ)

945 Χάρισσαι βραχ' π' μοι καίτ' ἀποθανεμῶ.
 ΠΡ. Τί σοι χείρισμα; ΜΝ. Γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 Κέλθει πρὸς τῆ σακιδί δειν' τ' τοξότιω,
 Ἴνα μὴ κροκατοῖς ἔ' μίτρεσι γέρωσ' ἀηθ
 Γέλωτα παρήχω τοῖς κόραξιν ἐπιῶν.

950 ΠΡ. Ἐχόντα ταῦτ' ἔδοξεν τῆ Βελῆ σε δειν,
 Ἴνα τοῖς παρῶσι δῆλ' ἦς πανῶργ' ᾶν.

ΜΝ. Ἴα πτωπαιᾶξ' ὦ κροκάτ', οἱ εἰργασα.
 Κῆρ' ἐστὶν ἔτ' ἐλπίς ἕδαμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

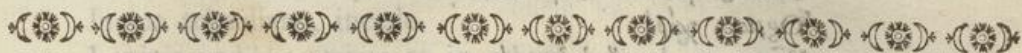
955 ΧΟΡ. Ἄγε νῦν ἡμεῖς πάσαιμεν, ἄρ' ἔμ' εἰθαδὶ
 Ταῖς γυναιξίν,
 Ὅταν Ὀσση σιμὰ θεῶν ἰεραῖς ὤραις ἀνέχο-
 μεν, ἄρ' ἔ'

Παύ-

vf. 934. Ἦν μὴ ἀεθλίωσ'] „ Cum Scaligero referibo
 „ ἀεθλίωσ' metri gratia. Nam syllaba prima in μείλαρ
 „ longa est: quam oporteret esse brevem, si Aristophanes
 „ scripsisset ἀεθλίωσσι. Kusterus.”
 „ vf. 935. Αὐτὴ γὰρ ἢ μείλιθ' ἔδεν ἴσπασεν] Proverbium

ad quod alludit in Vespiis vf. 175. ubi vide Notam.
 „ vf. 941. & seq. Νῆ Δι' ὡς νῦν δῆτ' &c.] Ἴα προφιδος (cu-
 „ stodi cum) vau modo quidam velorum sartor eum mibi
 „ pene eripuerat. Nempe Euripides, qui se dicebat navi
 „ aduectum supra vf. 904. & 898. Propterea citiam di-
 „ cit

Non enim te prodam unquam, quoad vixero;
 Nisi destituant innumerae me machinae, (*fraudes.*)
 935 MUL. Hic quidem funiculus nihil attraxit.

PRYTANIS, MNESILOCHUS.

PR. Hiccine est improbus ille, quem dixit nobis Clisthenes?
 Heus tu, quid te occultas? Alliga illum, postquam introduxisti,
 Licetor, tabulae: & deinde hic
 Locatum custodi, & accedere neminem
 940 Sine ad eum: sed flagellum tenens
 Feri, si accesserit aliquis. MUL. Per Jovem, modo vir
 Quam pene hunc mihi eripuit, tutor ille frandum.
 MN. O Prytani, per dextram (*rogo te,*) quam soles
 Cavam porrigere, argentum si quis dederit;
 945 Gratificare mihi exiguum quid, quamvis morituro.
 PR. Quid vis tibi gratificer? MN. Vestibus nudatum me
 Jube ut tabulae alliget licetor;
 Ne crocotis & mitris (*indutus*) senex vir
 Risum praebeam corvis, dum eos pascor.
 950 PR. Atqui habentem haec, (*bisce indutum*) visum est senatai te ligari,
 Ut iis, qui adsunt, manifestae fiant fraudes tuae.
 MN. Jappapaiax! ô crocota, quid fecisti?
 Non est mihi amplius spes ulla salutis.

C H O R O I S.

955 C H. Agite nunc, tripudiemus, sicut mos hic est
 Mulieribus.
 Quando Orgia veneranda Dearum festis temporibus celebra-
 mus, quae &

Pau-

ci: eum *ιστορῶν* per contemnam; quasi ipse sibi fecerit vela, quibus navigaverit; aliud. *αἴρ* autem ad vocem *παρὰ τὴν ἀρῶν* quia per fraudem volebat abducere. *vl. 942. [Οὐκ ἔσθ']* Mattem *ἀλῆ*. Vide ad Vespas. *vl. 325.*
vl. 948. [Ἦν αὖ ἀποκαταρῆς] Kusterus vertit quasi edice *Ἦν αὖ ἀποκαταρῆς*. & ita legit.
vl. 954. [Ἦν αὖ ἀποκαταρῆς] Ita recte Editio Farrei & Bifertus: & ita etiam emendavit Kusterus, cum in aliis, Edit. quas ipse vidit, legeretur *παρὰ τὴν ἀρῶν*.
 T t t t a

- Πάσιον σέεται ἢ νηστία,
 Πολλάκις αὐταῖν ἐκ τ' ἀρῶν
 960 Ἐς τὰς ὄρας ξυθιχόμεθα
 Τοιαῦτα μέλλει θάμ' εἶναι.
 Ὄρμα, χάρη
 Κῦφα ποσίν, ἀγ' ἐς κύκλον,
 Χερὶ σὶναπτε χεῖρα, ρυθμὸν χρείας
 965 Ὑπαγε πᾶσα βυίη καρπαλίμων ποδῶν.
 Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῆ
 Κυκλῶσαι ὄμμα ζῆν χρεῖ κατὰ τασιν.
 Ἄμα δὲ ἢ
 Γένθ' Ὀλυμπίων θεῶν
 970 Μέλπε ἢ γέσαιρε Φωνῆ πᾶσα χρομαλεῖ τρέπα.
 Εἰ δὲ πρ
 Προσδοκᾷ κακῶς ἐραῖν
 Ἐν ἱερῷ γυναικῆ μ' ἴδσαν ἄνδρας,
 Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 975 Ἀλλὰ ζῆν,
 Ὄσαρ' ἔργον αὐτὸν κενόν,
 Πρῶτον θύκυκλε χρείας θύφῃ σῆσασ βάσι.
 Πρόβαινε ποσίν, τ' θύλῶρα
 Μίλπυσαι, ἢ τὸ τοξοφόρον
 980 Ἀρτεμιν ἄνκοσαν ἀγνίω.
 Χαῖρ', ὦ Ἐχέεργε, ὄπαζε δὲ νίκην.
 Ἦσαν τε τ' Γελείαν
 Μέλψωμεν, ὄσαρ' εἰκός,
 Ἦ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
 985 Πάϊζε τε, ἢ κληῖδας γάμψ φυλάτῃ.
 Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι,
 Καὶ Πᾶνα, ἢ Νέμφας Φίλας,
 Ἐπιγλάσασι παρθύμως
 Ταῖς ἡμετέραις χαρέντα χρείας.
 990 Ἐξαιρε δὴ παρθύμως
 Διπλῆν χερῶν χρείας.

v. 958. Πάσιον σέεται καὶ νηστία] Non ex religione
 quadam jejunio celebrat Thesmophoria; sed quia non
 habet, quod comedat. Vide ad Plutum v. 602. Mu-
 lieres autem vi religionis jejunabant. Vide infra v.
 993. & supra ad v. 86. Similiter in Avibus v. 1518.
 ac Diis fame laborantibus: ἀλλ' ὡσπερὶ Θεσμοφορίας νη-

σείομεν ἀνευ θεῶν.
 v. 961. Μίλλειν] Editio Farrei μέλλειν· quam lectio-
 nem expressit Kusterus in versione, ut ipse monet.
 v. 978. Εὐλίφην] Euphrosyne, Euripides in Alceste v. 571.
 ἢ ἑὸν ἄρας Ἀπόλλων. Supra vero in hac Fabula v. 322.
 ἢ χρομαλεῖας dicitur Apollo. Ex Notis Kuster. Sed ἢ
 2070

- Pauson jejunio colit,
 Saepe cum illis Deos precibus rogans,
 960 Ut post festum praesens, secuturis etiam temporibus festis
 Talia curae sint frequenter sibi.
 Incipe tripudiare, incede
 Leviter pedibus, move te in orbem,
 Manui conjunge manum, secundum rythmum choreae
 965 Incedat quaelibet: ingrediere velocibus pedibus.
 Circumspicere quoque, omnem in partem
 Circumferendo oculos, oportet choreae orbem.
 Simul &
 Genus coelestium Deorum
 970 Cane, & celebra voce quaelibet, choreas cum omni laetitia agitanter.
 Si quis vero
 Sperat maledicturam
 In templo me, quae sum foemina, viris,
 Non recte sentit.
 975 Sed oportet,
 Velut rem rursus novam,
 Primum orbicularis choreae concinnum constituere gressum.
 Procede pedibus, pulchra lyra utentem (*Apollinem*)
 Canens, & arcigeram
 980 Dianam, reginam castam.
 Salve, ô longe jaculans (*Apollo*,) praebequae (*nobis*) victoriam.
 Junonemque nuptiarum Praesidem
 Carmine celebremus, ut par est;
 Quae omnibus choris ludentibus
 985 Interest, & claves nuptiarum servat.
 Mercuriumque Pastorem precor,
 Et Pana, & Nymphas dilectas,
 Ut arrideant (*nobis*) benigne,
 Nostros gaudentes choreis.
 990 Extolle promte
 Diplam, gratiam choreae.

Pul-

Κυρος Νέμεσις in Ranis vs. 229. ab εὐλυρῶ.

vs. 982. Ἦσαν τε τὴν Τελσίαν] Julius Pollux Lib. III. Sect. 38. Ἦσαν Τελσία, ἢ Ζυγία, ubi vide Commentatores.

vs. 986. Ἐγὼ δὲ τὸ Νόμιον] Homerus Hymno in Merc.

vs. 987. Καὶ Πάνα] Pan etiam Νέμιον, utpote Mer-

curii Filius, Homerus Hymno XVIII.

vs. 989. Χαρίντα] Editio Farrei Χαρίντας, atque ita legunt Biferus & Kufterus.

vs. 991. Διπλὴν χροὴν χορῶν] Ita scripsi ex Editione Farrei. Erit autem ἑκατέρη χορῶν, idem quod ἀνδύων χορῶν. In Troadibus Eurip. vs. 326. Bourdinus legebat διπλῶν
 Τt tt tt 3.

Πάισωιδν, ὦ γυναικες, οἱ-
 ἀφ' ἑμῶν· τρεβιάιδν δὲ πάντως.
 'ΑΜ' εἴ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάτρεφ' ὑρύθμῳ ποδῖ,
 995 Τόρθε παῖσαν ὠδῖν,
 'Ηγῶ δὲ γ' ὠδ' αὐτὸς
 Σὺ, κισσοφόρε Βάκχαια δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κάμοις
 Σὲ φιλοχόροισι μέλψω
 Εὔιον, ὦ Δίονυσε,
 1000 Βρόμιε, ἢ Σαμέλας παῖ,
 Χοροῖς περὶ μῦθον, κατ' ὄρεα, Νυμφᾶν
 'Ερατοῖς οἱ ὕμνοις,
 Εὔιον, θῆιον, θῆοι ἀναχορβίαν.
 'Αμφὶ δὲ σοὶ κλυπείται
 1005 Κιθαράν τε ἠχῶ,
 Μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, ἢ ἰάπων
 Πετρώδεις βρέμονται·
 Κύκλω δὲ πᾶσι σὲ κισός
 Εὐπέταλ τε ἔλικι θάμψ.

Τ Ο Ξ Ο Τ Η Σ , Μ Ν Η Σ Ι Δ Ο Χ Ο Σ .

1010 **Τ**ΟΞ. Ἐνταῦθα νῦν οἰμάζω πρὸς τὴν αἰτείαν.
 ΜΝ. Ὡς τοξόθ', ἱκετῶν σε. ΤΟΞ. Μὴ μ' ἱκετῶσιν σύ.
 ΜΝ. Χάλασον τ' ἦλον. ΤΟΞ. Ἀλλὰ ταῦτα θράξ ἐγὼ.
 ΜΝ. Οἴμοι κισσοδάμων, μᾶλλον ὄπτιμῶσιν αἰγῶ.
 ΤΟΞ. Ἐὐ μᾶλλον βελῆς. ΜΝ. Ἀτίταται, τατίταται
 1015 Κακῶς σπόλιο. ΤΟΞ. Σίγα κισσοδάμων γέρον.
 Περ' ἐγὼ ξενίγχι πορμὸς ἵνα πύλαξῃ σε.
 ΜΝ. Ταυτὶ τὰ βέλπτ' σπολέλαιν' Εὐεπίδα.
 'Εα, θεοὶ, Ζεῦ Σάπερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
 'Ανῆς ἔοικεν ἢ πρῶδῶσιν, ἀλλά μοι

διπλαῖν χερσίν· sed istud insolens mihi videtur, pro αἰ-
 ποτέραις ταῖς χερσίν. In Editione Kusteri, & credo in
 aliis etiam legitur: διπλαῖν χερσίν χερσίας. quod cum
 corruptum videret Bifentis, non inepte emendabat: δι-
 πλαῖν χερσίν χερσίας. Sed quia haec tantum conjectura est,
 nolui eam praeferre lectioni expressae, satis tolera-
 bili.

vl. 1010. Ἐνταῦθα νῦν] Haec dicit Licetor, qui est
 Scythae natione, postquam Mnesilochum cruci affixit.
 Ut ille apud Aeschylum in Prometheus vl. 82. qui Pro-
 meticum Scythico Caucaso affixerat, ἐνταῦθα νῦν ὄρω.
 Ibid. Οἰμάζω] Editio Farrei οἰμάζω. Quod melius
 est quidem, quia non dicimus οἰμάζωμαι, in tempore
 praesenti, ut οἰμάζομαι in Fut. 1. medio; sed quia

Ση-

- Pulfemus (*terram pedibus,*) ò mulieres,
 Sicut mos est: jejunemusque omnino.
 Sed eia (*chore,*) in aliam partem rursus te circumage, moto in numerum pede:
 995 Clara voce modulari totam cantilenam:
 Dux vero noster sis hîc ipse
 Tu, hederifer Bacche domine: ego enim te cantilenis Bacchicis,
 Quae choris gaudent, celebrabo.
 Euion, ò Bacche,
 1000 Bromie, & Semeles filii,
 Choris qui delectaris in montibus, Nympharum
 Amabiles inter hymnos,
 Euion, Euion, Euoe, cum cantu & choreis iterans.
 Circum vero te resonat
 1005 Citharonia echo,
 Densisque frondibus opaci montes, & umbrosi, fylvaeque
 Saxosae reboant:
 Circumque te hedera
 Pulchris foliis praedita capreolo floret.

LICTOR, (barbare loquens.) MNESILOCHUS.

- 1010 **L**ICT. Hic nunc plorabis sub dio.
 MN. O licitor, obsecro te. LICT. Ne me roges.
 MN. Laxa clavum. LICT. Egone hoc faciam?
 MN. Hei me miserum, magis (*eum*) infiges?
 LICT. Adhuc magis volo. MN. Attatae, attatae!
 1015 Male pereas. LICT. Tace, infelix senex.
 Nunc afferam stoream, ut custodiam te.
 MN. Haec sunt bona illa, quorum auctor mihi est Euripides.
 Eia, Dii, & Jupiter Servator, est (*adhuc*) spes (*salutis.*)
 Vir (*Euripides*) non videtur me proditurus; sed mihi

Signum

iste Scytha, ridiculi causa, barbarizans introducitur, non debemus haec examinare ad artis regulas.

vf. 1010. Πρὸς τὴν αἰθρίαν] Pro πρὸς τὴν αἰθρίαν. ut in Pluto vf. 1130. ἀσπιδίαζ' ἠγαῖθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. Nempe solet Scytha mutare asperatas literas in tenues, ut dixi.

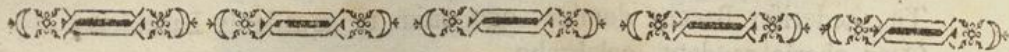
vf. 1012. Ἄλλὰ ταῦτα δρᾶς ἰζώ] Atqui ego id facis.

pro δρᾶ facis. Ceterum Scytha contrarium ejus quod Mnesilochus dicebat, intellexit.

vf. 1014. Βαρεῖς] Editio Farrei βάρεις.

vf. 1016. Πρὸ ἰζώ] Barbare, pro: φέρω ἰζώ ἰζωῖ μο. φερμὸν ἵα φουάξω σε. Age afferam stoream ut custodiam te in ea cubans. Solec autem aspiratas consonantes mutare in tenues; ut infra etiam patebit.

- 1020 Σημείον ὑπεδήλωσεν Περσθὺς ἐνδραμῶν,
 "Ὅν δέῃ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
 Τὰ δέσμι' ὑπάρχει· δῆλον ἐν ἔσθ' ὅτι
 Ἡξί με σώσων· ἔ γ' ἂν παρέπιατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ. ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ, ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.

- ΕΥΡ. Φίλαμ παρθένοι, Φίλαμ,
 1025 Πῶς ἂν ἀπέλθοιμι, ἔ
 Τὸν Σκύθην λάβοιμι.
 Κλίσις, ὦ
 Προσιδῶσα τὰς εἰ ἀντροίς,
 Κατάνησον, ἔασον ὡς
 1030 Γυναιχί μ' ἐλθεῖν.
 ΜΝ. Ἄνοικί, ὅς μ' ἔδησε τὸν
 Πολυπινότατον βροτῶν·
 Μίλις δὲ ζεαῖαι σποφυγῶν
 Σαπράν, ἀπαλόμην ὁμως.
 1035 Ὅδε γ' ὁ Σκύθης Φίλαξ
 Πάλαμ ἐφέστηκ', ὀλοόν,
 Ἄριλον ἐνρέμασε κόραξι
 Δείπνον· ὄρας; ἔ χοροῖσιν,
 Οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεαλίδων,
 1040 Ψήφον κημὸν ἔστηκ' ἔχε-
 σ', ἀλλ' εἰ πικνοῖς δεσμοῖσιν ἔμπετλ γυμνίη,
 Κήτφ βροχί τῶ γλαυκέτη πωδέκειμα.
 Γαμπλίω μ' ἔξω
 Παιῶν, δεσμίω δέ,
 1045 Γοῦσέ μ', ὦ γυναιχίκες, ὡς
 Μίλεα μ' πέπονθα, μέλεσθ',
 (ᾧ τάλαι ἐγὼ, τάλαι)

Ἄπο

v. 1020. Περσθὺς ἐνδραμῶν] Quia parum processit do-
 lus ille Euripidis, quo se Menelaum fingens eripere
 ex mulierum manibus conabatur Mnecloechum tanquam
 Helenam; nunc tanquam Perseus, si forte Mnecilo-
 chum possit liberare patibulo affixum, ut Perseus An-
 dromedam scopulo alligatam. Scripserat autem de An-
 dromeda etiam, ut de Helena, Tragoediam Euripides.

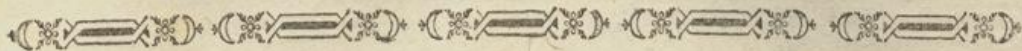
Sed prius tanquam Echo apparebit.

v. 1022. Τὰ δέσμι' ὑπάρχει] „Syllaba versui deest:
 „cujus metrum fulciatur, si scripseris — δῆλον ἐστ'
 „ἐστὶν γ' ὅτι. Kusterus.”

v. 1023. Παρίπιατο] Nam & Perseus volabat equo
 alato in vectus Pegaso.

v. 1024. ἘΥ.] In Editione Farrei est. Εὐ. ὡς Ἠχώ.
 Quod

- 1020 Signum occulte dedit Perseus emicans,
Oportere me fieri Andromedam. Omnino enim mihi
Vincula sunt, (*vincētus sum, ut Andromeda.*) Manifestum est igitur,
Eum venturum, ut me fervet: alioqui enim non praetervolasset.

EURIPIDES, ut PERSEUS. MNESILOCHUS, ut ANDROMEDA.

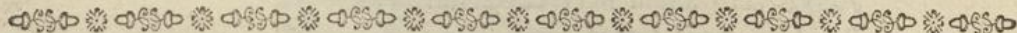
- 1025 **E**UR. Charae virgines, charae,
Quomodo (*hinc*) abire queam, &
Scytham comprehendere?
Audias, ô
Quae aspicias eas, quae sunt in antris:
Annue, sine ad
1030 Uxorem me accedere.
MN. Durus & inhumanus, qui me vinculis constrinxit
Miserrimum mortalium.
Aegre vero anum licet effugerim
Putidam, perii tamen.
1035 Hic enim Scytha custos
Jamdudum (*mibi*) adstat, & exitio destinatum,
Amicisque destitutum (*me*) suspendit corvis
Coenam, (*pabulum.*) Viden' non inter choros,
Neque aequales puellas,
1040 Calculorum fiscellam sto habens,
Sed arctis vinculis implicata, (*constricta,*)
Ceto praeda marino exposita sum.
Non nuptiali cum
Paeane, sed tali, qui vincētis conveniat,
1045 Lugete me, mulieres: nam
Indignis affecta sum malis, infelix,
O misera ego, misera,

A

Quod convenit cum vs. 1068. ubi se fatetur esse Echonem.
vs. 1042. *Κῆρυ βοῦξ*] Euripides in Andromeda, citante Scholiaste ad Aves vs. 347. *ἐκθύνει κῆρυ βοῦξ*.
Ibid. *Γλαυκίτη*] Per appositionem Glaucetem vocat cetum, quia instar ceti vorat pisces; erat enim belluo piscium, de quo vide ad Pacem vs. 1008. ubi citavi locum Platonis Comici, in quo idem iste Glaucetes

vocatur *Pfetta*, quod est piscis genus. Haec quamvis Kusterus non ignoraret, ut patet ex Notis ejus, nam utrumque hunc locum ibi citavit; tamen noluit vertere: *Ceto Glaucetas*; sed *Ceto marino*, quia saepe a Poëtis mare dicitur *γλαυκόν*. ut v. g. apud Nostrum in Ranis vs. 672. *γλαυκός μέδαις ἀλόε' ἐν βυθίοις*. & in Avibus vs. 1339. *γλαυκός ἐπ' αἰθέρα Νημεός*.
V v v v v

- Ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἂν
 Ἄνομα πάθει Φῶτα λιτομένη,
 1050 Πολυδάκρυτοι αἶδα γόν Φθύγυσαν,
 Αἰ αἴ αἴ αἴ!
 Ὅς ἐμ' ἀπεξίρησε παῖτον,
 Ὅς ἐμὲ χροκέοντ' ἀνέδυσεν.
 Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
 1055 Ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
 Ἰὼ μοι μόρας ἀπεγκτε δάμω.
 ὦ κατάρτα ἐγὼ, πῆς ἐμὸν ὄκ ἐπόψε)
 Πάθῃ ἀμείγαστον ἔπι κακῶν παρυσία;
 Εἶθε με περφόρῃ αἰθέρῃ ἀστῆς
 1060 Τὸν βάζεαρὸν ἐξολέσειεν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτῃαν φλόγα λάθειεν
 Ἐπὶ ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
 Λαμύτμυτ' ἄχι δαιμόνων αἰόλων
 Νέκυσον ἔπι πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΗΧΩ. ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ. ΣΚΥΘΗΣ.

- 1065 ΕΥΡ. Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ· τ' δὲ πατέρα Κηφία,
 Ὅς σ' ἐξέθηκε, Σπολέσειαν οἱ θεοί.
 ΜΝ. Σὺ δ' εἰ πῆς, ἥπερ τῶμόν ἀκλειερας πάθῃ;
 ΗΧ. Ἢχὼ λόγων ἀνταφθὸς ἔπι κλοκῆσσια,
 Ἢφρ πέρυσιν ὦ τὰδε ταυτὰ χρεῖα
 1070 Εὐειπίδη κἀυτὴ ξυνηγωνίζομαι.
 Ἄμ' ὦ τέκνον, σὲ μὲρ τσαυτὰ χεῖρ ποιῆν,
 Κλαῖεν ἐλεεινῶς ΜΝ. Σὲ δ' ἔπι κλαῖεν ὑπερον.
 ΗΧ. Ἐμοὶ μελήσει ταυτὰ γ'· ἀλλ' ἄρχε λόγων.
 ΜΝ. ὦ νῦξ ἱερά,
 1075 Ὅς μακρὸν ἴπρωθμα διώκεις
 Ἄσπεροειδέα νῶτα διφθεβύ-

vf. 1048. Ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἂν ἀνομα π.] „Locus hic est obscurus, & procul dubio corruptus; quem tamen absque ope meliorum codicum aegre quis emendaverit. Kusterus.”
 vf. 1058. Ἀμείγαστον] Euripides in Hecuba, vf. 193. ἀμείγαστα κακῶν.
 vf. 1059. Εἶθε μὲ] Utinam me. Optat mortem, quia

non amplius jucundum ipsi sit vivere. Kusterus verit quasi esset εἶθε μοι, & ita vult emendare.
 vf. 1068. Ἐπι κλοκῆσσια] Editio Farrei ἐπι κλοκῆσσια. & ita Eustathius ad Odyss. ξ. p. 1761. 26. Ed. Rom. atque etiam Suidas v. Ἢχὼ, quae loca Kusterus indicavit; Biferus autem ἐπι κλοκῆσσια legit, quem Kusterus est secutus.

ARISTOPHANIS THESMOPHORIAZUSAE. 1075

A cognatis: attamen inter
 Injustas calamitates virum precor,
 1050 Lacrymosum Plutonis gemitum fugiens,
 Heu, heu, heu, heu!
 Qui me rasit primum,
 Qui crocotâ me induit,
 Et postea ad hoc dimisit
 1055 Templum, ubi mulieres (*concilium habent.*)
 O fati mei inexorabilis daemon!
 O me execrabilem! quis meam non intuebitur
 Calamitatem ingentem ob malorum praesentiam?
 Utinam mihi ignifera aetheris stella (*fulmen*)
 1060 Barbarum perdat.
 Non enim immortalem flammam (*lucem solis*) intuceri
 Est mihi jucundum: nam suspensus sum,
 Guttur argentes dolores sustinens, (*ε*) obscurum
 Ad mortuos iter (*ingrediens.*)

EURIPIDES ut ECHO. MNESILOCHUS ut ANDROMEDA. SCYTHA, sive LICTOR.

1065 **E**UR. Salve, chara filia: patrem autem Cepheum,
 Qui te exposuit, perdant Dii.
 MN. Tu vero quaenam es, quae meam miserata es calamitatem?
 ECH. Echo, verba recinens (*reddens*) sono garrulo;
 Quae superiore anno in hoc eodem loco
 1070 Euripidi & ipsa adjutrix fui.
 Sed, ô filia, te quidem id facere oportet,
 Lamentari (*nimirum*) miserabiliter. MN. Te vero lamentis respondere mihi.
 ECH. Mihi curae erit hoc. Sed initium fac dicendi.
 MN. O nox sacra,
 1075 Quam longum spatium cursu emetiris,
 Per stelligerum dorsum bigis invec̄ta

Ae-

vf. 1075. 'Ὁ μακρὸν] „Citat Suidas v. Ἰωνίωμα. „Sunt autem haec ipsissima Euripidis verba, ut ex „Scholiaste Theocriti ad Idyll. II. patet, ubi hunc „ipsum locum Euripidi tribuit. Ait enim: ἔτι δὲ ἐπὶ „ἀρματῶ δὴνται ἢ Νόξ, Ἐλατρίδου. Ὁ Νόξ ἰσρά, αὖ „μακρὸν ἰωνίωμα δῖανις, ἀσραδὲν γὰρ διαρρῖσσα. Eun- „dem locum Euripidis expressit Ennius apud Varro- „nem Lib. IV. de Ling. Lat. ubi Andromeda Nocti „dicit: quae cava caeli signitinentibus Consiets bigis. Sic „enim locum emendavit divinus Scaliger, in Notis „ad Varronem: quem nec locus hic Aristophanis fu- „gerat. Kusterus”

- σ' αἰθέρῳ ἱεράς,
 Τὸ σμνοτάτῃ δι' Ὀλύμπῃ. ΗΧ. Δί' Ὀλύμπῃ.
 ΜΝ. Τί πῦρ' Ἀνδρομέδα πείραμα κακόν
 1080 Μέρῳ ἐξέλαχον; ΗΧ. Μέρῳ ἐξέλαχον.
 ΜΝ. Θανάτῃ τλήμων. ΗΧ. Θανάτῃ τλήμων.
 ΜΝ. Ἀπολείς μ', ὦ χραῦς, φαμυλλαμμένη.
 ΗΧ. Στωμυλλαμμένη.
 ΜΝ. Νῆ Δί', ὀχληρά γ' εἰσήρηκας
 1085 Δίαν. ΗΧ. Δίαν.
 ΜΝ. Ὡ γὰρ, ἕασόν με μοναθήσασ,
 Καὶ χρεῖ μοι.
 Παῦσασ. ΗΧ. Παῦσασ.
 ΜΝ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ΗΧ. Βάλλ' ἐς κόρακας.
 1090 ΜΝ. Τί τὸ κακόν; ΗΧ. Τί τὸ κακόν;
 ΜΝ. Ληρεῖς. ΗΧ. Ληρεῖς.
 ΜΝ. Οἴμαζε. ΗΧ. Οἴμαζε.
 ΜΝ. Ὅπότιζε. ΗΧ. Ὅπότιζε.
 ΣΚ. Οὔτος τί λαλεῖς; ΗΧ. Οὔτος τί λαλεῖς;
 1095 ΣΚ. Πρυτάνεις καλέσω. ΗΧ. Πρυτάνεις καλέσω.
 ΣΚ. Σὶ κακόν. ΗΧ. Σὶ κακόν.
 ΣΚ. Πωπιτοπιπή. ΗΧ. Πωπιτοπιπή.
 ΣΚ. Σὶ λαλεῖς. ΗΧ. Σὶ λαλεῖς.
 ΣΚ. Κλαῖσαιμι. ΗΧ. Κλαῖσαιμι.
 1100 ΣΚ. Κακχέσιμοι. ΗΧ. Κακχέσιμοι.
 ΜΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτή.
 ΗΧ. Πλησίον αὐτή.
 ΣΚ. Πῶ γὰρ ἢ μαρά;
 Καὶ δὴ φέγγε
 1105 Ποῖ ποὶ φέγγεις; Ὁὐκ αἰρήσεις;
 Ἔν γὰρ χρεῖεις; ΗΧ. Ἔν γὰρ χρεῖεις;
 ΣΚ. Λάβε τῇ μαρά. ΗΧ. Λάβε τῇ μαρά.
 ΣΚ. Λαλοκκαταρατογιῶκο.

vf. 1082. & 1083. Στωμυλλαμμένη] Legendum aut σω-
 μυλλομένη, aut, ut Editio habet Farrei, φαμυλλαμμένη.
 vf. 1096. Σὶ κακόν] Pro τί corrupte, ut Barbarus.

vf. 1097. Πωπιτοπιπή] Pro πέθιν ἢ φωνή.
 vf. 1099. Κλαῖσαιμι] Pro κλαῖσι, five communiter
 κλαῖσθ.

ARISTOPHANIS THESMOPHORIAZUSAE. 1077

- Aetheris sacri,
 Et maxime venerabilis Olympi. Εσν. Olympi.
 MN. Cur, quaeso, ego Andromeda prae omnibus aliis malorum
 1080 Portionem fortita sum? Εσν. Portionem fortita sum.
 MN. Mortis misera. Εσν. Mortis misera.
 MN. Perdes (*enecabis*) me, anus, garriendo.
 Εσν. Garriendo.
 MN. Per Jovem, molesta huc intrasti
 1085 Valde. Εσν. Valde.
 MN. ô Bone, sine me solum canere lessum:
 Et gratificaberis mihi:
 Define. Εσν. Define.
 MN. Abi ad corvos. Εσν. Abi ad corvos.
 1090 MN. Quid hoc mali? Εσν. Quid hoc mali?
 MN. Nugaris. Εσν. Nugaris.
 MN. Plorare te jubeo. Εσν. Plorare te jubeo.
 MN. Ejula. Εσν. Ejula.
 Sc. Heus tu, quid garris? Εσν. Heus tu, quid garris?
 1095 Sc. Prytanes vocabo. Εσν. Prytanes vocabo.
 Sc. Quid hoc mali? Εσν. Quid hoc mali?
 Sc. Quaenam haec est vox? Εσν. Quaenam haec est vox?
 Sc. Quid loqueris? Εσν. Quid loqueris?
 Sc. Plorabis. Εσν. Plorabis.
 1100 Sc. Rides me? Εσν. Rides me?
 MN. Non, per Jovem, sed mulier proxima haec.
 Εσν. Proxima haec.
 Sc. Ubi est scelestā?
 Ecce, fugit.
 1105 Quo, quo fugis? nonne capies?
 Adhuc vero mussitas? Εσν. Adhuc vero mussitas?
 Sc. Prehende scelestam. Εσν. Prehende scelestam.
 Sc. Loquacem & detestabilem mulierem.

vs. 1100. Κακιδονικη] Pro καυχίζης.
 vs. 1107. Λαβε τη μισση] Pro την μισση,

vs. 1108. Αλλοικαταρατοδουκο] Pro λαβη και κατα-
 ρατον δουκου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ. ΜΗΗΣΙΑΟΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ. ΣΚΥΘΗΣ.

- 1110 ΕΥΡ. ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
 Ταχὶ πεδίλω; ἀφ' ἑμέσθ' ἄνδ' αἰθέρῳ
 Τέμωναν κέλβηθον πόδα πύθμ' ὑπὸ πτερον
 Περσεύς πρὸς Ἄργῳ ναυτολῶν, τὸ Γοργόνῳ
 Κάρα κομίζαν. ΣΚ. Τί λέγῃ τῇ Γοργόνῳ πέει;
 Τὸ γραμματίο σὺ τῇ κεφαλῇ τῆ Γοργόνῳ.
- 1115 ΕΥΡ. Ἐρωγε Φημί. ΣΚ. Γοργό τοι καὶ γὰρ λέγω.
 ΕΥΡ. Ἐα, τίν' ὄχθοι τότ' ὄρω, καὶ παρθένον
 Θεαῖς ὁμίαν ναῦν ὅπως ὤρμισμῶν;
 ΜΝ. ὦ ξένη, κατοίκλειρόν με τῆ παναθλίαν.
 Λῦσίν με δεσμῶν. ΣΚ. Οὐκίμι λαλῆς σὺ.
- 1120 Κατίερατο πολμᾶς; ἀποτανημνὴ λαλαῶς.
 ΕΥΡ. ὦ παρθέν', οἰκίερω σε κρεμαμῶν ὄρω.
 ΣΚ. Οὐ παρθέν' ἐστίν, ἀλλὰ ἀμαρτωλὴ γέρον
 Καὶ κλέπτω καὶ πανῶργο. ΕΥΡ. Ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
 Αὐτὴ γὰρ ἐστίν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφείας.
- 1125 ΣΚ. Σκέψα τὸ σκύτο μῆτι μικρόν πάντεσσι.
 ΕΥΡ. Φέρε, δεῦρο, δεῦρό μοι τῆ χεῖρ', ἵν' ἀφωμαί κόρης.
 Φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματ' α
 Ἄπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ κἀντὸν τῆ κόρης
 Ταίτις ἕρας εἴληφεν. ΣΚ. Οὐ ζῆλῶ π' σε.
- 1130 Ἄτις εἰ τὸ φρικτὸ δεῦρο φεραμμένον
 Οὐκ ἐπίνοσας αὐτὸ πυγίσεις ἄγων.
 ΕΥΡ. Τί δ' ὄσα ἐὰς λύσαντ' αὐτῶν, ὦ Σκύθα,
 Πεσεῖν ἐς βύβλῳ καὶ γαμήλιον λέχῳ;

ΣΚ.

vf. 1111. Τέμωναν κέλβηθον] „ Sic Euripides in Phœ-
 „ nissis vf. l. de Sole: ἕρην τέμωναν ἰδὲν. Et in Epi-
 „ grammate apud Athenæum n. 61. indem de Sole:
 „ ὡ τὸν ἀφῆκτον πτόλον αθιῶν ἰδὲν τέμωναν. Latini etiam
 „ socata viam dicunt: unde apud Lucretium Lib. V.
 „ via fœda. Kusterus.
 „ Ibid. „ Πόδα πύθμῳ] Euripides in Rheso vf. 571. ἰν
 „ σκύτω τῆς πόδα. In tenebris ambulans. Idem in He-
 „ lena vf. 1544. ἀβρόν πόδα τίθεται, molliter incedens. Sic
 „ τῆθιναι ἴχθῳ. Eurip. in Oreite vf. 140. κατὸν ἴχθῳ
 „ ἀβρόν τῆθιναι. Suspensio gradu incedita. & in Electra,
 „ vf. 859. θεῖε εἰς χορὸν. ὦ φίλα, ἴχθῳ. Pone in choro,
 „ o amica, vestigium. id est, salta. Ex Notis Kusteri.
 „ vf. 1112. & 1113. Τὸ Γοργόνῳ κάρα κομίζων] Apollo-

nus Lib. III. de Perseo: Γοργόνῳ ἀρτίστομον κεφαλὴν βα-
 „ σιδῆ κομίζων. Gorgonis roscens amputatum caput Regi fe-
 „ rens: quem locum citavit Bifetius.

vf. 1113. Τί λέγει τῇ] Editio Farrei λέγει. ut mox
 iterum: τῇ autem pro τῆς

vf. 1114. Τὸ γραμματίο] Pro τῷ γραμματίο σὺ τὴν
 κεφαλὴν τῆς Γοργόνῳ καλέεις. ut aliquem scribam publi-
 cum perstringat. Ita Bifetius. Est autem difficile intel-
 ligere Scythæ verba graecissantis femibarbare.

vf. 1115. Γοργό τοι καὶ γὰρ λέγω] Editio Farrei λέγει. ut
 paulo ante, barbaro convenienter. Γοργό τοι autem
 pro Γοργόνα τοι.

vf. 1117. Ναῦν ὅπως ὤρμισμένον] Euripides in Hercu-
 le Furente vf. 1094. δεσμοῖς καὶ ὅπως ὤρμισμένον. Vin-
 „ culis

EURIPIDES ut PERSEUS. MNESILOCHUS ut ANDROMEDA. SCYTHA.

- 1110 **E**UR. ó Dii, in quam terram barbaram delati sumus
Celeri talari? per medium enim aetherem
Secans viam, pede volo alato
Perseus, ad Argos dirigens cursum, & Gorgonis
Caput ferens. Sc. Quid ais de Gorgone?
An scribae caput, Gorgonis (*inquam*) illius?
- 1115 **E**UR. Sic ajo. Sc. Gorgonem & ego dico.
EUR. Papae! quod litus hñc video, & virginem
Deabus similem, tanquam navem in portum appulsam?
MN. O hospes, miserere mei miserrimae:
Solve me vinculis. Sc. Ne loquaris tu:
Scelesta, audesne? Moritura loqueris.
- 1120 **E**UR. O virgo, misereor tui, (*sic*) te suspensam videns.
Sc. Non est virgo, sed scelestus senex,
Et impostor, & improbus. **E**UR. Nugaris, Scytha.
Haec enim est Andromeda, filia Cephei.
- 1125 **S**C. Specta veretrum hoc, num parvum appareat.
EUR. Cedo huc, huc mihi manum, ut attingam puellam,
Age Scytha! hominibus enim morbi
Omnibus sunt: at me puellae hñjus
Amor cepit. Sc. Non invideo tibi:
- 1130 Quare si podicem huc conversum
Non aegre fers, ipsum subagitare licet.
EUR. Quid vero non finis me solvere eam, Scytha,
Et ruere in concubitum amplexusque uxoris meae?

Sc.

culis adnexus tanquam navis in portu. Attius apud Ci-
ceronem II. Tulc. de Prometheo Vincito: — *adspici-
te religatum asperis Vindictumque saxis: navem ut horrissono
fretu. Nodtem saeventes simili, adnectunt navitae.*

vf. 1119. Οὐκίμι λαλῆς σὺ] Barbare pro ἔγι μὲ λαλῆς
σὺ.

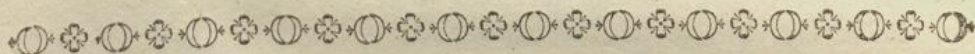
vf. 1120. Καταράτο πολυῶς; ἀποταγμένη λαλῆς.] Pro:
ἢ καταράται, πολυῶς ἀποταγμένη λαλῆς; Scelesta, audesne
loqui moritura? In Editione Farrei non est interroga-
tionis nota post πολυῶς. Dixit autem ἀποταγμένη, ut
alias Scytha hic solet asperatas mutare in tenues, ut
dixi.

vf. 1122. Οὐ παρβὴν ἔσι &c.] Pro: ἢ παρβὴν ἔστιν
ἄλλ' ἀμαρτανῶδες γῆρων, καὶ κλιπῆς, καὶ παντοῦ &c.

vf. 1125. Σκίψαι τὸ σῦντο μῦτι μάλιν παύεται] Pro
σκίψαι τὸ σῦντο ἢ τὴ μίμιν φαίεται. Recte autem
Bifetus σκίψαι exponit de pene coriaceo in Comoe-
diis usitato; quem Comicus in Nubibus vf. 539. sic
describit: σκίψιν τι ἔριθρον ἔξ ἀπὸ πικρῶ, ubi vide No-
tam. Nam & hunc Mnesticum talem habuisse appa-
ret, supra vf. 652. & 245. Μάλιν autem pro μίμιν, ut
dixi cum Bifeto, nisi forte μίμιν legendum, quod pro
μίμιν occurrit in Acharn. vf. 909. & est Boeoticæ
dialec. Sed Scytha in ceteris non loquitur Boeoticæ.

vf. 1130. & 1131. Ἀτὰρ εἰ τὸ] Pro ἀτὰρ εἰ τὸν πικρῶν
ἔστιν παντοῦ μινον ἢ ἰσθονσας, αὐτὸν πορῆς ἄζων. aut
ἢ ἰπλόνου σ' αὐτὸ, pro ἢ ἰσθονσας σου, αὐτὸ &c. Sic
subaudiendum δίδως.

- ΣΚ. Εἰ σπόδρ' ἔπιτυμῆς τῆ γερουτοπύγισο
 1135 Τῆ σανιδοτήσας ἐξοπιδοσφάκισον.
 ΕΥΡ. Μὰ Δί' ἀλλὰ λύσω δέμας. ΣΚ. Ματιγῶ σ' ἄρα.
 ΕΥΡ. Καὶ μὲν ποιήσω τῶτο. ΣΚ. Τὸ κεφαλῆς ἄρα
 Τὸ ξιπομάκαρον ἄπικεκόφοι τῆτοί.
 ΜΝ. Αἰ εἰ τί δάσσω; πρὸς τίνας φρεφθῶ λόγους;
 1140 Ἄμ' οὐκ ἂν δέξαιτο βίβραφ' Φύσις.
 Σκαιόισι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σφά,
 Μάτιν ἀναλίσκοις ἂν· ἀλλ' ἄλλω πινὰ
 Τέτρω σρέπυσαν μηχανίῳ προσσιτέον.
 ΣΚ. Μιαρὸς ἀλώπηξ οἷον ἔπιτηκίζῃ μοι.
 1145 ΜΝ. Μέμησο, Περισῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀβλίαν.
 ΣΚ. Ἐὺ γ' οὐ τ' μάγια ἔπιτυμῆς λαβεῖν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- Παλλάδα τίω Φιλόχορον ἐμοὶ
 Δεῦρο καλεῖν νόμ' εἰς
 Χορὸν, παρθένον,
 1150 Ἄζυγα κέρην,
 Ἡ πόλιν ἡμετέραν ἔχῃ,
 Καὶ κρατ' Φανερόν μόνη,
 Κληδόνες τε καλεῖται.
 Φάνηδ', ὡ τρεάνης
 1155 Στυγῶσ', ὥσπερ εἰκός.
 Δῆμός τοι σὲ καλεῖ γυναι-
 κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
 Εἰρήνην Φιλέορτον.
 Ἦκετ' ὄφρονες, ἴλασι,
 1160 Πότνια, ἄλο' εἰς ὑμέτεροι·
 Οὐ δὴ ἀνδράσιν ἔ

Θε-

vf. 1134. Εἰ σπόδρα &c.] Pro εἰ σπόδρα ἔπιτυμῆς τὸν
 γέροντα πυγίσαι, τὴν σανίδα τήσας ἐξοπιδοσφάκισον.
 vf. 1136. Δέμας] „Meum gratia scribendum est disoma,
 ut recte monuit Biferus. Kusterus.”
 vf. 1137. Τὸ κεφαλῆς] Pro: τὴν κεφαλὴν αἶμα ἢ ξιπομά-
 χαίρα ἀποκόψαι αὐτῆ.
 vf. 1140. Ἄλλ' ἂν δέξαιτο] „Metrum claudicat,
 „ cui confuletur, si scribas; ἀλλ' ἂν δέξαιτο &c.
 „ Kusterus.”

vf. 1141. Σκαιόισι γάρ τοι καινὰ] Extat in Medea Eu-
 ripidis vf. 298. Σκαιόισι μιν γάρ καινὰ προσφέρων σφά,
 Δέξαιτο ἀγροί, καὶ σφῆς περικύβηται.
 Ibid. Προσφέρων σφά] Sophocles apud Athenaeum p.
 473. Διφάντι γάρ τοι πάντα προσέρων σφά Οὐκ ἂν πλείον
 τέρψιας μὴ πᾶν δέδωκε. Quicquid sapienter excogitatum offeras
 sitienti, nibilo plus eum delectabis, nisi des, quod bibat.
 vf. 1143. Μηχανῆν προσιτίον] In Nubibus vf. 479. ἴ-
 τε — μηχανῆς — πρὸς σὲ καινὰς προσθήσω.

vf. 1144.

- Sc. Quod si valde cupis senem subagitare,
 1135 Tabulâ perforatâ, à tergo culum divide.
 EUR. Imo, solvam corpus. Sc. Flagello igitur te caedam.
 EUR. Atqui faciam hoc. Sc. Caput igitur tuum
 Ensis abscindet hic.
 MN. Heu, heu, quid faciam? ad quas me convertam verborum machinas?
 1140 Sed eas non accipiet barbarum ingenium.
 Rudes enim & inficetos qui novis aggreditur callidisque commentis,
 Frustra (*laborem*) insumit: sed alia quaedam
 Huic conveniens machina est admovenda.
 Sc. Improba vulpes, ut conatur decipere me.
 1145 MN. Memento, Perseu, te deserturum me esse miseram.
 Sc. Adhuc nimirum flagello caedi velle videris.

C H O R U S.

- P**alladem, gaudentem choris, mihi
 Huc vocare mos est in
 Chorum, virginem,
 1150 Conjugii expertem puellam:
 Quae urbem nostram tenet,
 Eique imperat manifesto sola,
 Clavigeraque (*tutelar*) vocatur.
 Appare, ô tyrannis
 1155 Inimica, ut par est:
 Populus te vocat mulie-
 rum. Habens autem, venias ad me,
 Pacem amicam festis.
 Venite laetae, propitiae,
 1160 Venerandae lucum in vestrum:
 Ubi viris non

Fas

vf. 1144. Ἐπιτιμίζεις μοι] Forte ἐπιτιμίζεις μοι. Pro
 ἐπιτιμίζεις μοι. ἢ τιμωρίζεις. In Equit. vf. 1281 ὅπό τι μοι
 πρὸν ἐπιτιμίζεις.

vf. 1151. Ἡ πόλις ἡμετέραν ἔχει] Unde πολλὴ. In
 Equitibus vf. 578 ὡ πολλὴ Παλλὰς.

vf. 1153. Κληρονομία] Sic apud Tauroscythas Diana
 est κληρονομία. Eurip. in Iphigenia Taurica vf. 132. quem
 locum indicavit Kusterus.

vf. 1154. & 1155. Ἡ τυράννησιν ἐπιτιμίζεις] At tunc A-
 thenienses non putabant Minervam esse inimicam Ty-
 rannis, cum Pisistratus, semel a tyrannide dejectus,
 subornaret mulierem quandam Phyam nomine, quae
 ipsum tanquam Minerva scilicet, restitueret in pristi-
 num locum; quae fallacia, licet inepta videatur, ta-
 men tunc apud credulos nimis Athenienses Pisistratus
 bene successit. Vide Herodotum in Clione.

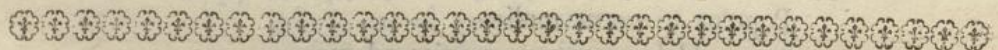
X x x x x

Θεμιστὸν εἰσορᾶν
 Ὅρμα σπινὰ θεᾶν·
 Ἴνα λαμπάσι Φαί-
 1165 νετον ἄμβροτον ὄψιν.
 Μόλετον, ἔλθετον, αἰτόμεθ', ὦ
 Θεσμοφόρω πολὺ πότνια.
 Εἰ γὰρ πρῶτόν ποτ' ἐπικόω
 Ἦλθετον, νῦν ἀφίκε
 1170 ὄσον, ἱκετλόμεν, σιθάδ' ἡμῖν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΕΥΡ. Γυναῖκες, εἰ βέλεσθε τ' λοιπὸν χρόνον
 Σπονδὰς ποιήσαθ' ὡς ἐμὲ, νυνὶ πάρα.
 Ἐφ' ὧτ' ἀκῆται μηδὲν ὑπ' ἐμῶ μνδαμᾶ
 Κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικρυκλόμεν.
 1175 ΧΟΡ. Χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
 ΕΥΡ. Ὅδ' ἐστίν, οὖν τῆ στανίδι, κινδερῆς ἐμός.
 Ἦν ἔν κομίσωμαι τῆτον, ἔδὲν μήποτε
 Κακῶς ἀκῆσαιτ' ἢ δὲ μὴ πειθησέ μοι,
 Ἄ νῦν ὑπικερῆτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
 1180 Ἄπο τ' τραπῆς παρῶσιν ὑμῶν ἀβελῶ.
 ΧΟΡ. Τὰ μὲ παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
 Τὸν βάρβαρον δὲ τῆτον αὐτὸς πείθε σύ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΓΡΑΤΣ. ΣΚΥΘΗΣ.

ΕΥΡ. Ἐμὸν ἔργον ἐστίν, ἔ σόν, ὦ ἰλάριον, ἂ σοι
 Καθ' ὁδὸν ἔφελλον, ταῦτα μεμνήσθ' ποῦν.
 1185 Πρᾶτον μὲ ἐν δέλθε, κἀνακόλπασον.

Σὺ

1168. & 1169. Εἰ γὰρ πρῶτόν ποτ' — ἦλθετον νῦν ἀφίκεσθαι. Pro γὰρ editio Farrei hic habet και, quod magis placet; islet enim in hac formula occurrere καὶ Sophocles in Oedipō Tyranno vs. 172. τριστοὶ ἀκῆσαιτε μοι, εἰποτε καὶ πρῶτος ἀπὸς ὑπὲρ ὄρου κείνου πάλαι &c. Hippocrates Epist. 11. νῦν ἢ εἰ καὶ ποτε ἄλλοτε βετασθῆσιν. Sic ὑπὲρ τις καὶ ἄλλοι. ut in Nu-

bibus vs. 355. καὶ νῦν ὑπὲρ τι κἄλλοι — ἴδτε καὶ αὐτὸν. Thucyd. Lib. I. in priorē Orat. ap. Laced. καὶ ἄμα ὑπὲρ τίνε; καὶ ἄλλοι νομίζομεν ἄξιοι εἶναι. vs. 1171. ET.] Postquam Euripides non potuit liberare Mnesilochum per dolos, nunc venit ad concilium mulierum, Paecem eis offerens, si Mnesilochum dimittant. Euripides autem antea, quasi bellum gereret cum sexu

Fas est intueri

Orgia veneranda Dearum:

Ubi facibus (*inter faces*) ostenditis

1165 Immortalem faciem.

Venite, accedite, precamur, ô

Thesmophorae admodum venerandae.

Si enim unquam ante exauditis precibus (*nostris*)

Venistis; nunc venite,

1170 Oramus, huc ad nos.

EURIPIDES. CHORUS.

EUR. Mulieres, si vultis in posterum

Pacem facere mecum, id nunc licet.

Ea nimirum conditione, ut audiatis nullum à me unquam

Opprobrium posthac, hanc vobis pacem offero.

1175 CHO. Qua inductus causa hanc post caetera (*nobis*) proponis rem?

EUR. Hic, in tabula (*vinculus*), est affinis meus.

Si igitur recepero eum, nullum unquam

Maledictum a me audietis: sin autem mihi non obtemperaveritis,

De iis, quae nunc domi occulte machinamini, apud viros

1180 Ex militia reverbos vos criminabor.

CHO. Nos quod adinet, scias te nobis rem persuasisse:

At barbaro huic eandem ipse persuadeto.

EURIPIDES ut ANUS. SCYTHA.

EUR. Mei officii est, & tui, ô Elaphium, quae tibi

In via dixi, ea ut facere meminerimus.

1185 Primum igitur transi, & subduc vestis sinum:

Tu

sexu muliebri, ita eum assidue infectabatur in Tragoediis.
 vs. 1172. & 1173. *Στοιβάς ποικίλους* — *ἰσ' ὄρα*] Thucydides Lib. I. *στοιβάς ποικίλους, ἰσ' ὄ τὸς ἀνδρας κομιδίας*. *Παῖδι ἢ καπιῖος* recipere. Plura inveniri possunt.
 vs. 1183. *Ἄ Ἀδελφόν*] Pro *ἢ Ἐλᾶφρον*. Est autem haec Elaphium meretricula & saltatrix, quam adduxit secum Euripides ad decipiendum Scytham, ut ex ejus

custodia abducere possit Mnesilochum. Introducitur autem hic Euripides tanquam vetula & lena, ut in sequentibus patet.

vs. 1185. *Ἀνελάφρον*] „ Sic habent omnes, quas vidi, Edit. at Bisetius mavult *ἀνελάφρον*: quod probo. *Kufferus*.” Ceterum Euripides vult incendere libidinem Scythae propter illa, quae eventura mox sunt.

- Σὺ δ', ὦ Τερήδων, ἐπαναφύσαι Περσικόν.
 ΣΚ. Τί τὸ βόμβο τῆτο; καὶ τίς ἀνεγείει μοι.
 ΕΥΡ. Ἡ παῖς ἔμελλε μελετᾶν, ὦ τοξότα.
 Ὁρχησιδική γ' ἔρχετ' ὡς ἄνδρας πινάς.
 1190 ΣΚ. Ὁρχῆσι, καὶ μελετήσι, καὶ καλῶς ἐγώ.
 Ὡς ἐλατρός, ὡσὺ φύλλο χυτὸ κάδιο.
 ΕΥΡ. Φέρε θοιμάπον ἀνοθεῖ, ὦ τέκνον, τοδί,
 Καθίζοιδική δ' ἔπι τοῖς γόνασι τ' Σκύθῃ
 Τὸ πῖδε πρῶτενον, ἵν' ἕπολύσω. ΣΚ. Νάικι ναί,
 1195 Κάτησο, κᾶτησο, ναίκι, ναί τυγάτειον.
 Οἴμ' ὡς τελεπὰ τὰ πητὴ ὡσὺ γρηγίλη.
 ΓΡ. Αὐλὴ σὺ θᾶπτον. εἴ δέδοικας τ' Σκύθῃ;
 ΣΚ. Καλόγε τὸ πυγί. ΓΡ. Κλαυσεῖ γ', ἀν μὴ ἕδος μένης.
 Ἀνακύπη καὶ πρᾶκύπη ἀπεφωλημένῃ.
 1200 ΣΚ. Εἶεν καλὸ τὸ σῆμα πρὶ τὸ πῖδιον.
 ΓΡ. Καλῶς ἔχῃ λαβὴ θοιμάπον, ὦρα τ' ἐν νᾶν
 Ἦδη βαδίζων. ΣΚ. Τί; ἐκὶ πηλῆσφ πρῶτά με,
 ΓΡ. Πάνυγε φίλησον αὐτόν. ΣΚ. Παπαπαπαῖ,
 Ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὡσὺ Ἀπικὸς μέλις.
 1205 Τί καὶ κατθῆδῃ παρ' ἐμέ; ΓΡ. Χαῖρε τοξότα.
 Οὐ γ' γένοιτ' ἀν τῆτο. ΣΚ. Ναί γραιδίον,
 Ἐμοὶ κᾶεισο τῆτο. ΓΡ. Δάσσις ἐν δραχμῆι;
 ΣΚ. Ναί ναίκι δῶ σοι. ΓΡ. Τὰργύειον τοίνων Φέρε.
 ΣΚ. Ἄμ' ὄσα ἔκ' ὠδῆν ἀλλὰ τὸ συβήνῃ λαβέ.
 1210 ΓΡ. Ἐπιτα κομίζεις αὐτίω; ΣΚ. Ἀχολέει τέκνον.
 Σὺ δὲ τῆτο τήρῃ τῇ γεραιτογᾶδιο.
 Ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ΓΡ. Ἀρτεμισία.
 ΣΚ. Μεμῆσι τοίνω τῆνομ' Ἀρτομωξία.

ΕΥΤΡΙΠΙΔΗΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

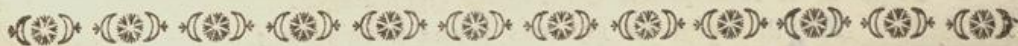
1215 ΕΥΡ. Ἐγμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν εἴη καλῶς ποῖς.
 Σὺ μὲν ἐν σπύργεχαι παιδάειον τῆτι λαβῶν.

Ἐγὼ

vf. 1186. Περσικόν] Subauditur ἄσμα aut ὄρχημα. Suidas in Τερηδών, ubi locum hunc citat. Περσικόν ὄρχημα est apud Pollucem IV. 100. quae loca indicavit Kusterus.
 vf. 1187. Τί τὸ βόμβο &c.] Pro τίς ὁ βόμβος; κᾶμενον τίς ἀνεγείρει μοι. Per bombum autem intelligit sonum tibiae; unde βομβικαῖος in Acharn. vf. 866. κᾶμῃ autem est Comestatio.
 vf. 1190. Ὁρχῆσι &c.] Pro ὄρχησάσθαι καὶ μελετᾶσθαι ἔστιν καλύπτεται ἔχῃ.

vf. 1191. Ὡς ἐλατρός &c.] Pro ὡς ἐλατρός, ὡσὺ φύλλο κατὰ τὸ κάδιο.
 vf. 1194. Νάικι ναί] Pro ναίκι ναί. Occurrit autem ναίκι apud Sophoclem in Oedipo Tyranno vf. 693. aut 702. & apud Callimachum Epigr. 30. & apud Platonem.
 vf. 1195. Κάτησο &c.] Pro κᾶτησο, κᾶτησο ταιχί καὶ θυγάτριον.
 vf. 1196. Οἴμ' ὡς τελεπὰ] Edit. Farrei, τριπτό. Exponit autem Bifetus; αἶμα ὡς τριπτόν τὸ τριπτόν. Sed forte

- Tu vero, Teredon, inflatis tibiis cane Perficam (*cantilenam.*)
 Sc. Quid bombus hic sibi vult? Comum quis excitat mihi?
 EUR. Puella praelusura est, licitor:
 Saltatura enim venit ad viros quosdam.
- 1190 Sc. Saltet & praeludat; non prohibebo ego.
 Quam agilis & levis est, ut pulex in vellere.
 EUR. Age, vestem subduc, filia, hanc,
 Sedensque in genibus Scythae,
 Pedes protende, ut solvam tibi calceos. Sc. Recte, recte.
- 1195 Sede, fede, nae, nae, filiola.
 Hei mihi, quam rotundae sunt mammae, instar rapae.
 EUR. Tibiá cane ocyus. An adhuc times Scytham?
 Sc. Pulchrae sunt nates. EUR. Plorabis, (*dolebis,*) nisi intus manseris.
 Nunc ab hac, nunc ab illa parte prospicit, nudata glande.
- 1200 Sc. Eia, pulchra est species (*corporis*) circa nates.
 EUR. Recte se res habet. Accipe vestem: tempus enim nobis est
 Jam eundi. Sc. Quid? annon osculaberis primum me?
 EUR. Omnino osculare ipsum. Sc. Papae. papae!
 Quam dulce est os, instar mellis Attici.
- 1205 Quare non concumbit mecum? EUR. Vale, licitor:
 Non enim hoc fieri fas est. Sc. Nae, anicula,
 Mihi gratificare hoc. EUR. Dabisne igitur drachmam?
 Sc. Nae, nae, dabo tibi. EUR. Pecuniam igitur affer.
 Sc. Sed nihil habeo. Accipe igitur pharetram.
- 1210 EUR. Deinde igitur feres ipsis. Sc. Sequere, filia.
 Tu vero custodi senem hunc, eandemque anum.
 Nomen vero tibi quodnam est? EUR. Artemisia.
 Sc. Memento igitur nominis Artomuxia.

EURIPIDES. MNESILOCHUS.

EUR. Mercuri, fraudum patrone, haec quidem adhuc recte facis.
 1215 E Tu igitur hinc te proripe cursu, puella hac sumpta:

Ego

forte περιπέ pro περιπέρις dixit Barbarus; ita suadet vox
 περιπέρις, id est, *rotunda, rotunda, & rapa.*
 v. 1198. Καλό γε τί] Pro καλό γε τί.
 v. 1200. Καλό γε τὸ σπῆμα] Pro καλό γε τὸ σπῆμα.
 Editio Farrei: καλό γε.
 v. 1202. Οὐκί φιλάσαι] Pro ἔχει φιλάσαι; nonne osculabi-
 tur? aut ἔχει φιλάσαι; nonne osculaberis?
 v. 1204. Ἄγε γλυκερὸ &c.] Pro αἰς γλυκερὰ ἢ γλυκῶσα, αἰ-
 σπτερ Ἀστεικὸν μέλι.

v. 1208. Ναι ταυτι δὴ σοι] Pro ναι ταυτι δέσσο σοι.
 v. 1209. Ἄλλ' ἐκ ἐκ' αἰδῶν &c.] Pro ἀλλ' ἐκ ἐκ' ἔχω ἔ-
 δῶν. ἀλλὰ τῶν. Editio Farrei pro αἰδῶν habet ἰδῶν.
 v. 1210. Αἰδῶν] Ita Editio Farrei: alias legitur αἰδῶν.
 Ibid. Ἀκολούτι] Pro ἀκολουθί.
 v. 1211. Σὺ δὲ τῆτο &c.] Pro σὺ δὲ τῆτον τῆρι τὸν
 γῆροντα, γραισίαν. Tu vero, *anicula, custodi senem hunc.*
 v. 1213. Μνησίσαι] Pro μνησισαί, *memor ero, observabo.*
 v. 1214. Ἐγὼ δέσσο] In Plauto v. 1158. ubi vide Notam.
 X x x x x 3

Ἐγὼ δὲ λύσω τὸνδε· σὶ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
 Ὅτ' ἀν' λυθῆς, πάχιστα φέξῃ, ἢ πενίῃ
 Ὡς ἢ γυναῖκα ἢ τὰ παιδί' οἴκαδε.

MN. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτα, ἦν ἅπαξ λυθῶ.

1220 EYP. Λέλυσο· σὸν ἔργον, Φεῦγε πρὶν ἢ τοξότιον
 Ἦκοντα καταλαβεῖν. MN. Ἐγὼ δὴ τῷτο δρῶ.

Σ Κ Υ Θ Η Σ. Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΣΚ. Ὡ γράδι', ὡς κρείντο σοὶ τὸ τυγάτριον,
 Κεῖ δύσκολ', ἀλλὰ φράσ. πῦ τὸ γράδιο;
 Οἴμ' ὡς ἀπόλων· πῦ τὸ γέροντ' εἰθυθενί.

1225 Ὡ γράδι', ὦ γράσ'. Ὅκ' ἐπαινῶ γράδιο
 Ἀρταμυξία.

Διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς. Σπίτρεκ' ὡς πάχιστα σὶ.
 Ὅρτῶς δὲ σὺδῆνη' τι καταβλήνησι γὰρ.
 Οἴμοι, τί δρᾶσθ'; ποῖ τὸ γράδιο

1230 Ἀρταμυξία;

ΧΟΡ. Τὴν γραῦν ἐρωτᾶς, ἢ ἕφεν τὰς πικλίδας;
 ΣΚ. Ναι ναίχι. εἶδαι αὐτό; ΧΟΡ. Ταύτη γ' οἴχεθ',
 αὐτὴ τ' ἐκείνη, ἢ γέρον πῆ εἶπετο.

ΣΚ. Κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; ΧΟΡ. Φήμ' ἐγώ.

1235 Ἐτ' ἀν' καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηνί.

ΣΚ. Ὡ μιὰρὸ γραῦ· πότρεα τρέξι' ἢ ὀδὸ
 Ἀρταμυξία.

ΧΟΡ. Ὅρθλι' ἀνω δῶκε. ποῖ θεῖς; ἢ πάλιν
 Τηδὶ διώξεις; τῆμπαλιν τρέχεις σύγε.

1240 ΣΚ. Κακίδαμον ἄλλα τρέξι' Ἀρταμυξία.

ΧΟΡ. Τρέχε νῦν κτ' τὴς κόρακας ἐπιθείσας.

Ἀλλὰ πέπτυσται μετεῖως ἡμῖν· ὦσδ' ὦρα δὴ' τι βαδίσειν
 Οἴκαδ' ἐχάσθη.

Τὸ θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθλι'

1245 Τέτων χρεῖν ἀντιδοτίω.

vf. 1217. Τινίε] Hoc sensu occurrit verbum istud
 apud Euripidem in Supplicibus vf. 720. σὶ δ' ἔτινον εἰς
 πόλιν· Illi autem cursu contendebant ad portas Ex No-
 tis Kusteri.

vf. 1220. Λέλυσο] Sis solutus.

vf. 1222. Ὡ γράδι' ὡς &c.] Pro ὡ γράδιον ὡς χρεῖν
 καὶ τὸ θυγάτριον.

vf. 1223. Κεῖ δύσκολ' &c. ὡλλὰ &c.] Pro καὶ δύσκολον

ἀλλὰ φράσ. πῦ τὸ γράδιον;

vf. 1224. Οἴμ' ὡς ἀπόλων &c.] Pro οἴμοι ὡς ἀπεί-
 λωται. πῦ ὁ γέροντ',

vf. 1225. Ὡ γράδι', ὦ γράσ'] Pro ὡ γράδιον, ὡ γραῦς.

vf. 1227. Διέβαλλε] Citat Suidas v. διέβαλλον, ubi ex-
 ponit ἐξυπάρτισσε, recte. Ex Notis Kusteri. Ceterum in
 hoc versu pro ὁ Ed. Farrel ὦ, Suid. ἢ, ut esse debebat,
 si non barbare loqueretur, ἀπότρεται autem pro ἀπότρεχα
 vf. 1224.

ARISTOPHANIS THESMOPHORIAZUSAE. 1087

Ego vero solvam hunc. Tu autem vide, ut strenue,
Cum solutus fueris, & celerrime fugias, contendasque
Ad uxorem & liberos domum.

MN. Mihi hoc curae erit, si semel solutus fuero.

1220 EUR. Solutus es. Quod igitur nunc te facere convenit, fuge, priusquam licitor
Veniens te assequatur. MN. Hoc age.

S C Y T H A. C H O R U S.

Sc. ô Anicula, quam venusta tibi est filiola,
Nec difficilis, sed mitis, (*tractabilis.*) Ubinam est anus?
Hei mihi, perii! Quo senex hinc (*abiit?*)

1225 O anicula, ô anus! non laudo aniculam
Artamuxiam.

Decepit me anus. Curre hinc quam celerrime.
Sed salva est pharetra.

Hei mihi, quod faciam? ubi anus

1230 Artamuxia?

CHO. An percontaris de anu, quae attulit peccidas, (*instrumenta musica?*)

Sc. Sic, sic: vidistin' eam? CHO. Hac abiit,
Et ipsa, & senex quidam eam sequebatur.

Sc. Crocotamne habebat senex? CHO. Ajo.

1235 Adhuc (*eos*) assequi possis, si insequaris hâc.

Sc. O scelestâ anus! an hâc aufugit
Artamuxia?

CHO. Rectâ insequere. Quo curris? An non retro
Hac insequeris? Retrorsum curris.

1240 Sc. Infelix ego! aliâ aufugit Artamuxia.

CHO. Abi ad corvos plenis velis.

Sed lusum est satis nobis: quare tempus est eundi
Domum unamquamque.

Thesmophorae autem (*Deae, Ceres & Proserpina*) nobis bonam

1245 Pro his gratiam rependant.

vf. 1228. Ὅστις δὲ συνέηεν ἔτι. κατακλιθεὶς γὰρ] Pro:

δὲ δὲ δὲ συνέηεν ἔτι. κατακλιθεὶς γὰρ.] Pro τί δράσω;

vf. 1229. Τί δράσω; ποί τὸ γράδιον;] Pro τί δράσω;

πῦ τὸ γράδιον, id est, γράδιον.

vf. 1232. Ναί ναι, εἶδες αὐτό;] Pro ναί ναι, εἶδες

αὐτό;

vf. 1234. Κρεκῶν ἔνοτα τῆ γέροντο] Pro κρεκῶν ἔχων

ὁ γέρον;

vf. 1236. Ὡ μαρὲ &c.] Pro ὦ μαρὲ γρά, πότιρα θρίξω

(ἔγώ. aut θρίξω) τῆδε τὴν ἰδόν;

vf. 1240. Ἄλλα τρεῖς] Pro ἄλλη θρίξω.

vf. 1242. Τρεῖς] „ Versus hic uno pede brevior est,

„ quem supplere poteris addita voce ταχῶς post κό-

„ τικας, vel alia, quae similem habet sensum. Κυσ-

„ τος.”

vf. 1243. Πίπυσαι] Kusterus legit πίπασαι.

THE HISTORY OF THE
ROYAL SOCIETY OF LONDON
IN THE SEVENTEENTH CENTURY
BY JOHN VAUGHAN
ESQ.
LONDON
PRINTED BY J. BARNARD, ST. JOHN'S LANE
1840

[The remainder of the page contains faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

A

CO

A

CO

T

II

1121

1122

1123

1124

1125

1126

1127

1128

1129

1130

1131

1132

1133

1134

1135